ಮಂಜಯ್ಯ ಗಣಪತಿ ಶೇಣ್ವಿಯವರ
ಎರಡು ಪ್ರಸಂಗಗಳು

ಸಂಪಾದಕರು :

ಶಾ.ಮಂ. ಕೃಷ್ಣರಾಯ

ಕರ್ನಾಟಕ ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿ
೨ನೇ ಮಹಡಿ ಚಾಲುಕ್ಯ ವಿಭಾಗ, ಕನ್ನಡ ಭವನ,
ಜೆ.ಸಿ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ೫೬೦ ೦೦೨

ಮಂಜಯ್ಯಾ ಗಣಪತಿ ಶೇಣ್ವೆಯವರ ಎರಡು ಪ್ರಸಂಗಗಳು

ರತ್ನಾವತೀ ಕಲ್ಯಾಣ

ಮತ್ತು

ಉಷಾ ಪರಿಣಯ

ಸಂಪಾದಕರು :

ಶಾ. ಮಂ. ಕೃಷ್ಣರಾಯ

ಕರ್ನಾಟಕ ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿ

೨ನೇ ಮಹಡಿ, ಚಾಲುಕ್ಯ ವಿಭಾಗ, ಕನ್ನಡ ಭವನ, ಜೆ.ಸಿ ರಸ್ತೆ,

ಬೆಂಗಳೂರು ೫೬೦ ೦೦೨

ಮಂಜಯ್ಯಾ ಗಣಪತಿ ಶೇಣ್ವಿಯವರ ಎರಡು ಪ್ರಸಂಗಗಳು

Manjaiah Ganapthi Shenviyavara Eradu Prasangagalu written by Sri Sha. Mam. Krishnaraya Published by Registrar Karnataka Yakshagana Academy, Kannada Bhavana, J.C Road, Bangalore - 560 002 Ph : 080 2211314

ಮುದ್ರಿತ ವರ್ಷ : 2019
ಪ್ರತಿಗಳು : 300
ಪುಟಗಳು : 96
ಬೆಲೆ : ರೂ 80. 00

ಪ್ರಧಾನ ಸಂಪಾದಕರು
ಪ್ರೊ. ಎಂ ಎ ಹೆಗಡೆ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಕರ್ನಾಟಕ ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಪ್ರಕಾಶಕರು :
ಎಸ್. ಹೆಚ್ ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ
ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್, ಕರ್ನಾಟಕ ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು

ಸಂಪಾದಕರು :
ಶಾ. ಮಂ. ಕೃಷ್ಣರಾಯ
ನಂ.500, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸದನ, 11ನೇ ಕ್ರಾಸ್,
ಗಿರಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು 85, ಮೊ: 94817–88832

ಮುದ್ರಕರು :
ಶ್ರೀರಾಮ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್
ಬೆಂಗಳೂರು

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಾತು

ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಗೆ ಆಧಾರಭೂತವಾಗಿರುವವು ಪ್ರಸಂಗಕೃತಿಗಳು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಂದನದಲ್ಲಿ ವಿಕಸನಗೊಂಡ ವಿವಿಧ ಛಂದೋಕುಸುಮಗಳ ಗ್ರಥನದಿಂದ ಸಿದ್ಧಗೊಂಡ ಅನುಪಮ ಕಾವ್ಯಗಳು ಇವು. ಅಲ್ಲಿನ ಪದ್ಯಗಳ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆಶುಸಂಭಾಷಣೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಆಶುಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ಸೀಮಾರೇಖೆಯನ್ನೆಳೆದು ಕಥಾಪ್ರವಾಹದ ಗತಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಅವುಗಳದು. ಉತ್ತಮವಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಯು ಕವಿಯ ಪ್ರತಿಭೆ ಪಾಂಡಿತ್ಯಗಳಿಗೆ ನಿಕಷವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಉತ್ತಮವಾದ ಪ್ರಸಂಗವು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳುರುಳಿದರೂ ನಿತ್ಯನೂತನವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಕೃತಿಗಳ ಶೋಧನೆ, ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು ಕರ್ನಾಟಕ ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂಕಲನದಲ್ಲಿ ದಿ. ಮಂಜಯ್ಯ ಶೆಣ್ವಿಯವರ ಎರಡು ಪ್ರಸಂಗಗಳಿವೆ. ಮಂಜಯ್ಯ ಶೆಣ್ವಿಯವರು 20ನೆಯ ಶತಮಾನದ ಮೊದಲರ್ಧದಲ್ಲಿ ಬದುಕಿದ್ದವರು. ಅಂಕೋಲೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದು ಯಕ್ಷಗಾನದ ಮೇಲೆ ಅಪಾರವಾದ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡವರು. ಅವರು ಅನೇಕ ಪ್ರಸಂಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಲಭ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮಗ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಾಹಿತಿಗಳಾದ ಶಾ.ಮಂ.ಕೃಷ್ಣರಾಯರು ಈ ಎರಡು ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ 'ರತ್ನಾವತಿ ಕಲ್ಯಾಣವು ಕರ್ಣ-ರತ್ನಾವತಿಯೆಂದು ಹಿಂದೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಪ್ರಸಂಗವೊಂದರ ಕಥೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ. ಕರ್ಣನ ವಿವಾಹದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ರಂಜಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. 'ಉಷಾಪರಿಣಯವು ಹರಿವಂಶ ಪುರಾಣದ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕಥೆಯನ್ನು ಆಧರಿಸಿದೆ. ಮಂಜಯ್ಯ ಶೆಣ್ವಿಯವರಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾದ ಕವಿತ್ವಶಕ್ತಿಯಿದ್ದು ಗ್ರಾಮ್ಯ ಸೊಗಡಿದೆ. ಅದರಿಂದ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸ್ವಾದವುಂಟಾಗಿದೆ. ಈ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಅನುಮತಿಸಿದ ಶಾ.ಮಂ.ಕೃಷ್ಣರಾಯರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಈ ಕೃತಿಗಳ ಪ್ರಕಾಶನದ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಎಸ್. ಹೆಚ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ, ಮುದ್ರಣ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀರಾಮ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್, ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಅಶ್ವಿನಿ ಮತ್ತು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು ಸಲ್ಲುತ್ತವೆ. ಯಕ್ಷಗಾನ ಕಲಾಸಕ್ತರು ಈ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಆದರಿಸಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ಪ್ರೊ. ಎಂ.ಎ.ಹೆಗಡೆ

ಮುನ್ನುಡಿ

ರತ್ನಾವತಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಮತ್ತು ಉಷಾಪರಿಣಯ ಮರು ಮುದ್ರಣವಾಗುತ್ತಿರುವ ಸುಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಲೇಖಕರ ಬಗ್ಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತು ಹೇಳಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಮಂಜಯ್ಯ ಗಣಪತಿ ಶೇಣ್ವಿಯವರು ಮೂಲತಃ ಅಂಕೋಲೆಯವರು. ಅಂಕೋಲೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನೆತನದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಚಹದಂಗಡಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಭೂಮಿ ಇತ್ತು ಅದು ಅವರ ತಾತನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಡೆದು ಬಂದದ್ದು. ಇವರ ತಾಯಿ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಮಂಜಯ್ಯನವರು 1908ರಲ್ಲಿ ಅಂಕೋಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಮುಲ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸಾಗಿ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿಯವರೆಗೆ ಅಂಕೋಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಓದಿದರು ಅವರ ಮನೆ ಮಾತು ಕೊಂಕಣಿಯಾದರೂ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಭುತ್ವವಿತ್ತು. ಅವರ ಕನ್ನಡ ಅಕ್ಷರಗಳಂತೂ ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದವು.

ಶಾಲೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾದ ಶ್ರೀಯುತರು ಯಕ್ಷಗಾನದತ್ತ ಒಲವು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡರು ಆ ದಿನಗಳು ಜನಪದ ಕಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಬಿಟ್ಟರೆ ಮನರಂಜನೆಯ ಬೇರೆ ಸಾಧ್ಯಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಹಜವಾಗಿ ಯಕ್ಷಗಾನದತ್ತ ಒಲಿದ ಶ್ರೀಯುತರು ಯಕ್ಷಗಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದರು. ಅಂದಿನ ಅನೇಕ ಪ್ರಚಲಿತ ಯಕ್ಷಗಾನಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ, ಶ್ರೀರಾಮ, ರುಕ್ಮಾಂಗದ, ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ, ಕರ್ಣನ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ್ದರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಲಕ್ಷಣವಾದ ಮೈಕಟ್ಟು, ಚುರುಕು ಮಾತು, ಕುಣಿತದಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಮವುಳ್ಳ ಅವರು ಹವ್ಯಾಸಿ ಕಲಾವಿದರಾದ್ದರಿಂದ ಅಂಕೋಲೆಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಎಲ್ಲಿಯೇ ಆಟಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇವರಿಗೆ ಕರೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅವರು ಪಾತ್ರ ನಿರ್ವಹಿಸಲು ಹೋಗುವಾಗ ಒಂದು ಬೆತ್ತದ ಪೆಟಾರೆ ಸೈಕಲ್ಲಿನ ಕ್ಯಾರಿಯರ್‌ಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯಕ್ಷಗಾನದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪುಸ್ತಕಗಳ ರಾಶಿಯೇ ಇತ್ತು. ಕೆಲವು ತಡೋಲೆಯ ಗ್ರಂಥಗಳು ಇದ್ದವು. ಅವರಿಗೆ ಷಟ್ಪದಿ ಕಾವ್ಯಗಳು ಪ್ರಿಯವಾಗಿದ್ದವು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಜೆ ದೀಪ ಹಚ್ಚಿದ ಬಳಿಕ ಸಾಮೂಹಿಕ ಭಜನೆ ಮುಗಿದನಂತರ ತಂದೆಯವರು ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಭಾರತ, ಕಥಾಮಂಜರಿ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಶನ ಜೈಮಿನಿ ಭಾರತ, ತುರಂಗಭಾರತ, ತೊರವೆ ರಾಮಾಯಣ, ಕೌಶಿಕನ ಕಾವ್ಯದ ರಾಮಾಯಣ, ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ ಕಾವ್ಯ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಒಂದು ಒಂದು ಸಂಧಿ ನಿತ್ಯ ಪಠಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಯ ಹಿರಿಯರು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಹಿರಿಯರು ಅವರ ಶ್ರೋತೃಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರು

ಓದುತ್ತಿದ್ದುದು ಗಮಕ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಲ್ಲ. ಯಕ್ಷಗಾನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ.

ಬಹುಶಃ ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಕಟ್ಟುವ ಯಕ್ಷಗಾನ ಬರೆಯುವ ಹವ್ಯಾಸ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರಬೇಕು. ಅವರು ಕಾವ್ಯದ ಒಂದೊಂದು ಪದ್ಯ ಓದಿ ಅರ್ಥವಿವರಣೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಅವರನ್ನು ತಾಳಮದ್ದಳೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೂ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ.

ಅವರು ಬರೆದ ಯಕ್ಷಗಾನಗಳಲ್ಲಿ ರತ್ನಾವತಿ ಕಲ್ಯಾಣ, ಉಷಾ ಪರಿಣಯ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಬಳಿ ಇವೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಅವರು ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಚಂದ್ರಹಾಸ ಚರಿತ್ರೆ, ಧೃವಚರಿತ್ರೆ, ಜಯಪ್ರದೆ ಕಲ್ಯಾಣ, ದೇವಯಾನೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಸಂಗ್ರಹ ಸ್ತೋತ್ರ ಸಂಗ್ರಹ ಭಾಗ–1 ನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ದಾಖಲೆಗಳಿವೆ.

ಇಲ್ಲಿರುವ ರತ್ನಾವತಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಮತ್ತು ಉಷಾಪರಿಣಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಕ್ರಿ.ಶ 1932ರಲ್ಲಿ ಕಾರವಾರದ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣಗೊಂಡಿವೆ.

ಮಂಜಯ್ಯನವರ ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಹಿರಿಯ ಮಗನಾದ ಮಂಜಯ್ಯನವರ ಮೇಲೆ ಚಹದಂಗಡಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಬಿತ್ತೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆಗ ಅವರು ಅಂಗಡಿಯ ಉಸ್ತುವಾರಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಬ್ಬ ಕೆಲಸಗಾರನನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯಕ್ಷಗಾನದ ಕರೆ ಬಂದ ಊರಿಗೆ ಪೆಟಾರೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಚಹದಂಗಡಿಗಿಂತ ಯಕ್ಷಗಾನ ಮುಖ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಎಂದು ಅವರ ಸಮಕಾಲೀನರು ಮತ್ತು ಅವರ ತಾಯಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಂಗಡಿಯ ಕಡೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಅಂಗಡಿಯ ವ್ಯವಹಾರ ಬೇರಯವರಿಗೆ ಹಸ್ತಾಂತರ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು.

ಅವರ ಪ್ರೀತಿಯ ಮಡದಿ (ನನ್ನ ತಾಯಿ) ಅಕಾಲಿಕ ಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದುದರಿಂದ ಅವರು ಕೆಲವು ಕಾಲ ದೇಶಾಂತರ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಪ್ರಾಯಶಃ ಅದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೇರಳ ಮತ್ತು ಕಲ್ಕತ್ತಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮಂತ್ರವಾದಿ ಮತ್ತು ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯಶಾಸ್ತ್ರ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಲಿತು ಬಂದರು. ಅವರಿಗೆ ಸ್ಮಶಾನ ಕಾಳಿ ಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿತ್ತು. ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿ ಅಮವಾಸ್ಯೆಯ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಸ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಜಪಮಾಡಿ ಕಾಳಿಕಾ ಮಾತೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಬಲಿಕೊಟ್ಟು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಅಮವಾಸ್ಯೆಗೆ ಸ್ಮಶಾನದ ಪೂಜೆ ಪುರಸ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಒಬ್ಬನನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಸಾಂಸಾರಿಕ ತಾಪತ್ರಯಗಳಿಂದಾಗಿ ಅವರು ಪ್ರಸಂಗಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೂ ಯಕ್ಷಗಾನ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳ ನಿತ್ಯ ಪಠಣ ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಜೀವಿತದ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ಅದೊಂದು ವ್ರತದಂತೆ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರು.

ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಕ್ಷಗಾನ ವೇಷಭೂಷಣ ಹಾಕಿಡಲು ಒಂದು ಉದ್ದನೆ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ದೊಡ್ಡ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಸಾಧನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳಿರುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದಲ್ಲದೆ ನಾಲ್ಕೈದು ದೊಡ್ಡ ಬೆತ್ತದ ಪೆಟಾರೆಗಳು ಎರಡು ಚಿಕ್ಕ ಪೆಟಾರೆಗಳು ಇದ್ದವು.

ಅವರು ಎಂಬತ್ತೊಂದು ವರ್ಷ ಬದುಕಿದರು ಅವರಿಗೆ ನಿತ್ಯ ಮುಂಜಾನೆ ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆ ಓದುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿತ್ತು. ಅವರು ಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟಗಲುವವರೆಗೆ ದವಡೆಯ ಎರಡು ಹಲ್ಲುಗಳು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮಿಕ್ಕ ಹಲ್ಲು ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾಗಿಯೇ ಇದ್ದವು.

ನಮ್ಮ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ವಿನಾಯಕ ಶೆಣ್ವಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಚಳುವಳಿಯಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ತಂದೆಯವರು ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಸಮರದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವವರನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಾಯಶಃ ಅವರಿಗೆ ಯಕ್ಷಗಾನದ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯದಿದ್ದರೆ ಚಹದಂಗಡಿಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇರದಿದ್ದರೆ ಅವರೂ ಜೈಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೇನೋ !.

ಮುಂದೆ ಇವರು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತದ ಕೊನೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಗೋವೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೆಲೆಸಿ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಿ "ಗೋವಾ ಕನ್ನಡ ಸಂಘ" ಕಟ್ಟಿದರು. ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದರು. ಕನ್ನಡ ವಾಚನಾಯ ಆರಂಭಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿದರು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನೂ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೆಗಲಿಗೆ ಹೆಗಲು ಕೊಟ್ಟು ದುಡಿದಿದ್ದೇನೆ.

ಅವರ ಕನ್ನಡ ಪ್ರೇಮ, ಯಕ್ಷಗಾನ ಆಸಕ್ತಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಾಳಜಿ, ಓದುವ ಅಭಿರುಚಿ ಅವರಿಂದ ನನಗೆ ಬಂದವು ಎಂದರೆ ಅಪ್ರಸ್ತುತವಲ್ಲ.

ಕರ್ನಾಟಕ ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಪ್ರೊ ಎಂ ಎ ಹೆಗಡೆಯವರು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಎಂಬತ್ತೇಳು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಇವೆರಡು ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಬೆಳಕು ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಸ್ವತಃ ಯಕ್ಷಗಾನ ಕಲಾವಿದರಾದ ಪ್ರೊ. ಎಂ ಎ ಹೆಗಡೆಯವರಲ್ಲಿ ಗುಣಗಾಹಿತ್ಯ ಇದೆಯೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಪ್ರಸಂಗಗಳ ಮರುಮುದ್ರಣವೇ ಸಾಕ್ಷಿ ಇದಕ್ಕೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿ ನಿಂತವರು ಅಕಾಡೆಮಿಯ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಎಸ್ ಹೆಚ್ ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರು ಇವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಸಂಪಾದಕರು
ಶಾ. ಮಂ. ಕೃಷ್ಣರಾಯ
ನಂ.500, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸದನ, 11ನೇ ಕ್ರಾಸ್,
ಗಿರಿನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು 85
ಮೊ: 94817–88832

॥ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀ ಮನ್ಮಹಾಭಾರತದೊಳಗಿನ

ಯಕ್ಷಗಾನ

ಉಷಾ ಪರಿಣಯ

ಉಷಾ ಪರಿಣಯ

॥ ಶ್ರೀ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ದಾಮೋದರ ಪ್ರಸನ್ನಃ ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಅಂಬುಧಿಯನಾಳಿರ್ದ ಗೌಡಗೆ । ಕುಂಭಕಾರನು ಜನಿಸಲಾತನ । ಅಂಗುಲಿಯೋಳ್ ಶಿರವೊಂದ ಕಡಿದನ । ಬೇಡಿ ತಪದಿಂದಾ ॥

ಅಂಬಪಡೆದನ ಪಿತನ ತನಯನ ಅಂಬಿನಲಿ ಮಡುಹಿದನ ವೈರಿಗೆ । ಲಿಂಗವಿತ್ತಿಹ ಶಂಭುಗೌಡನ । ಸುತನ ಬಲಗೊಂಬೇ ॥ 1॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ರಮಾಕಾಂತಂ ಸದ್ಗುಣಧಾಮಂ । ಶರವರ ಪೂಜಿತಾಂಘ್ರಿ ಸರೋಜಂ । ಸೋಮಾರ್ಕ ನೇತ್ರಂ ಸಂಪ್ರೇಮದೊ । ಳೆನಗೀಗ ಸನ್ಮತಿಯಸೌಖ್ಯದೊಳಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಭೈರವಿ, ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ ॥

ಶ್ರೀಗಣಪ ಗಜವಕ್ತ್ರ ಹರಸುತಂ । ನಾಗವಾಹನ ಭೋಗಿಭೂಷಣ । ಯೋಗಿಜನ ಸುಮನಸಕರಾ ॥ 1 ॥ ತರಣಿಕೋಟಿಪ್ರಕಾಶ ಶಶಿಧರ । ಕರುಣವಾರುಧಿ ಶುಭಕರಾ ॥ ಉರಗವೈರಿಯ ವಾಹನನ ಸಖಸುತ । ಪರಮ ಮಂಗಳದಾಯಕಾ ॥ 2 ॥ ಗಿರಿಸುತಾತ್ಮಜ ಶರಣಪೋಷಣ । ದುರಿತ ಸಂಕುಲನಾಶನಾ ॥ ಸುರಚಿರಾಲಂಕಾರ ಭೂಷಿತ । ಸರ್ವಜನ ಪರಿಪೂಜಿತಾ ॥ 3 ॥

॥ ರಾಗ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ರಕ್ಷಿಸು ಭೂದೇವಿಯೇ । ಸರ್ವರಿಗೆ । ರಕ್ಷಿಸು ಶಾಂತಾದುರ್ಗಾಂಬಿಕೆಯೇ । ಕಾಯೇ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಶರಣರ ಮೇಲತಿ ದಯದೋರಿ ಬಂದು । ಕರುಣದಿ ಸಲಹುವ ಸತ್ವ ನಿನಗಿಂದೂ ॥ ನಿರುತದಿ ನೀನಿಲ್ಲಿ ದಯಗೈದರಿಂದಾ । ದುರಿತ ನಾಶನವಾಯ್ತು ದರ್ಶನದಿಂದಾ ॥ 1 ॥ ಹರುಷದಿ ಕದಳಿ ಕಾಂ । ತಾರದೊಳುದಿಸಿ । ಭರದಿಂದ ದಕ್ಷಿಣಮುಖವಾಗಿ ನೆಲಸೀ ॥ ಧರಣೀ ಭಾರವನಿಳುಹುದಕಾಗಿ ಹರಿಗೆ । ಅರುಹಲವತಾರದಿ ವಧಿಸಿ ದುರುಳರಿಗೇ ॥ 2 ॥ ಕರದೊಳು ಕಂಕಣ ಮುದ್ರಿಕೆಬೆರಳಾ । ಚರಣದುಂಗುರಗೆಜ್ಜೆ ಕನಕದಹರಳಾ ॥ ಸರಫಣಿಪದಕಹಾರದೊಳಿರ್ಪಾ ಕೊರಳಾ । ಸರಸದಿ ಮೆರೆದಿರ್ಪಾ

ಫಣಿವೇಣಿಕುರುಳಾ ॥ 3 ॥ ಧರಣಿ ಭೂಸುರರಿಂದರ್ಚಿಸಿಕೊಂಡೂ । ಸತತ ಪ್ರಸಾದವನೀವೆ ನೀ ಮತ್ತಾ । ವರಭಕ್ತ ಜನರಿಗೆ ಮಮತೆಯಿಂದಿರಿಸೂ । ಪರನಿಂದೆಗೈವರ್ಗೆ ಯಮಲೋಕಕಿರಿಸೂ ॥ ರಕ್ಷಿಸೂ ಭೂದೇವಿಯೇ ॥ 4 ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಹರಿಯನೇರ್ದನ ಹರಿಯೊಳಿರ್ದನ । ಹರಿಯ ಚರಣದಿ ಮೆಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟನ । ಹರಿಯಕೊಂದನ ಹರಿಯಕಾಯ್ದನ । ಹರಿಯ ಕಟ್ಟಿದನಾ ॥ ಹರಿಯ ಮಗಳನು ಕೂಡಿದಾತನ । ಹರಿಯಮೇಲೊರಗಿರ್ಪದೇವನ । ಚರಣಕೆರಗುವೆ । ವರದ ವಿಠ್ಠಲ ಸಲಹು ಅನವರತಾ ॥ 1 ॥ ವೇದಕೋಟಿಗಳರಸಿ ಕಾಣದ । ವೇದವಿತ್ತರ ಮತಿಗೆ ಬಾರದ । ವೇದಜನಕನೆ ನಿಂನ ಮಹಿಮೆಯ । ಪೊಗಳಲಾರ್ಗಳವೂ ॥ ವಾದಗುಟ್ಟುವ ಕುಹಕಿಗಳ ಬಹು । ಭೇದಗಳನಾ ತಿಳಿಯಲಾರೆನ । ನಾದಿ ಮೂರುತಿ ಕೃಷ್ಣಪಾಲಿಸು ಮತಿಗೆ ಮಂಗಲವಾ ॥ 2 ॥

॥ ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ತ್ರಿವಿಡೆ ತಾಳ ॥

ಶರಣು ಶಂಕರ ಚಂದ್ರಶೇಖರ । ಶರಣುಜನ ರಕ್ಷಾಕರ । ಶರಣುಕುಂಜರ ದನುಜ ಸಂಹರ ॥ ಶರಣು ಶ್ರೀಯಮೃತೇಶ್ವರ । ಶರಣು ಶರಣು ॥ 1 ॥ ಶಂಭುಪಟ್ಟದರಾಣಿಗುಣಮಣಿ । ಶುಂಭಖಳ ಸಂಹಾರಿಣಿ । ಕಂಬುಕಂಠಿಣಿ ಸಲಹು ಮೂಜಗ । ದಂಬೆ ಸುರರಕ್ಷಾಮಣಿ ॥ 2 ॥ ವಾಣಿಪನ್ನಗವೇಣಿ ಬ್ರಹ್ಮನ । ರಾಣಿ ವಿದ್ಯಾದಾಯಿನೀ ॥ ಕ್ಷೋಣಿಗುತ್ತಮ ಶೃಂಗವೇರ ಪ್ರ । ಧಾನಪಟ್ಟಣವಾಸಿನೀ ॥ 3 ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ಸುಮನಸರಿಗೊಂದಿಸುತ ತಾರಕಾರಿಯ ಭಜಿಸಿ । ಯಮಿಶುಕಾದ್ಯರಿಗೆರಗಿ । ಸತ್ಕವಿಗಳಂ ನೆನೆದು । ಕ್ರಮದಿಂದಲಿಂದ್ರಾದಿ ದಿಕ್ಪಾಲರಿಗೆ ಮಣಿದು । ಗುರುವಿನಡಿದಾವರೆಯನೂ ॥ ಭ್ರಮೆಯಳಿದು ಧ್ಯಾನಿಸುತಲಿಷ್ಟದೇವರ ನುತಿಸಿ । ವಿಮಲ ಶರಣರ ಬೇಡಿಕೊಂಡಮಿತ ಭಕ್ತಿಯಿಂ । ಕಮಲೆಯರಸನು ತನ್ನರೂಪಿನೊಳು । ನಟಿಸಿರ್ದ ಭಾಗವತ । ಕಥೆಯ ನಾನೊರೆವೇ ॥1 ॥

॥ ದ್ವಿಪದಿ ॥

ಘನಮಹಿಮ ಭಾರದ್ವಾಜರನು ಮನದಿ ಸ್ತುತಿಸೀ । ಕನಕದಾಸರಚರಣಯುಗವನ್ನು

ಸ್ಮರಿಸೀ ॥ 1 ॥ ಮುದದಿಭಾಗವತಾಖ್ಯ ಪೌರಾಣದೊಳಗೇ । ಪದುಮಲೋಚನನು ಬಾಣನ ಕರವ ಧರೆಗೇ ॥ 2 ॥ ಇಳುಹಿದಾ ಕಥನವನು ಯಕ್ಷಗಾನದಲಿ । ನಳಿನಭವಸಿರಿಯರೆಯ ಹರನಕರುಣದಲೀ ॥ 3 ॥ ಪೇಳುವೆನು ತಿಳಿವಂತೆ ಧರೆಯ ಸಜ್ಜನರು । ಕೇಳಿ ತಪ್ಪಿದರೆ ತಿದ್ದಿ ಮೆರೆಸಿ ಬಲ್ಲವರೂ ॥ 4 ॥

ವಚನ ॥ ಯಿಂತು ದೇವರ್ರುಷಿ ಕವಿಗಳಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ ತತ್ಕಥಾ ಪ್ರಸಂಗಮಂ ವರ್ಣಿಸುವ ಬಗೆಯದೆಂತೆನೆ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ, ತ್ರಿವಿಡೆ ತಾಳ ॥

ಕುರುಕುಲೋದ್ಭವ ವರಪರೀಕ್ಷಿತ । ಧರಣಿಪತಿಗಾ ಶುಕಮುನೀಂದ್ರನು । ಕರುಣದಿಂ ಭಾಗವತ ಕಥನವ । ನೊರೆವುತಿರಲೂ ॥ 1 ॥ ಒಂದುದಿನ ಭೂವರನು ಮುನಿಪತಿ । ಗೊಂದಿಸುತ ಬೆಸಗೊಂಡನಾಕ್ಷಣಾ । ಅಂದು ಹರಿಪ್ರಲ್ಹಾದಗರುಹಿದ । ಲಂದವನ್ನೂ ॥ 2 ॥ ತರಳ ನಿಂನಯ ವಂಶದವರಲೀ । ಕೆರಳಿವೈರತ್ವವನು ಗಯ್ಯೆನು । ಜಾಲವಲ್ಲಿದು ಯನುತಲರುಹಿದ । ಮೇಲೆ ಹರಿಯೂ ॥ 3 ॥ ತೆರಳಿ ಶೋಣಿತಪುರದಿ ಬಾಣಾ । ಸುರನೊಳತಿ ವೈರತ್ವವನು ಗಯ್ಯುತ ಹರಿಯಮೊಂಮಗೆ ಉಷೆಯ ಲಗ್ನವ । ಗೈದನೆಂತೂ ॥ 4 ॥ ಪ್ರೇಮದಿಂ ಪೇಳೆನಲು ಸಂಯ್ಯಮಿ । ಭೂಮಿಪನ ಭಕ್ತಿಯನು ಕಾಣುತ । ಕಾಮಜನಕನ ನೆನೆದು ಪೇಳ್ದನು । ತಾ ಮುದದಲೀ ॥ 5 ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ಹರಿವಂಶಾಧಿಪನೆ ಕೇಳ್ । ಹರಿಯ ಚರಿತ್ರೆಯಂ । ಹರುಷದೊಳು ನಿನಗೊರೆವೆ । ದುರಿತನಾಶನನೆಂಬ ಶ್ರೀ । ಹರಿಯು ತಾ ದುರುಳರಂ । ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಶರಧಿಯಲಿ । ದ್ವಾರಕಿಯ ರಚಿಸಿ ಬಳಿಕಾ ॥ ಮಾರಪಿತ ಸಂತಸದಿ । ಯರಡೆಂಟು ಸಾವಿರವು । ತರುಣಿಯರು ಅನಿರುದ್ಧ । ವೀರ ಸಾತ್ಯಕಿ ಸಹಿತ । ಲಿರಲಿತ್ತ ಶೋಣಿತಪುರದಿ । ಶೂರ ಬಾಣಾಖ್ಯನೆಂಬ ಬಲಿ । ಪುತ್ರ ನೊಡ್ಡೋಲಗದೊಳೂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಭೈರವಿ, ಝಂಪೆತಾಳ ॥

ಒಂದುದಿನ ಬಲಿಸುತನು । ಬಂದು ಘನವಿಷ್ಟರದಿ । ಚಂದದಿಂ ಮಂಡಿಸಿಯೇ । ಮುಂದಾಲೋಚಿಸಲೂ ॥ ಅಂದು ಮಂತ್ರಿಯ ಕರೆಯೆ । ಬಂದು ವಂದಿಸಿ ಪೇಳ್ದ । ನಿಂದು ಯೋಚಿಸಿದೇನೆಂ । ದೆನಲು ತಾಪೇಳ್ದಾ ॥ 1 ॥ ವೀರಕುಂಭಾಂಡ ಕೂಪ । ಕರ್ನ

ಕೇಳೀ ಜಗದೀ । ಧೀರರೆನ್ನಯ ತೆರದೊ । ಳಿರುವರೇ ಪೇಳೂ ॥ ಸುರರು ಯಕ್ಷೋರಗರು । ಗರುಡ ಕಿಂಪುರುಷರತಿ । ಶೂರರಾದರುಯನ್ನ । ಸರಿಸ ಕೈತರರೂ ॥ 2 ॥ ಹಿಂದೆ ನಾ ತಪಗೈದ । ರಿಂದ ಪುರಹರನಾಗ । ಬಂದು ಸಹಸ್ರಭುಜ । ಚಂದದಿಂದಿತ್ತೂ ॥ ಅಂದಿನಿಂದಲೆ ದ್ವಾರ । ಮಂದಹಾಸದಿ ಕಾಯ್ದು । ನಿಂದಿಹನು ಯನುತರಿವ । ರಿಂದು ಬೆದರುವರೂ ॥ 3 ॥ ಇಂತು ಯೋಚಿಸಿ ಮನದಿ । ಕಂತುವೈರಿಯಪಾದ । ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಸ್ಮರಿಸಿದರೆ । ಅಂತರ್ಯವಹುದೂ ॥ ಭಕ್ತಪಾಲಕನೆಂದು ಪೊತ್ತಿಹನು ಬಿರುದುಗಳ । ಯುಕ್ತದಿಂ ಪೋಪೆನೆ । ನ್ನುತ್ತ ಖಳನಾಗಾ ॥ 4 ॥ ಪುರದ ರಕ್ಷಣೆಗಾಗಿ । ವೀರಮಂತ್ರಿಯ ನಿರಿಸಿ । ಶೂರನತಿ ಮೋದದೊಳು । ಪೊರಟನಾಕ್ಷಣದೀ ॥ ಸರಸಿಯಲಿ ಸ್ನಾನವನು । ಪೂರೈಸುತಾಕ್ಷಣದೀ । ಹರನ ಪಾದವನೆನದು । ಹರುಷದಲೀ ಸ್ತುತಿಸೀ ॥ 5 ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಶಿವನೆ ಪರಮಾನಂದ ರೂಪನೆ । ಶಿವ ವರಾಸುತದವನೆ ಭರ್ಗನೆ । ಶಿವಚರಿತಘಕುಲನಾಶನೆ । ವಿಶ್ವಮೂರುತಿಯೇ ॥ ಶಿವಶರೀರನೇ ದುರಿತದೂರನೆ । ಶಿವವಿಭೂಷನೆ ದುರಿತನಾಶನೆ । ಶಿವಕರನೆ ನೀನೊಲಿದು ಪಾಲಿಸು ಯನಗೆ ಸನುಮತಿಯ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ, ಝಂಪೆತಾಳ ॥

ಯೀ ಪರಿಯೊಳಾ ದಾನ । ವೇಂದ್ರನುತಿಗೈವುತಿರ । ಲಾ ಪಾರ್ವತೀಶಸಂಭ್ರಮದೀ ॥ ತಾಪಸಾದ್ಯರಿಗಗೋ । ಚರನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮ । ರೂಪುದೋರಿಯೇ ಮುದದೊಳಾಗಾ ॥ 1 ॥ ಸಚ್ಚಿತಾನಂದನೆಂ ।ದನು ಬಾಣಕೇಳ್ನಿನಗೆ । ಮೆಚ್ಚಿದೆನು ತವಭಕ್ತಿಗಿಂದೂ ॥ ಯಿಚ್ಚೆಯಾಗಿರುವದೇ । ನುಂಟು ವಂಚಿಸದೆನ್ನೊಳು । ಚ್ಚರಿಸು ನಿನಗೀವೆ ನೀಕ್ಷಣದೀ ॥ 2 ॥ ಯಂದು ಹರಪೇಳ್ದಡಾ । ನುಡಿಕೇಳಿ ನಗುತ ಖಳ । ನೆಂದನಘಹರ ಕೇಳು ನೀನೂ ॥ ಹಿಂದೆ ಸಹಸ್ರಹಸ್ತವ ನಿತ್ತೆ ಮತ್ತೇ । ನಿಂದು ಸತಿಸಹಿತ ಬಾಗಿಲನು ಕಾಯ್ದಿರುವೇ ॥ 3 ॥ ಯಿಂತು ನೀದಯಗೈದ । ಮೇಲೆ ನಾನಿಂನೊಡನೇ । ಮುಂತೆ ಪೇಳುವದೇನು ದೇವಾ ॥ ಕಂತುಸಂಹರನೆ ಮಾ । ರಾಂತು ಸಮರಾಂಗಣದಿ । ನಿಂತು ಕಾದುವರ ತೋರೆಂದಾ ॥ 4 ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ವೀರ ಖಳನಿಂತೆನಲು ನಗುತು । ಮಾರಮಣ ಪೇಳಿದನು ನಿಂನ ಮ । ಯೂರಕೇತನ ಮುರಿದು ಭೂಮಿಗೆ । ಬಿದ್ದ ದಿವಸದಲೀ ॥ ವಾರಿಜಾಕ್ಷನೊಳ್ಳೆದೆ ಸಮರವು । ಸೇರುವದು ನಿನಗೆಂದು ಪುರಹರ । ಭೂರಿ ಸಂತಸದಿಂದ ಲಂತರ್ಧಾ । ನವಂ ತಳೆದಾ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಇಂತೆಂದು ಭವನ್ನೈದೆ । ಬಳಿಕಾ ಬಾಣಾಖ್ಯ ತಾ । ನಂತ ಸೌಖ್ಯದೊಳಿರಲೂ ॥ ದಂತಿಗಮನೆದೈತ್ಯ । ಸುತೆಯುಷೆ ತಾನು । ಅಂತರಂಗದಿ ಬಾಡುತಾ ॥ 1 ॥ ಕರೆದೂ ಮಂತ್ರಿಜೆಗೆಂದಳ್ । ಸಖಿಕೇಳೆ ಪ್ರಾಯದೀ । ಮೆರೆವ ವೇಳ್ಯದಿ ಪಿತನೂ ॥ ಪರಿಣಯವನು ಮಾಡ । ಲಿಲ್ಲಾ ಸುಖದೊಳಿರ್ಪಾ । ಪರಿಯದೆಂತೆನಲೆಂದಳೂ ॥ 2 ॥ ಕನಕಾಂಗಿ ಕೇಳೆಂ ಮುದ್ಯಾ । ವನದೊಳು ಹರ । ನನುದಿನ ನೆಲಸಿರ್ಪಾನೂ ॥ ಚಿನುಮಯಾತ್ಮಕಿ ಸದಾ । ಶಿವೆಯಿಹಳಲ್ಲಿಗೆ । ಘನವೇಗದಿಂದಲೈದೂ ॥ 3 ॥ ಹರಿವಾಹಿನಿಯ ಚರ । ಣಾರವಿಂದಕೆ ಪರಿ । ಪರಿಯಿಂದಲೇ ಸ್ತುತಿಸೀ ॥ ಹರುಷದಿ ಬೇಡಿ । ಕೊಂಡರೆ ನಿಂನ ಮನದಿಷ್ಟ । ಅರೆ ನಿಮಿಷದೊಳಹುದೂ ॥ 4 ॥ ಯನಲುಷೆ ಪೇಳ್ದಳು । ಕೇಳು ಮಾನುನೀ ಯಂನಾ । ಜನಕನಿದ್ದೆಡೆಗೆ ಪೋಗೀ ॥ ಮನುಮಥಾರಿಯ ನೋಡಿ । ಬಪ್ಪೆ ನೆಂದವನೊಳ । ಪ್ಪಣೆಗೊಂಡು ಬಾರೆ ಬೇಗಾ ॥ 5 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಯಂದ ಮಾತನೂ ಕೇಳುತ್ತಾ ನಂದದೊಳಂ । ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯು ಭರದಿಂ । ಬಂದಳು ಬಾಣನ ಬಳಿಗಂ । ವಂದಿಸೆ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ । ಪರಸುತ ಖಳನಿಂತೆಂದಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ತೋಡಿರಾಗ ॥

ಸರಸವಂತೆ ಮಂತ್ರಿಜಾತೆ । ಭರದಿ ಯನ್ನಾ ಬಳಿಯೊಳ್ಳೆದಿ ॥ ವರೆವ ಪರಿಯನೇನದೆನಲೂ । ಬಳಿಕಲರುಹುತೆಂದಳಾಗಾ ॥ 1॥ ದನುಜಾಧೀಶಾ ಕೇಳೋ ನಿಂನಾ । ತನುಜೆ ಹರನಾ ನೋಡಲೆಂದೂ ॥ ಜನಕನ ನೇಮವಕೊಂಡು । ವಿನಯದಿ ಬಾರೆಂದಳವಳೂ ॥ 2 ॥ ಮಂದಯಾನೆ ಲಾಲಿಸೆಂನಾ । ನಂದನೆಯಾ ಸಹಿತಾ ನೀನೂ ॥ ನಂದದಿಂದಾ ಶಂಕರನಾ । ನಿಂದುನೋಡಿ ಬಾರೆ ಯೀಗಾ ॥ 3 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ದನುಜಾಧಿಪ ನೆಂದುದನಂ । ವನಜಾಂಬಕಿ ಕೇಳುತಲಾಗ ಲತಿಸಂಭ್ರಮದಿಂ ॥ ವನಿತಾಮಣಿ ಯುಷೆಯಡೆಗಂ । ಘನಬೇಗದಿಂ ಬಂದು ಪೇಳ್ದಳೊಯ್ಯನೆ ಹದನಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ ॥ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಚಂದಿರಾನನೆ ಯುಷೆ । ಕೇಳ್ನಿಂನಾ ಪಿತನಲ್ಲಿ । ನಿಂದುನಾ ಭರದಿಪೋಗೀ ॥ ಚಂದದಿಂದಪ್ಪಣೆ । ಗೊಂಡ್ಯೆ ತಂದೆನುಪೋಪು । ದೆಂದನು ತಾನೆಂದಳೂ ॥ 1 ॥ ತರುಣಿ ನಿಂನೊಳು ನಾನು । ಹರುಷ ವರ್ಜಿತಳಾಗಿ । ಪೇಳ್ದಡೀವಾಕ್ಯವನೂ ॥ ಹರುಷದಿ ನಡೆಸಿದೆ । ಯಂದು ತೋಷದೊಳುಪ । ಚರಿಸೆ ಮಂತ್ರಿಜೆ ಪೇಳ್ದಳೂ ॥ 2 ॥ ಯಂನನೇತಕೆ ನೀನೂ । ಮಂನಿಪೆ ಯುಷೆಯೆಕೇಳ್ ನಿಂನಾ ಮನದ ಬಯಕೇ ॥ ಯಂನಾದಲ್ಲವೆ ಯೇಳು । ಶಿವೆಯಲ್ಲಿಗೈದೂವಾ । ಚಂನಾಗಿ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ॥ 3 ॥ ಯನಲಾ ಮಾತನು ಲಾಲಿ । ಸುತ ಯುಷೆ ತಂನಯ । ವಿನಯಾದ ಸಖಿಯರೊಳೂ ॥ ಕನಕದಾ ಭರಣವ । ತಂನಿರೆಂದೆನಲಾಗ । ವನಜಾಕ್ಷಿಯರು ತಂದಾರೂ ॥ 4 ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಧಾರುಣಿಪತೀ ಕೇಳುಷೆಯು ತಾ । ನಾರಿಯರು ತಂದಾಭರಣವನು । ಭೂರಿಸಂತಸದಿಂದ ತೊಟ್ಟದಳ । ದೇನನೆಂಬೇ ॥ ಮಾರದೇವನ ಕೈಯ್ಯಗಿಣಿಯಂ । ತಾ ರಮಣಿ ನಲವಿಂದ ಪೊರಟಳು । ಮಾರಹರ ನಿರುತಿರುವಸದನಕೆ । ಸಖಿಯರಿಂದಾ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಮಾರವಿ ಆದಿತಾಳ ॥

ಬಂದಳೂ ಉಷೆ – ಬಂದಳೂ ॥ ಸತಿ ವೃಂದ ಸರಸವಾಗಿ । ಮಂತ್ರಿನಂದನೆ ಸಹಿತಬೇಗಾ ॥ ಬಂದಳೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ನಡೆಗೆ ಹಂಸವು ಮರುಳಾಗೇ । ನುಡಿಗಿಣಿಗಳು ಕೂಡ್ಯೆತಾರೆ । ಮಡದಿಯರಾ ಧ್ವನಿಗೆ ಕೋಗಿಲೆ ಭ್ರಮಿಸೆ ॥ ಕಡುಜಾಣೆಯರ ಕಂಪಿಗಾರಡಿಗಳ ಝೇಂಕೃತಿಯಿಂದ । ಬಿಡದೆ ಬೆಂಬಳಿಯೊಳು ಬರೆ ಮೃಡನಿರ್ಪ ಕಾಂತಾರಕಾಗೀ ॥ ಬಂದಳೂ ॥ 1 ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ಥರಥರದೊಳೆಸೆದಿಪ್ಪ । ಸರಗಳಿಂ ಮರಗಳಿಂ । ನೆರೆದು ಝೇಂಕರಿಸುತ್ತ ಮುತ್ತುತಿರುವಳಿಗಳಿಂ । ಪರಮ ಸಂಯಮಿಗಳಾಶ್ರಮಗಳಿಂದುರೆ । ಬೆಳೆದಲತೆಗಳಿಂ ತತಿಗಳಿಂದಾ ॥ ಮರಿಗಳಿಗೆ ಮೊಲೆಗೊಡುವ । ಮೃಗಗಳಿಂ ಖಗಗಳಿಂ ದಿರದೆ ಸತತಂ ಪರಿವ ಜಲಗಳಿಂ ಫಲಗಳಿಂ । ಧರಣಿ ಗತಿಮಿತಮಾಗಿ । ಸೊಂಪಿನಿಂ ತಂಪಿನಿಂದಾವನಂ । ಕಂಗೊಳಿಸಿತೂ ॥ 1 ॥ ಉರಗ ಕುಲವೇಣಿಯಂ । ಕಲಕೀರ ವಾಣಿಯಿಂ । ಶರಚರಸುನೇತ್ರದಿ ತರಣಿ ಸಖಿವದನದಿಂ । ಮೃದುಪದಸುಗಾತ್ರದಿಂ । ವರಕುಂದರದನದಿಂ । ತರುಣ ಹರಿ ಮಧ್ಯದಿಂದಾ ॥ ಹರಿಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯಾದ ಮಹಿಮನಂ । ಶಿಷ್ಯಂ ಗುರುವನಂ । ನೆರೆಕಂಡರೆಂಗ್ಯೆವ ರತ್ನಮಂ । ಮೆರೆವ ದಾರಾಮೆರೆದು ಮೂರರ ವಿಧಾನದೊಳು । ತ್ರಿಯಕ್ಷರದ ಪೆಸರಂ । ನೆರೆಮೂರು ಪಂಕ್ತಿಯಿಂ ಬರದೋದೆ ಮಧ್ಯದಕ್ಷರಕೆ ಬಂದಿರ್ಪ ನಾಮವೀವನಕಹುದೆಂದು । ಮರವಿಂದ ನೇತ್ರೆಯರ್ತಂಮ ತಮ್ಮೊಳ್ಮಾತನಾಡುತ ಲೈತಂದರೂ ॥ 2 ॥ ಪರಿವೇಣಿಯರ್ನಾರಿಯರ್ ತರಳೆಯರು । ಸರಸಕಲ ಸುಪ್ರವೀಣೆಯರ್ ಜಾಣೆಯರ್ । ಸ್ಮರಕದನಕೇಳಿ ಗತಿಧೀರೆಯರು ಭೃಂಗ ನಿಭಕುಂತಳೆಯರೂ ॥ ಹರಿಣಾಕ್ಷಿಯರ್ ಭಾಗ್ಯವಂತೆಯರ್ । ಕರಿಗಮನೆಯರ್ ಚಾರುಚರಣೆಯರ್ । ಕರುಣೆಯರ್ ಪರಿಮಳಿಪ ನವಕುಸುಮ । ಮಾಲೆಯರ್ ಬಾಲೆಯರ್ ಪರಶಿವೆಯಡೆಗೆ ಬಂದರೂ ॥ 3 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಬಾಣನ ನಂದನೆ । ಸುದತಿ । ಶ್ರೇಣಿಯ ನೊಡಗೊಂಡು ಮಯಿದೆ ಗಿರೀಶನ ಪದಮಂ । ಕಾಣುತ ಪಿಡಿದಿಹ ರನ್ನವ ಕಾಣಿಕೆ । ಯಿಟ್ಟರ್ತಿಯಿಂದ ನಮಿಸಿದರಾಗಳೂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ತುಜಾವಂತು ಝಂಪೆತಾಳ ॥

ವಂದಿಸಿ ಪಿಡಿದಿಹ ದೈತ್ಯಜೆಯ ಬೇಗಾ ॥ ನಿಂದುಧರ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ । ಯಿಂದೇತಕಿಲ್ಲಿಗೈ । ತಂದಿರೆಂದೆನಲೂ ॥ ಉಷೆನಾಚಿ ತಲೆಯ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಂಮನಿರೆ । ಶಶಿಧರಗೆ ಮಂತ್ರಿಸುತೆ । ಯುಸುರಿದಳೂ ॥ 1 ॥ ದೇವನಿಂನಯ ಪದವ । ನಾವವನು ನೋಳ್ಪಡಿ । ನ್ನಾವಜಲ್ಮದಿ ತಪವ ಮಾಡಿದೆವೋ ನಾವೂ ॥ ಅದರಿಂದ ನಿಂನ ಮೃದು । ಪದವ ಕಂಡೆವೆಂದೂ । ಸುದತಿರಂನಳು ಪೇಳೆ । ಮದನಾರಿ ನಗುತಾ । 2 ॥ ರಾಕೆಂದು ವದನೆಕೇ । ಳ್ಯಾಕೆ ನಾಚುವಳೀಕೆ । ಬೇಕಾದ ಬಯಕೆಯನು । ತಾ ಕೊಡುವೆನೆಂದೂ ॥ ಹರನು

ಮಂತ್ರಿಜೆಗೆಂದ । ಸಲಿಸ ವಾಕ್ಯವ ಕೇಳಿ । ಹರುಷದಿಂದುಷೆ ನುಡಿದಳ್ । ಉರಗ ಭೂಷಣನಿಗೇ ॥ 3 ॥

॥ ರಾಗ ತೋಡಿ ಏಕತಾಳ ॥

ಹರನೇ ಕೇಳೋ ನಿಂನಾ ಪಟ್ಟ । ದರಸಿಯಾ ನೋಳ್ಪಿವಾವೆಂದೂ । ತರುಣಿಯರ ಸಹಿತನಾನೂ । ಭರದೊಳೈತಂದೇ ॥ 1 ॥ ಯನಲೀಶ ತನ್ನಯ । ವನಿತೆಯೊಳೆಂದನೂ । ಅನುವಿನಿಂ ಬಂದಿರ್ಪರ । ಮಂನಿಸೆಂದನಲಾಗಾ ॥ 2 ॥ ಯಿಂದುಶರನನೇಮ । ಗೊಂಡು ಗಿರಿಜಾತೆ ಅರ । ಏಂದ ಮುಖಿಯರ್ಸಹಾ । ಬಂದಳೂ ಗೃಹಕೇ ॥ 3 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಗಿರಿಜೆಯಳಂತಃಪುರಕಂ । ಭರದಿಂದೈತಂದು । ಮೈದೆ ಸಂತಸದಿಂದಂ ॥ ತರುಣಿಯರಂ ನೋಡುತ್ತಂ । ಮತಿ ಕರುಣದಲಿ । ಚಿತ್ರಲೇಖೆಯೊಡನಿಂತೆಂದಳೂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ ॥

ಕ್ಷೇಮವೇನೆ ಚಿತ್ರಲೇಖೆ । ನಿಂಮೆಲ್ಲರಿಗೆ । ಪರಿಣಾಮವೇನೆ ಬಾಣಗೆ ಸುಖ । ವೇನೆ ತವಪಿತಗೇ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಯಂದು ಬಾರದುಷೆಯನ್ನಲ್ಲಿಗೆ । ಬಂದಳ್ಯಾಕೆತನ್ನಾ । ಮನದಿಷ್ಟಾವನ್ನೂ ಬೇಗಾ ॥ 1 ॥ ಕ್ಷೇಮ ಹರನರ್ಧಾಂಗಿನಿನ್ನಾ । ಕಂಡಮೇಲೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕ್ಷೇಮಾ । ಹೊರತು ಕಷ್ಟದೊರೆವುದೆ । ಉಷೆಯ ಮನಪ್ರೇಮ ॥ ವರೆಯಲ್ಯಾಕೆ ತಿಳಿಯೇ ಲೋಕ । ಮಾತೆಯೈಸೆ ನೀ । ನರಿತುದಯ ಮಾಡೆನ । ಲೆಂದಳೂ ಮಂದಹಾಸೇ ॥ 2 ॥ ಪುರುಷಾಪೇಕ್ಷೆಯಂ । ದರಿತೆಕೇಳೆನಾಳೇ । ಬರುವ ವೈಶಾಖ ಶುದ್ಧ । ದ್ವಾದಶಿ ದಿವಸದಿ ಬಾಲೇ ॥ ಸರಿರಾತ್ರಿಯೊಳು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲೀ । ಮದನ ನಂದದಾತಾ ಬಂದೂ । ಇರದೆ ನೆರೆದು ಕಾಂತನಹನೂ । ಕೇಳೆ ನಂಬೂಮಾತಾ ॥ 3 ॥ ಇಂತೆಂದು ದೇವಿಯಪ್ಪಣೆಗೊಂಡೂ । ನಲವಿಂದ । ಕಾಂತೆ ಚಿತ್ರಲೇಖೆ ಸಹಿತುಷೆಯು ಚಂದದಿಂದಾ ॥ ಸಂತೋಷದಿಂದುಬ್ಬಿ ಬಂದಳೂ । ತಂನ ನಿಳಯಕೆಂದೆನುತ ನಾ । ನೆಂತುಬಂಣಿಸುವೆನವಳ । ಮನದನುರಾಗವಾ ॥ 4 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಕುಂಭಾಂಡಿಕೆ ಪೇಳ್ವುದನಂ । ಪಂಬಲಿಸುತ ಬಾಣೋದ್ಭವೆ । ಯೊಂದುದಿನಂ । ಕುಂಭಾಂಡಾತ್ಮಜೆಯಂ ಕರೆದು । ಬಹಳಾಲಸ್ಯದಿಂದ ಪೇಳ್ದಳ್ । ಸುದತಿಯು ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ । ಯರಕಲ ಕಾಂಬೋಧಿ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಯೇನಾ ಮಾಡುವೆನೂ । ಹೇ ಸಖೀ ನಾನಿಂ । ಯೇನ ಮಾಡುವೆನೂ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಪರಶಿವೆಯರೆಗೆ ನಾನೂ । ಪೇಳ್ವರೆ ಸರಿ । ರಾತ್ರಿಯೊಳಗೊರ್ವನೂ ॥ ಬರುತಾ ಸ್ವಪ್ನದೊಳಾತನೆ ಪ್ರಿಯನಹನೆಂದೂ । ಮುಕಾಂಬಿಕೆ । ಯಂದದಿವಸವೂ । ಯಂದಿಗೆನ್ನಯಾ । ಮನದಭೀಷ್ಟವು । ಕೈಸೇರ್ಪುದೆಂದೂ ದುಃಖಿದಲಿಪ್ಪೆನೇ ॥ 2 ॥ ಹೇಗೆ ಬರುವನೋ । ಕನಸಿನಲ್ಲಿ । ಹೇಗೆ ತೋರ್ಪನೋ । ಹೇಗೆ ಮರುಳು ಮಾಡಿ । ವಲಿಸಿಕೊಂಬೆನೆ ನಾನೂ । ಹೇಗೆ ಮುದ್ದಿ ಪೇನವನಾ । ಮತ್ತವನಾ ॥ 3 ॥

॥ ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ ॥

ಎಂದ ಮಾತಿಗೆ ಮಂತ್ರಿ । ನಂದನೆ ನಸುನಗು । ತಂದು ಪೇಳಿದಳು ಬಾಣಜೆಗೇ ॥ ಯಿಂದೇಕೆ ಚಿಂತಿಪೆ । ಕಂದರ್ಪಾರಿಯ ಸತಿ । ಯಂದಾ ದಿವಸ ಬಂತು ಕೇಳೇ ॥ 1 ॥ ಅಳಬೇಡಾ ಸುಮ್ಮನೆ । ಮಲಗಿರೆ ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ । ಚಲುವಾನ್ಯೆತಹ ನಂಬುಜಾಕ್ಷೀ ॥ ಬೆಳಗಾದ ಮೇಲೆನ್ನಾ । ಮನಕೆ ತೋರಿದೆತ್ನಾ । ತಳುವಾದೆ ಮಾಳ್ಪೆನಾ ಬಲ್ಲೇ ॥ 2॥ ಯಿಂತೆಂದುದನು ಕೇಳಿ । ಕಾಂತೆ ದೈತ್ಯಜೆ ವಿರಹ । ಸಂತಾಪದಿಂತೆಂದಳಾಗಾ ॥ ಕಾಂತೆಕೇಳೆ ರವಿಯು । ಯಿಂತು ಶೂನ್ಯನಂತೆ ಚಲಿಪ । ನ್ಯಾಕೆ ತಿಳಿದು ಪೇಳೆ ಬಾಲೇ ॥ 3 ॥ ತರಣಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಪೋಪು । ದುಂಟೇನೆ ಯೆಂದಿನಾ । ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಾನವನೂ ॥ ಮರುಳಾದೆಯೇನೆಂದೂ । ಮಂತ್ರಿಜೆ ಯುಷೆಯಾ ಸಂತೈ । ಸಿರಲಿನಾನಿಳಿದ ನಂಬುಧಿಗೇ ॥ 4 ॥

॥ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ ॥

ಅರಸಕೇಳಂತರ್ಯಾಮನುತಾ । ವನಧಿ ಗಿಳಿಯಲು ಸತಿಯರೀರ್ವರು । ವಿನಯದಿಂ ಭೋಜನವ ಗೈದತಿ । ಸುಖದಿ ಮಲಗಿರಲೂ ॥ 1 ॥ ಅನಿಮಿಶಾರ್ಚಿತೆ ಪೇಳ್ದ ದಿನದೊಳು । ಮನುಮಥೋಪಮ ಪುರುಷನೋರ್ವನು । ಅನುವಿನಿಂದುಷೆ ಸ್ವಪ್ನದೊಳುತಾ । ತೋರುತಾಗಾ ॥ 2 ॥ ಕಂತು ಶರದಿಂ ರಮಿಸುತಿರೆ ತಾಂ । ತವಕದಿಂದೆಚ್ಚರಿತು ಯುಷೆ । ಕಾಂತನನು ಕಾಣದಿರೆ ಅತಿ । ದುಃಖಿಸಿದಳೂ ॥ 3 ॥

॥ ರಾಗ ಸಾವೇರಿ ಆದಿತಾಳ ॥

ನಲ್ಲಾ ನೀನೆಲ್ಲಿ ಗೈದಿದೇ । ನಿಂನನು ಕಾಣದೇ । ಯಂನ ಮನಸುನಿಲ್ಲದೂ । ಘುಲ್ಲಶರನ ಬಾಧೆಗೆ । ಗುರಿಯ ಮಾಡಿ । ಮೆಲ್ಲನೈದುವರೇ ಓಗೇ ॥ 1 ॥ ಸೋಕಿನಾನಿಂನಾ ಗುಣಕೇ । ಯಿಂಥಾ ಮುನಿಸೂ । ಯಾತಕೆನ್ನೊಳು ಪರಾಕೇ ॥ ಮಾತೊಂದ ನಾಡಬಾರದೇ । ಒಂದು ನಿಮಿಷಪ್ರೀತಿಯೊಳಿರಬಾರದೇ ॥ 2 ॥ ಕುಳಿತಲ್ಲಿ ಕರೆವಳೆಂದೂ । ನೀನತಿಬಲು । ಮುಳಿಸಿಂದ ಬಾರೆಯಂದೂ ॥ ತಿಳಿದೆನೂ ನಿಂನಾ ಬಗೆಯಾ । ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಬಂದು । ಘಳಿಲನೆ ವಂದಿಪೆ ಜೀಯಾ ॥ 3 ॥

॥ ರಾಗ ಮಧುಮಾಧವಿ ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ ॥

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳೀಂತು ಬಾಣಜೆ । ವಿರಹದಿಂ ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ತಂನಯ । ಪುರುಷನಿಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳಿಸಿನಿಂ ಮಲ । ಗಿರುವನೆಂದೆನುತಾ ॥ 1॥ ಮರುಗುತಲೆ ಪರಿಯಂಕದಿಂದಿಳಿ । ದಿರದೆ ಮಂತ್ರಿಜೆಯನ್ನು ಪ್ರಿಯೆನೆಂ । ದುರುತರದ ಪ್ರೇಮದಿಂದಪ್ಪಿದಳು । ಮನದಣಿಯೇ ॥ 2 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ವಿರಹದೊಳುಷೆ ಘುಪ್ಪಲ್ಕಂ । ತರುಣಿಮಣಿ ಬೆದರುತ್ತೆದ್ದು । ಮಹಧೈರ್ಯದೊಳಂ । ತರಳಾಕ್ಷಿಯಳಂ ಕಾಣುತ । ತರಹರಿಸುತ್ತೇಳ್ತಂದು । ಸಮ್ಮುಖಕಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಸಾವೇರಿ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಯಾಕಿಲ್ಲಿಗೈತಂದೆ ಹೇಳೆ । ಯಿಂಥಾ । ವ್ಯಾಕುಲವೇನೆ ಹೇ ಬಾಲೇ । ರಾಕೆಂದು ವದನೆನೀನೂ । ಕಾಕುಜನ । ರಂದದಲಿ । ಪೋಕಳಾಗಿಹಳೇಕೇ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ಆದಿತಾಳ ॥

ಯೇನಾ ಹೇಳಲಂಮಾ । ಯಂನದುಃಖ । ಯೇನಾ ಹೇಳಲಂಮಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಸುರವರ ನಗರದೊಳೂ । ಯಿಲ್ಲದ । ಪುರುಷ ಸಂಪ್ರೀತಿಯೊಳೂ ॥ ನೆರೆದು ವಂಚಿಸಿಪೋದನೂ ॥ ನಾಥನಕಾಣದೇ । ಯಿರಲಾರೆನು ಭೂತಳದೀ ॥ 1 ॥ ಯೇ ಕೆಳದಿ ನೀ । ಲಜ್ಜಿಸಬೇಡವೇ । ಕಾಯದಲಿದ್ದಾ । ಕಂತುಗಲಿಯಕಾಣದೇ । ಕಾಂತನೆಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದರೂ । ತಂದೊಂಮೆ । ನಿಂತು ತೋರಿಸೆ ಹೇ ಜಾಣೇ ॥ ಸುಪ್ರವೀಣೇ ॥ 2 ॥

ಕನಸಿನೊಳ್ಕೊಟ್ಟಿರ್ಪುದಕ್ಕೆ । ಜೊತೆಯಂನು । ಕನಲಿದಂತಾಯ್ತಿದಕೇ ॥ ನೆನಸಿಕೋ ಹರನ ಅರ್ಧಾಂಗಿ । ಪೇಳಿದಮಾತಾ । ಮನದೊಳು ಧೈರ್ಯವತಾಳಿ । ಕೊಳ್ಳುಷೆ ಯೀಗಾ ॥ 3 ॥ ಸುಂಮನೆ ಮತಿಗೆಟ್ಟು ನೀನೂ । ಕೂಗಲುಬೇಡಾ । ಅಂಮಯ್ಯಾ ಸೈರಿಸಿಂನೂ । ನಂಮವರೆಚ್ಚರ್ರಿಹರೂ । ಮರುಗದಿರಂಮಾ । ದಂಮಯ್ಯಾ ಉದಯವಾಗಲೀ ॥ 4 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ತರುಣಿಯನು ಸಂತೈಸಿ ಹರುಷದೊಳಂ । ಚಿತ್ರಲೇಖೆ ಮಲಗಿರಲಾಗಳಂ । ಸರಸಿಜನುದಯಿಸಲುಷೆ । ಮರುಗುತ್ತಿರೆ ಸಚಿವನಣುಗೆ । ಮತ್ತಿಂತೆಂದಳೂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ತೋಡಿ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಶಶಿಮುಖಿ ಯಾಕೆ ದುಃಖಿಸುವೇ । ಹೇಳೆಂನೊಳು । ಹೆಸರೇನೆ ಬಂದವನಾರೂ । ಪುಸಿಯಲ್ಲಾ ನಾಂನಿನ ಬಳಿಗೇ । ತೋರಿಸುವೆ । ಸಾಹಸವಂನು ನೋಡೆನೀನೂ ॥ 1 ॥ ಕಾಮಾನಂತಿಹನು ಕೇಳೆ । ನಾನಾತನ । ನಾಮಾವನರಿಯೇ ನೀನೂ । ಪ್ರೇಮದಿಂದೆಂತಾದರೂ । ಕರತಂದು । ಮಹಿಮನಾ ತೋರಿಸೆಂನನೂ ॥ 2 ॥ ತರುಣಿ ಬಾಣಜೆಯಾಲಿಸು ತ್ರೈಲೋಕದ । ಪುರುಷರಾಕಾರವಂನೂ । ಬರತಹೆನಾತನಾ ಗುರುತವಾ । ಪೇಳ್ದಪೆ । ಕರತಹೆ ನವನಾನೋಡೇ ॥ 3 ॥ ಅಕ್ಕ ಕೇಳ್ ನನಗೋಸ್ಕರ । ಲೋಕ ಲೋಕವಾ । ಸುತ್ತಬೇಕಿರುಳಿನೆಲ್ಲಿ । ರಕ್ಕಸ ಭೂತಬೇತಾಳಾದಿ ಘಳಿಗೆಯು । ಸಿಕ್ಕದಂತೈದುವೆಯಾ ॥ 4 ॥ ದನುಜರಗುರು ಕಲಿಸಿದ ನಾನಾ । ವಿದಧಿ ಮ । ತ್ತನುವಿನಿಂ ತಿರುಗುವೆನೂ । ವನಜಾಕ್ಷಿ 'ನಾಬರು । ವನಕ ದುಃಖಿಸಬೇಡಾ । ಮನೆಯೊಳಗಿರು ಸುಂಮನೇ ॥ 5 ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ಜನಪ ಕೇಳುಷೆಯ ಸಂತೈಸಿ ಮಂತ್ರಿಜೆಯು । ದಿನಪನಸ್ತಮಿಸಲಾ ರಾತ್ರೆಯೊಳ್ । ಪೊರಮಟ್ಟಳನುವಿನಿಂ । ದೆರಳು ಭುವನದಾಕಾರಮಂ । ನೆರೆ ಕಂಡು ಕಂಡು ಬರೆದೂ ॥ ಘನಬೇಗ ಮಾಲಯಕ್ಕಲದಳತಿ । ಶ್ರಮದಿಂದ ಕನಕಾಂಗಿ ಮಲಗಿರಲ್ । ಇನನುದಯಮಾಗಲುರೆ । ವಿನಯದಿಂದಿರ್ದು ಬಾಣಜೆಯ । ನೈದೆ ಕರದಿಂತೆಂದಳು ಸಚಿವಾತ್ಮಜೇ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ ಝಂಪೆತಾಳ ॥

ತರುಣಿ ದುಃಖಿಸದಿರಿಂನೂ । ಲೋಕದಾ । ಪುರುಷರಾಕಾರವಂನೂ ॥ ಬರದೀಗ ತಂದೆಕಾಣೇ । ಕರುಣದಲಿ । ನೀ ಬಂದು ನೋಡೆಜಾಣೇ ॥ 1 ॥ ಸುರಪ ಮುಖ್ಯಮರರಂನೂ । ಸಿದ್ಧಕಿಂನರ । ಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸರನೂ ॥ ಗರುಡಗಂಧರ್ವರಂನೂ । ಉರಗ ಕಿಂ । ಪುರುಷ ವಿದ್ಯಾಧರರನೂ ॥ 2 ॥ ಪೃಥ್ವಿಪಾಲಕ ರೂಪವಂತಾ । ಬರತಂದೆ । ನಿತ್ತನೋಡೆಂದೆನುತ್ತಾ ॥ ಮತ್ತಕಾಶಿನಿ ತೋರಲೂ ॥ ಯಿವರಲ್ಲ । ಯನುತ ಬಾಣಜೆ ಪೇಳ್ದಳೂ ॥ 3 ॥ ಬಳಿಕಯದುವೀರರಂನೂ । ತೋರಿದಳು । ಬಲರಾಮ ಕೃಷ್ಣರಂನೂ ॥ ನಳಿನಬಾಣನ ಕಂಡಳೂ । ಯಿವನವನ । ಚಲುವಿಕೆಗೆ ಸಮಗಂಡಳೂ ॥ 4 ॥ ರಕ್ಕಸಾರಿಯ ವೊಮ್ಮನಾ । ತೋರಿಸಲೂ । ನಕ್ಕಳಿವ ನಹುದುಮೆಂನಾ ॥ ರಕ್ಕಿಸಿದ ಧೀರನೆಂದೂ । ಉಷೆ ಹರುಷ । ವುಕ್ಕಿ ಲಜ್ಜಿಸಿದಳಂದೂ ॥ 5 ॥ ಯಾಕೆ ಲಜ್ಜಿಸುವೆ ಪ್ರೌಡೇ । ಕ್ಷಣಕವನ । ಕರತರುವೆ ನೋಡೇ ॥ ಸಾಕುಸುಃಖಿಸದಿರೆಂದೂ । ವರಚಿತ್ರ । ಲೇಖಿತಾ ನುಡಿದಳಂದೂ ॥ 6 ॥

॥ ರಾಗ ಮಧ್ಯಮಾಧವಿ ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ ॥

ಅರಸಕೇಳಿಂತುಷೆಯ ಸಂತೈ । ಸಿರಲು ಮಂತ್ರಿಜೆಯತ್ತ ಕಾಮನ । ತರುಣಗೀ ಬಾಣಜೆಯ ಸ್ವಪ್ನವ । ಕಂಡ ದಿವಸದಲೀ ॥ 1 ॥ ತರುಣಿಯೋರ್ವಳ ಸರಸದಲಿತಾ । ನೆರೆದೆನೆಂದೀಕ್ಷಿಸಿಯೇ ಚಿಂತಾ । ಭರಿತದಿಂದಿರುತಿರ್ದನವಳನು । ನೋಳ್ಪ ತವಕದಲೀ ॥ 2 ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ಆಸಮಯದೊಳಗಿತ್ತಲಾ ಮಂತ್ರಿಯಾತ್ಮಜೆ । ವಿಲಾಸದಿಂ ತರಣಿಯಸ್ತಮಿಸ । ಲೈತಂದಳು ಪ್ರಕಾಶದಿಂ । ಮೆರೆವದ್ವಾರಕಿಯ ಮೆಲ್ಲನೊಳಪೊಕ್ಕು । ಮನ್ಮಥಸುತನ ತೋಷದಿಂದಾ ॥ ಒಡಬಡಿಸುತುಷೆಯ ರೂಪಂ । ತೋರಿತಾ ಸ್ವಪ್ನದೊಳ್ ಕಂಡ । ಸತಿಯಂತಿರಲ್ಮಂದಹಾಸದಿಂ ಬರ್ಪನೆನೆ । ಅನಿರುದ್ಧನಂ ಪೊತ್ತು । ಅನಿಲವೇಗದಿಂ ಬಂದಳೂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ ॥

ಯಿಂತು ವೋರ್ವರು ಅರಿಯದಾ ವೋಲ್ । ಕಂತುಜನನುಷೆಯಿರುವಗೃ । ಹಾಂತರದೊಳಿಳುಹಿದಳು ಮೆಲ್ಲನೆ । ಸಂತಸದೊಳೂ ॥ 1 ॥ ಬಳಿಕಸರಸಿಜಮಿತ್ರನುದಯಿಸೆ

। ಘಳಿಲನಾ ಬಾಣಜೆಯ ಕರದೆಂ । ದಳು ವಿನೋದದಿ ಸಚಿವಸುತೆಯತಿ । ಗೆಲವಿನಿಂದಾ ॥ 2 ॥ ಸರಸಿಜಾಂಬಕಿ ನೋಡೆನಿಂನೊಳು । ನೆರೆದು ತೋಷವ ಬಿಡಿಸಿ ಪೇಳಿದೆ । ಮರಳಿ ವಂಚಿಸಿ ಮೆಲ್ಲನೈದಿದ । ಪುರುಷನಿವನೂ ॥ 3 ॥ ಯನಲುಕೇಳ್ದಾ ಬಾಣನಂದನೆ । ಘನಹರುಷದಿಂ ಬಂದು ಕಂಡಳು । ದಿನಪತೇಜವ ಜರಿವುತಿರ್ಪಾ । ಮನುಮಥಜನಾ ॥ 4 ॥

॥ ರಾಗ ಪಹಡಿ ಆದಿತಾಳ ॥

ಚಲುವನಾ ಕಂಡುಷೆ । ಯೊಲವಿಂದವನಪಾದ । ಜಲದಿ ತೊಳೆದುಸಂಭ್ರಮದೀ ॥ ನಲಿವಿಂದ ಲಜ್ಜಿಸಿ । ನಗುತೆಂದಳೂ । ನೆಲನಾನೋಡುತಾ । ಕಾಂತಗಂದೂ ॥ 1 ॥ ಸರಸವಂತನೆ ಮೊಂನೆ । ಯಿರುಳೊಳೈತಂದೂ ನಾ । ನರಿಯದಂದದಿ ವಂಚಿಸಬಹುದೇ ॥ ಸರಸದೊಳಿದ್ದುಸಂ । ತೋಷಪಡಿಸಿ ಮತ್ತೆ । ಮರಳಿ ವಂಚಿಸಿ ಪೋಗಬಹುದೇ ॥ 2 ॥ ಮಾನಿನಿಮಣಿಕೇಳ್ । ವಂಚಿಸಿಪೋದಾತಾ । ನಾನಲ್ಲಾ ನೀನಲ್ಲಾ ಕಾಣೇ ॥ ಯೇನಾದರಾಗಲೇಕಾಮಾತಿಂ । ನೆನುತಲೆ । ಆನಂದದಿಂದಪ್ಪಿದನೂ ॥ 3 ॥ ಯರೆಯ ಕೇಳು ನಿಂನಕಾಣದೇ । ದುಃಖದೊ । ಳಿರಲು ಮಂತ್ರಿಜೆ ಕಂಡುಬೇಗಾ ॥ ಕರತಂದು ಹರುಷವ । ರಚಿಸಿದಳವಳಿಗೆ । ಸರಿಯಹ ನಾರಿಯರುಂಟೇ ॥ 4 ॥

॥ ರಾಗ ಮಾರವಿ ಆದಿತಾಳ ॥

ವನಿತೆ ಕೇಳೆಂನನು ಪೊಗಳಲು ಬೇಡವೇ । ನಿನಗೆ ಯಿಂದಿನವರೆಗೇ ॥ ದಣಿದಿಹ ಕೇಳ ನಿಂ । ನಿಯಗೆ ಮಜ್ಜನಗೈದೂ ॥ ಚಂದದಿ ಭೋಜನವಾಗಲು । ಪರಮಾ । ನಂದದೊಳನವರತಾ ॥ 2 ॥ ಸುರತಕ್ರೀಡೆಯೊಳಿರುತಿರ್ದಳು । ಮತ್ತೇ । ಸರಸದೊಳಿಂನವಳೂ ॥ ಹರುಷವನೆಂತೊರೆವೆನೋ । ಕೇಳೈ । ಧರೆಗೆ ಸಜ್ಜನರುಗಳೂ ॥ 3 ॥

। ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಅನಿರುದ್ಧನೊಳೀ ಪರಿಯಿಂ । ದಿನದಿನದೊಳು ಬಾಣ । ತನುಜೆಯತಿಸಂಭ್ರಮದಿಂ । ಮನುಮಥ ಕೇಳಿಯೊಳ್ ಇರುತಿರೆ । ಮುನಿಪತಿ ನಾರದನಸುರನ । ಸಭೆಗೈತಂದಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಅಂಬರಮಣಿ ಭೂಮಿ । ಗಿಳಿವಂತೆ ನಭದಿಂದ । ಕುಂಭಿನಿಗಾಗಿ ನಾರದನೂ ॥ ಅಂಬುಜನಾಭಾ ಶಂಕರನ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ । ಬಂದನು ಶೋಣಿತಪುರಕೇ ॥ 1 ॥

। ರಾಗ ಭೈರವಿ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ನಾರದ ಮುನಿಪನನೂ । ಕಾಣುತ ಲಮ । ರಾರಿ ಬಾಣಾಖ್ಯಿತಾನೂ ॥ ಘೋರನೆದ್ದಿದಿರ್ಬಂದು । ಪರಮರುಷಿಯ ಚರ । ಣಾರವಿಂದಕೆ ವಂದಿಸಿ ॥ 1 ॥ ಕರವಿಡಿದಾಸನದೀ । ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತಾ । ಚರಣಪೂಜೆಯ ಮುದದೀ ॥ ವಿರಚಿಸಿಬಲುಸ್ತುತಿಗೈದೂ । ಮಗುಳೆಪಾದ । ಕ್ಕೆರಗುತ್ತಿಂತೆಂದನಾಗಾ ॥ 2 ॥ ಯತಿರಾಯಾ ನೊಲಿದುನೀನೂ । ಬಂದುದರಿಂದ । ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆ ನಾನೂ ॥ ಮತಿವಂತಾ ನೀನಿಲ್ಲಿ । ಗೈತಂದ ಕಾರ್ಯವಾ । ನತಿಬೇಗದಿಂದ ಪೇಳೂ ॥ 3 ॥ ಬಾಣನಿಂನ್ನೈಶ್ವರ್ಯರ್ಕೇ । ನಿಖಿಳರೊಳ್ । ಗೀರ್ವಾಣರು ಸರಿಯಿಲ್ಲವ್ವೈ ॥ ಯೇಣಾಂಕಧರ ಬಂದು ಬಾಗಿಲಕಾಯ್ವ । ಕಾಣದಾದನು । ನಿಂನ ಮಾನಹಾನಿಗಳಾ ॥ 4 ॥ ಆತ ಕಾಣದೆಪೋದರೆ । ಪೋಗಲಿಮುನಿ । ನಾಥ ನೀನರಿತಿದ್ದರೇ । ಯಾತರ ಮಾನಹಾನಿಯು ಪೇಳು । ಪೇಳೆಂದೂ । ಕಾತುರದಿಂ ಪೇಳಿದಾ ॥ 5 ॥ ಉಸುರೆಂದರುಸುರ್ವೆನಾನೂ । ನೀ ತಲೆಯ ತಗ್ಗಿಸುವ ಹಾಗಾಯ್ತಿಂನೂ ಅಸುರೇಂದ್ರಾ ಕೇಳ್ನಿನ್ನಾ । ತನುಜಾತೆ ಸೂಳೆಯಂ ತೆಸೆವಳೆನೆಂಬೆ ನಾನೂ ॥ 6 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಯೀಪರಿಯಿಂದವ ನಾರದ ಪೇಳಲೂ । ಬಾಣಾಖ್ಯನತಿ ಚೋದ್ಯವೆಂದೆನುತ್ತುಸುರಿದ ಬಗೆಯಿದೆಂತೆನೆ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ ॥

ಸುರಮುನಿಪ ನೀನಿಂತು ಪೇಳ್ವರೆ । ತರಳೆಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕಾವಲ । ನಿರಿಸಿಹೆನುಬಲು ಖಳರದಲ್ಲಿಗೆ । ಬರುವದುಂಟೇ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ ॥

ಅಸುರಾಧಿಪನೇ ನೀನೂ । ಬಡವನೇ ಬಲ್ಲೆಸಾ । ಹಸಿಕನೆಂಬುದನೂ ನಾನೂ ॥ ಪುಸಿಯಲ್ಲೋರ್ವನು ಬಂದು । ಪೊಕ್ಕಿಹನಲ್ಲಿದ್ದ । ಅಸುರರರಿಯದಂತೇ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ ॥

ಯಂದುದನು ಕೇಳುತ್ತ ಖಳಖತಿ । ಯಿಂದ ನುಡಿದನು ಮುನಿಪಕೇಳೈ । ಬಂದವನು ತಾನಾರು ಮುಗಿಸುವೇ । ನೊಂದು ಕ್ಷಣದೀ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ ॥

ಬಂದವನ್ಯಾರೆಂದು ಕೇಳು । ಪೇಳುವೆ । ಯಿಂದಿರೆ ಯರಸನಮೊಂಮಾ ॥ ಕೊಂದೆನೆಂದರೆ ನಿಂನಾ । ಕೈಗಳಾವಡೆವನವ । ನೆಂದನೂ ಮುನಿನಾಥ ನಗುತಾ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ ॥

ರುಷಿತಿಲಕ ನೀನುಳಿದುಳಿದವ । ರುಸುರ್ದರಾದರೆ ಶಿಕ್ಷಿಸುವೆನಿದ । ರುಷಿಯೊಳಗೆ ಯಿದಿರುಂಟೆ ಪೇಳಿದ । ಪೊಸ ಬಗೆಯನೂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ ॥

ಹರನಿಂನ ಬಾಗಿಲ । ಕಾಯ್ವನೆಂದ ಹಂ । ಕರಿಸಿ ಧಿಕ್ಕರಿಸೆ ಹರಿಗಿದಿರೇ ॥ ಬರುವ ಭಾಗ್ಯಗಳೇನೂ । ಪುಸಿಪೇಳ್ದರೆಮಗೆನೀ । ತರಳೆ ಯಾಲಯವಾನೋಡೆಂದಾ ॥ 1 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಯಂದಾ ವಾಕ್ಯವನುಂ ಕೇಳ್ದುಂ ಖತಿ । ಯಿಂದ ದಾನವೇಂದ್ರಂಭರದಿಂ । ಮುಂದಿಹ ಕುಭಾಂಡನೊಳಿಂತೆಂದಂ । ಘನದಬಗೆಗಿಂನೂ ॥ 1॥

॥ ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ ಝಂಪೆತಾಳ ॥

ದುರಧೀರ ಮಂತ್ರಿಕೇಳ್ । ಮುನಿಪೇಳ್ದ ವಚನವಿದು । ಸರಿಬಂತೇನಿಂನ ಮನಕಿಂನೂ ॥ ತುರುಗಾಯ್ವನಣುಗನಾ । ತ್ಮಜನೆಂನ ಮಗಳಿಂಗೆ । ವರನಾಗ ಬಲ್ಲನೇನಯ್ಯಾ ॥ 1 ॥ ದಾನವಾಧಿಪ ಕೇಳೂ । ಮುನಿಪೇಳ್ವನಲ್ಲಿಸುರ । ಮೌನಿತಾ ಸುಜ್ಞಾನಿಯ್ಯೆಸೆ ॥ ಯೇನಾದರೊಂಮೆನಾಂ । ಪೋಗಿಯದರನಿ । ದಾನವರಿತು ಸುರ್ವೆ ನಿಂನೊಡನೇ ॥ 2 ॥ ಯಲೆಸಚಿವ ಲಾಲಿಸೆಂ । ನಣುಗೆಯಾಲಯಕೆ । ಛಳಿಲ ನಿರದ್ಯೆದಿ ಬಂದವನಾ ॥ ಬಲವಂತನಾದರವ । ನನು ತಾರದಿರೆ ನಿಂನಾ । ಉಳಿಸೆನರಿದ್ಯೆದು ಬೇಗದಲೀ ॥ 3 ॥ ಜೀಯ ನೀನೆಂನೊಳುಪೇಳ್ದ । ಮಾತಿಗಂತರವೇನವ । ಮಾಯದಂಕವನಾದರೇನೂ ॥ ಸಾಯದಂತೆಡಗೆಡೆದು । ತಂದೊಪ್ಪಿಸುವೆ ನಸುರ । ರಾಯಚಿತ್ತೈಸೆಂದನಾಗಾ ॥ 4 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಯಂದಪ್ಪಣೆಗೊಂಡಾ ಶರ । ವೃಂದವನೆರಪಿ ಮಂತ್ರಿವರ ನಾಕ್ಷಣದೊಳೂ ಮುಂ । ನಿಂದತಿರೋಷಂ ಮೇ । ಳ್ತಂದು ಯುಷೆಯಾಲಯಕಂ ॥ 1 ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ಪೃಥ್ವಿಪ ಕುಲೋತ್ತಮನೇ । ಚಿತ್ತವಿಸು ಮಂತ್ರಿಯಂ । ಮತ್ತೆ ಖತಿವೆತ್ತು ಹೊಳೆ । ವುತ್ತಲಿಹ ಖಡ್ಗಮಂ । ನೆತ್ತಿ ಹಯಹಸ್ತಿರಥ । ಪತ್ತಿಸಂದೋಹದಿಂ । ದೊತ್ತಿ ನಡೆವುತ್ತ ಮಿರಲೂ ॥ ಕುತ್ತಿಗೆಯ ಮೊತ್ತಂಗ ।ಳೆತ್ತಲಂ ತಮವನಂ । ಬತ್ತುತಿರೆ ದೈತ್ಯರಂ । ಸತ್ವದಿಂದೇಳ್ತಂದು । ಮತ್ತೆಕಾಣುತ್ತೋರ್ವ । ಪತ್ನಿಬೆದರುತ್ತಂದು । ಚಿತ್ರಲೇಖೆಗೆ ಪೇಳ್ದಳೂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಕೇಳೆಯಕ್ಕಾ ನಾರದನೂ । ಬಾಣನಾ ಸಭೆಗೆಬಂದು । ಪೇಳ್ದನಂತೆ ಈವೃ । ತ್ತಾಂತವಂನು ಆತಗೇ ॥ 1 ॥ ಕಾಲನಾ ತೆರದಿದೈತ್ಯಾ । ಕೋಪಿಸುತ್ತಿರೆ ಮಂತ್ರಿಕೇಳಿ । ಬಪ್ಪನಂತೆ ಈತನಕೊಂದು । ಪೋಪರೇ ॥ 2 ॥ ಯಂದಮಾತಾ ಕೇಳುತಲೆ । ಚಿಂತಿಸುತ್ತಲಿರಲಾಗ । ಮಂತ್ರಿನಂದನೆಯುಬಾಗಿಲ । ನಿಕ್ಕಿಸಿಬೇಗಾ ॥ 3 ॥ ತಂದು ರಕ್ಕಸಿಯರಂನೂ । ಕಾವಲನಿರಿಸಿ ತಾನೂ । ಬಂದು ಪೇಳಿದಳೂ ಕಾಮ । ಜಗೇ ಚಿಂತಿಸೀ ॥ 4 ॥

॥ ರಾಗ ಸವೇರಿ ಏಕತಾಳ ॥

ಕೇಳಯ್ಯಾ ಸ್ಮರಜಾತಾ । ನಾನೆಂಬ ವಚನವ । ಜಾಲಮಾತಲ್ಲಾ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟಿದ । ನೆಲ್ಲಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ರುಷಿನಾರದನೂ ಬಂದು । ಬಾಣನೊಳ್‌ಚಾಡಿಯ । ನುಸುರಲು ಕೋವಿದ । ನಂತೇ ಮತ್ತೇ । ಅಸುರೇಂದ್ರ ಮಂತ್ರಿಯ । ಕರದಟ್ಟಲಾತನ । ರಾಕ್ಷಸ ಬಲಸಹಬಪ್ಪ । ನದಕೋ ನೋಡಯ್ಯಾ ॥ 1 ॥ ಖಳರೆಂದು ಮನೆಯ ಹೆ । ಬ್ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯ । ಲ್ಲಿರ್ಪರು ನಿಂನನು ಕಂ । ಡರೆ ತಿಂಬೆವೆಂದೂ ॥ ನಳಿನಾಕ್ಷಿ ಯುಷೆಗಾಗಿ । ನಾಕರತಂದಿಲ್ಲಿ । ಕೊಲಿಸಿದಂತಾದುದಕ । ಟೆಂದಳಾ ಸಖಿಯೂ ॥ 2 ॥ ಜಲಜಾಕ್ಷಿ ಮಂತ್ರಿಜೆ । ಕೇಳೆ ಮಾತೆಯ ಗರ್ಭ । ದೊಳ ಪೊಕ್ಕರ್ಬಿಡದು ಲೋ । ಕೇಶನ ಬರಹಾ ॥ ಲಲಿತಾಂಗಿಯೇ ಇಂಥಾ । ಚಲುವೆಯೋರ್ವಳ ದೊರ । ಕಿಸಿದೆ ನೀನೆಂನಾ ಕೊಲಿ ।

ಸಿದೆ ಎಂಬುದುಂಟೇ ॥ 3 ॥

॥ ರಾಗ ನಾದನಾಮಕ್ರಿಯೆ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಯಿಂತು ಮಾತಾಡುವದನು ಕೇಳ್ದು । ತಂನ । ಕಾಂತನ ಪಾದದೊಳಗೆಬಿದ್ದೂ ॥ ಕಾಂತೆಯುಷೆಯು ಪೊರಳುತಿರೆ । ಕಂಡು । ಸಂತೈಸಿದನು ಸುಂಮನಿರು ನೀರೆ ॥ 1 ॥ ಬೇಡವೇ ನಿನಗೆ ಶೋಕಗಳೂ । ಯುದ್ಧ । ಮಾಡುವದನು ನೀ ನೋಡೇಳೂ ॥ ಕೂಡಿದ ರಕ್ಕಸ ಬಲವಂನೂ । ಮಂಣ । ಕೂಡಿಸುವೆನು ನಿಮಿಷದಿ ನಾನೂ ॥ 2 ॥ ಯಂದುಸತಿಯ ಕಂಬನಿಯಂನೂ । ಸೆರ । ಗಿಂದಲೊರೆಸಿ ಚುಂಬಿಸಿದನೂ ॥ ದಂದದಿಂದಪ್ಪಿ ಸಂತೈಸಿದಾ । ರಣ । ಕೆಂದೂ ಶೃಂಗಾವಾದನಿರುದ್ಧಾ ॥ 3 ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ಧರಣಿಪತಿ ಲಾಲಿಸೂ । ಪರಿಯಿಂದ ಲಂಗಜಂ । ಧುರಕೆ ಸಂನಹಮಾ । ಗಿರಲ್ಮಂತ್ರಿಜಾತೆ ಕಂ । ಡುರುತರ ಪ್ರೇಮದಿಂ । ದೆಂತ್ರಮಣಿಯಂ । ರಚಿಸಿ ತೋಳ್ಗದಂ ಕಟ್ಟಿಬಳಕಾ ॥ ದುರುಳರೈತಪ್ಪ ಸಮಯದೊಳ್ । ಬರಿಗೈಯೊಳಿರಬಾರದೆಂದು । ಕಪಟದಲಿ ಧನು । ಶರವ ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು ಮತ್ತೆ । ಸಂಭ್ರಮದಿಸೇಸೆಯತಳೆಯೇ ಸ್ಮರಸುತನೆದ್ದನೂ ॥ 1 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಕಂದರ್ಪಾತ್ಮಜನೀ ಪರಿಯಿಂದಂ । ಶಸ್ತ್ರಾಸ್ತ್ರವಿಡಿದು ಮೆರೆದಿಪ್ಪಾಗಳೆ ಬಂದಾ ಸಚಿವಂ । ಪೊರ ಬಳಿಯೊಳ್ನಿಂದು ಘನಘರ್ಜಿಸುವ ಬಗೆಯನುಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ ॥

ಪಗಲವೇಳ್ಯದಿ ಬಾಗಿಲನು ಬಲು । ಬಿಗುಹಿನಿಂದಿಕ್ಕಿರುವ ಸಮಯದಿ । ತೆಗೆಯನುತ್ತ ಪೇಳೆ ಕೇಳ್ದಳು । ಮುಗುಧೆಯಂದೂ ॥ 1 ॥ ತೆಗೆಯೆ ಬಾಗಿಲ ನಾಳ್ದನಳಿದರೆ । ಜಗದಲಿ ಬಾಳುವೆನೆ ಕಾಂತನ । ನಗಲಲಾರೆನು ಗೃಹಕೆ ವಹ್ನಿಯ । ಪೊಗಿದು ಹೋಗೂ ॥ 2 ॥ ಎನಲು ಕೇಳುತ ಮಂತ್ರಿ ನಗುತಾ । ಮುನಿಪ ಪೇಳಿದ ಮಾತುಧಿಟವಾ । ಯ್ತೆನುತ ಮದ್ದಾನೆಗಳಿಂನೂಕಿಸಿ । ಕಿನಿಸಿನಿಂದಾ ॥ 3 ॥

॥ ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟತಾಳ ॥

ಕಲಿಗಳಿಂದ ಬಾಗಿಲಂನೂ । ಮುರಿಸಲನುವ ಗೈಯ್ಯೆಕಂಡು । ಸ್ಮರಜಖತಿಯನೆತ್ತಿ ಹುಂ । ಕರಿಸುತಾಕ್ಷಣಾ ॥ ಶರಶರಾಸನವನು ಕೊಂಡು । ಭರದಿ ಕದವ ತೆಗೆದುಜೋಡಿಸಿ । ಸರಳನೊಂದರೊಳ್ಗಜವ । ಧರಣಿಗುರುಳಲೆಚ್ಚನೂ ॥ 1 ॥ ಬಿಡದೆ ರಥಿಕರೊಂದು ಕಡೆಯ । ಘುಡಿಘುಡಿಸುತ ಸರಳಮಳೆಯ । ಕಡುಗಿಸುರಿಯೆ ಕಂಡುತರಳ । ಘಡಘಡೆಂಬುತಾ ॥ ವಡನೆ ಸತ್ವದಿಂದಲಾಗ । ದಡಿಗಖಳರ ಶೀರ್ಚಿತೇಜಿ । ಗಡಣವ್ವೆದವೆಲ್ಲಕಾಲ । ನೆಡೆಗೆ ಕಳುಹಲೂ ॥ 2 ॥ ಧುರದಿದೈತ್ಯರೆಲ್ಲರೆಮನ । ಪುರವನೈದೆ ಕಂಡು ಮಂತ್ರಿ । ಬೆರಳ ಮೂಗಿಲಿಟ್ಟುಪಂಚ । ಶರಜಗೆಂದನೂ ॥ ತರಳನೆಂದು ಬಿಟ್ಟರೀ । ತೆರದ ಗರ್ವವೇತಕೆಂದ । ಪರಿಯನೋಡೆನುತ್ತ ಕರದ । ಸರಳವೃಷ್ಟಿಯಾ ॥ 3 ॥ ದುರುಳನೆಚ್ಚ ಅಂಬ ತರಿದು । ಸ್ಮರಜಪೇಳ್ದ ನೆಲವೊ ನಾನು । ತರಳನಾದರೇನು ಯಂನ । ಸರಳು ತರುಣವೇ । ಬರಿಯ ಮಾತಿನಿಂದಲೇನು । ಪರಿಕಿಸೆನುತಲಾಗಲೈದು । ಶರವನೆಸೆಯೆ ಮಂತ್ರಿಯುಗವು ಬಿರಿದುದಾಕ್ಷಣಾ ॥ 4 ॥ ಎದೆಯು ಮುರಿಯೆ ರೋಷದಿಂದ । ಮದ ಮುಖತ್ವದೊಳಗೆ ಶಚಿವ । ನ್ಯುದ್ಧಕಡೆಗೆ ಬೊಬ್ಬೆಯಿಡುತ । ಲೊದರಿ ಘರ್ಜಿಸೀ ॥ ಮದನಜಾತ ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲು । ಬೆದರಬೇಡವೆನುತಬಾಣ । ಯೆದೆಯ ಸಮವೆ ಕೀಲಿಸಲ್ಕೆ । ರುಧಿರ ವರತುದೂ ॥ 5 ॥ ಕೋಪದಿಂದ ಲಾಲಿಸಿಕ್ಷು । ಚಾಪನಣುಗನೈದೆ ತಂನ । ಚಾಪವಂನು ನೆಗಹಿ ಸುಪ್ತ । ತಾಪದಿಂದಲೀ ॥ ಭಾಪು ಭಳಿರೆ ವೀರನಾನ । ಲಾ ಪರಿದಕೊಯನುತ ಮೆಸೆಯ । ಲಾಪಲಾಶ ಮಂತ್ರಿಬಿದ್ದ । ಭೂಪಲಾಲಿಸೂ ॥ 6 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ದುರುಳಖಳಂ ಮೂರ್ಛೆಯೊಳಂ । ದರೆ ನಿಮುಷಂಬಿದ್ದು ಮೈದೆ ತರಿಹರಿಸುತ್ತಂ । ಭರದಿಂದೆದ್ದುರೆ ಕಿನಿಸಿನಿಂ । ಧರೆಬಿರಿವಂತೆ ಘರ್ಜಿಸುತೆಂದಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಭೈರಿ– ಪಂಚಾಗತಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ ॥

ಭಳಿರೆಕಾಮ ತನುಜತರಳ । ನೆಂದು ಬಿಟ್ಟರೀಗ ದಯದಲೀ ॥ ಉಳುಹೆ ಶೌರ್ಯವಂತನಾದೆ ನೀನು ಧುರದಲಿ । ಗೆಲುವೆನೆಂದಹಂಕರಿಸದಿ । ರಿಂನುಕೇಳೊ ಬಲಿಯಕೊಡುವೆ ಭೂತಗಳಿಗೆ । ನಿಮುಷ ತಾಳೆಲೋ ॥ 1 ॥ ಯಂದು ಕಿನಿಸಿನಿಂದ ಮಂತ್ರಿ । ಸರಳ ಮಳೆಯನೂ । ನಿಂದುಸುರಿಯೇ ಸ್ಮರಜನಿದಿರು । ನಿಂದು ಕಡಿದನೂ । ಮುಂದುವರಿದು ದೈತ್ಯಗದೆಯ ನಿಡಲುಕಂಡನೂ । ಬಂದುಶರದಿ ಕಡಿದುಬಿಟ್ಟ । ಮದನ

ಜಾತನೂ ॥ 2 ॥ ಪಸುಳೆಗಿಷ್ಟು ಪಂಥವೇತಕೆನುತ ಕೋಪಿಸಿ । ಅಸುರಮಂತ್ರಿ ಕ್ರೂರಶರವ । ನೆಚ್ಚು ಘರ್ಜಿಸೀ ॥ ಕುಸುಮಶರನ ಮಂತ್ರಿಖ । ತಿವೆತ್ತು ಬಾಣವಾ । ನೆಸೆದು ಖಂಡಿಸಿದನು ಶಚಿವ । ಪಿಡಿದ ಚಾಪವಾ ॥ 3 ॥ ಕರದಬಿಲ್ಲ ಮುರಿಯೆದನುಜ । ಘರ್ಜಿಸುತ್ತಲೀ । ಮೊಸದು ಧನುವ ಪಿಡಿದು ಮಂತ್ರಿ । ರೋಷದಿಂದಲೀ ॥ ತರಳನಿಲ್ಲು ಬೆದರಬೇಡ । ವೆನುತ ಬಾಣದಿ । ಫಣೆಯಕೀಲಿಸಲ್ಕೆಬಿಡಲು । ತರಿದ ಕ್ಷಣದಲೀ ॥ 4 ॥ ಶರವ ಮುರಿಯೆ ಸ್ಮರಜಕಂಡು । ಹರುಷದಿಂದಲಿ । ಬರುವನಾ ರಾಚಗಳನು । ಭರದಿ ಕಡಿದನೂ ॥ ಹರಿಯಮೊಂಮನಿರದೆಕ್ರೂರ । ಶರವನೆಚ್ಚನೂ । ಉರಿಯ ನುಗುಳುತ್ತೈದೆ ಖಳನ । ಫಣೆಯನಾಂಟಲು । ಸುರವಿರೋಧಿ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ । ಬಿದ್ದನಾಗಳೂ ॥ 5 ॥

॥ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ ॥

ಧರಣಿಪತಿ ಕೇಳಿಂತು ಸಚಿವನು । ಮರವೆಯಿಂ ಮಲಗಿರಲು ಅಂಗಜ । ಹರುಷದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ಸತಿಯೊಡ । ನತಿವಿಲಾಸದಲೀ ॥ 1 ॥ ಧುರದವೃತ್ತಾಂತವನು ಪೇಳ್ತಿರ । ಲಿರದೆ ದಾನವರಿತ್ತಕೇಳ್ತಂ । ದರಿ ಭಯಂಕರಬಾಣಗೆರಗುತ । ವುಸರ್ದರ್ ಭಯದೀ ॥ 2 ॥

॥ ರಾಗ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಕೇಳಯ್ಯಾ ದೈತ್ಯರಾಯಾ । ನಾವೆಲ್ಲವರ್ । ಪೇಳುವ ಮಾತುಜೀಯಾ । ಜಾಲಾಮಾತಲ್ಲಾ ನಾರದರೆಂದ ವಚನವು । ಕಾಲನತೆರದಲಿ ಯಿಹನೊಬ್ಬ ವೀರನೂ ॥ ಕೇಳಯ್ಯಾ ॥ 1 ॥ ತುಂಬಿಮರವ ಮುರಿದಾ ಸರಳಿನಲ್ಲಿ । ದೊಂಬಿಗಾರರ ತರಿದಾ । ಕುಂಭಾಂಡಕೂಪನು । ಎಂಬ ಮಂತ್ರೀಶನ । ಕುಂಭಿನಿಯೊಳಗೆ ಒಂ । ದಂಬಿಲಿ ಕೆಡದಿಹಾ ॥ 2 ॥ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಬಂದನಲ್ಲಾ । ಕದನವನು । ಹಣ್ಣಲುಂಬುವನು ಚಲ್ವಾ । ಚೆಂಣನಂತಿದ್ದರು । ಉಂನಂತಾ । ಖಳರಂನು । ಮಂಣಕೂಡಿಪನು ಮು । ಕ್ಕಂಣನ ಭಕ್ತನೇ ॥ ಕೇಳಯ್ಯಾ ದೈತ್ಯರಾಯಾ ॥ 3 ॥

॥ ರಾಗ ಕಾಂಬೋಧಿ ಝಂಪೆತಾಳ ॥

ದೂತರಂಜುತಲೆಂದ । ಮಾತ ಕೇಳುತಲುಷೆಯ । ತಾತ ಖಳರೊಳು ಪೇಳ್ದ । ಖಾತಿಯಂ ತಳೆದೂ ॥ ಕರೆಯಿರೋ ಪಟುಭಟರ । ಕರೆ ರಥಾರೋಹಕರನೂ । ಬರಹೇಳಿರೆಂ । ದೊರೆದ ಸೂಠಿಯಲಿ ॥ 1 ॥ ಆನೆಕುದುರುರೆಯು ಮಂದಿ । ಮಾರ್ಬಲ ಸಹಿತಲಾ ।

ದಾನವನು ಪೊರಟನು । ಶೇಷನಾಗಬೆದರೆ ॥ ನಡೆದ ಧರದಲಿ ಕೂರ್ಮ । ಕೊರಳು ಕಂಪಿಸೆ ಪೊಡವಿ ನಡುಗಿದುದು ಮೇರು ಶಿವ ನೋಡಲೈತಂದಾ ॥ 2 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಉಗ್ರದೊಳೈತಪ್ಪನಸುರಾಗ್ರಣಿಯಂ । ದರಿತು ಮನ್ಮಥಪುತ್ರಂ ಸಹಿತಂ । ಶೀಘ್ರದೊಳೊಡಂಬಡಿಸಿ ಪ । ಸ್ತಾಗ್ರದೊಳಂ ಚಾಪಪಿಡಿದು ಮೈತಂದನಾಗಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ ॥

ರಣಕೆ ಸಂನಹನಾಗಿ ಮನ್ಮಥ । ನಣುಗ ನಿಂದಿರೆ ದನುಜರು । ಕಣನ ಮುತ್ತಿದರಾಗ ಶರವೃತ । ಕಣೆಯ ಮಳೆಯಾ ॥ 1 ॥ ದಾನವರು ಸುರಿದಂಬನೆಲ್ಲವ । ಮೀನಕೇತನ ಭವತರಿಯೆ ಬಲಿ । ಸೂನು ಕೋಪವ ತಾಳ್ದು ಖಳರೊಳು । ತಾನು ಸೂರ್ದ್ದಾ । ಕೊಲ್ಲಿರೀತನ ಕಡಿಯಿರೀತನ । ಬಿಲ್ಲಬೊಬ್ಬೆಗೆ ಬೆದರದಿರಿನಿಂ । ದಲ್ಲಿ ನಿಲಗೊಡದಿರೆಂದು ರಣ । ಮಲ್ಲನೆಂದಾ ॥ 3 ॥ ಮತ್ತಗಜಹಯರಥ ಪದಾತಿಯ । ಮೊತ್ತವನು ನೋಡಿದನು ತರಣಿಗೆ । ಕತ್ತಲೆಯ ನೆರೆಮುತ್ತುವಂದದಿ । ದೈತ್ಯರಂದೂ ॥ 4 ॥

॥ ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ ॥

ಅಸಮ ಸಾಹಸರಾ । ದ ಸುರರು ಹಯಗಜ । ವಿಸರದೊಳೈತಂದೂ ॥ ಮುಸಲ ಶರದಿಂ । ಕುಸುಮಶರನ ಸುತ । ಪೊಸಮಸೆ ವಿಶಿಖದಿ । ಕುಸುರಿದರಿಂದು । ಪಸರಿಪ ಭೂಮಿಯೊಳು । ಏನನೆಂಬೇ ॥ 1 ॥ ಸಾಲ್ಲಯ್ಯನ ಕಟ್ಟಾಳ್ಗಳನೆ ಮನ । ಪೊಳ್ಗಳಪೋಗಿ ಭಟರ್ಗಳಮಾ ಹಯ । ಕಾಲ್ಗಳ ಜಗದ ಸುಂಡಿಲ್ಗಳ । ಕಡಿಯೆ ಕರುಳ್ಗಳ । ಸವಿದು ಮರುಳ್ಗಳು । ಕುಣಿದುದಿಂನೇನೆಂಬೇ ॥ 2 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಯೀ ಪರಿಯಿಂ ಸ್ಮರ । ಸಂಭವನಾ ಪಟುಭಟರಂ । ವಿಘಾತಿಸುತ್ತಿರೆಬಾಣಂ । ಕೋಪದೊಳೆಂದಂ । ಪ್ರಳಯದುಮಾಪತಿಯಂತೆ । ಘರ್ಜಿಸುತಿಂತೆಂದಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ – ಪಂಚಗಾತಿ ಮಟ್ಟತಾಳ ॥

ಎಲವೊ ಮನ್ಮಥಾತ್ಮಭವನೆ । ಖಳಸಮೂಹವಾ । ಗೆಲಿದೆನೆಂದು ಹಿಗ್ಗಬೇಡಾ । ನಿಂನ ದೇಹವಾ ॥ ತಳುವದೀಗಾ ಶೀಳ್ದು ಕರುಳು । ಮರಳುಬಳಗಕೇ । ಬಲಿಯ

ಕೊಡುವೆ ಭೂತಗಳಿಗೆ ನಿಮುಷ ಮಾತ್ರಕೇ ॥ 1 ॥ ಯನಲು ಸ್ಮರಜ ಪೇಳ್ದಾ ಮಾವ । ಕೇಳು ನಿಂನಯಾ । ತನುಜೆಯಾಳ್ದನಾದೆಂನೊಡನೆ । ಖತಿಯ ತಳದೆಯಾ ॥ ಮನದಲಿಟ್ಟು ಕ್ರೋಧ ಮಾತನಾಡ । ಲೇಕೆ ಸುಂಮನೆ । ಮನೆಗೆ ದಂಪತಿಗಳ ಕರ । ದೊಯ್ಯೊ ಘಂಮನೇ ॥ 2 ॥ ಮಾರನಣುಗ ಕೇಳು ಯಂನಾ । ತ್ಮಭವೆಯನೂ । ಯಾರು ಕೊಟ್ಟರೆಲವೊ ನಿನಗೆ । ಮಾವನಾವನೋ ॥ ಧೀರಜಾರ ಮಾತನೆಂನ । ಕೂಡೆ ನಡಿಸದೇ । ಧೀರತನವರುಳ್ಳರೀಗ । ತೋರು ಬೆದರದೇ ॥ 3 ॥ ಯಾರು ಸುತೆಯನಿತ್ತರೆಂಬ । ಮಾತದ್ಯಾತಕೇ । ಶಾರದಾಂಬೆ ವರನ ತಂತ್ರ । ವದುವೆ ಲೋಕಕೇ ॥ ಧೀರತನವ ತೋರ್ಪುದಕ್ಕೆ । ನೀವು ಹಿರಿಯರೂ । ಮೀರಿ ನಿಂಮೊಳಾನು ಸೆಣಸೆ । ಮೆಚ್ಚ ರಮರರೂ ॥ 4 ॥

॥ ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ ॥

ಎನೆಕೇಳ್ದಾ ಸುರನಾಗಾ । ಶರ । ವನು ಬಿಟ್ಟನು ಬಲುಬೇಗಾ ॥ ಅನಿರುದ್ಧನದ ಛೇದಿಸುತಾ । ಬಾ । ಣನಿಗೆಚ್ಚನು ನಸುನಗುತಾ ॥ 1 ॥ ತರಳನೆಸೆದ ಸರಳ್ಗಳನೂ । ಕಡಿ । ದರೆ ನಿಮುಷದಿ ದಾನವನೂ ॥ ಉರುಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರವ ನೆಸೆಯಲೂ । ಸ್ಮರ । ತರುಣನದನು ಖಂಡಿಸಿದನೂ ॥ 2 ॥ ಭಳಿರೇ ಕುವರನೆಂದೆನುತಾ । ಭೂ । ತಳಬೆಚ್ಚಲು ಬೊಬ್ಬಿಡುತಾ ॥ ಮುಳಿದು ಸಹಸ್ರತೋಳ್ಗಳಲೀ । ಖಳ । ತಳುವದೆಚ್ಚನು ಕೋಪದಲೀ ॥ 3 ॥ ಇನಿತು ಶರವಕತ್ತರಿಸೀ । ಕಾ । ಮನಸುತ ರೋಷವ ಧರಿಸೀ ॥ ದನುಜಾಧಿಪ ತಡಿಯಂದೂ । ಅಂ । ಬಿನ ಮಳೆಗರೆಯಲ್ಕಂದೂ ॥ 4 ॥ ಬರುವಂಬುಗಳನುವತರಿದೂ । ಪುರ । ಹರನಿತ್ತಸ್ತ್ರವ ತೆಗೆದೂ ॥ ಸ್ಮರಜನ ಕೊಲಬೇಡೆನುತಾ । ಬಲು । ಭರದೊಳೆಚ್ಚನು ಕೋಪಿಸುತಾ ॥ 5 ॥ ಉರಿಯಸೂಸುತ ಬಂದಾಗ । ಶರ । ಉರಕೆರಗಲುಬೇಗಾ ॥ ಹರಿಯ ಜಪಿಸುತನಿರುದ್ಧಾ । ಮೈ । ಮರೆದು ವಸುಧೆಯೊಳು ಬಿದ್ದಾ ॥ 6 ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ಸ್ಮರಸುತಂ ಧರೆಗೊರಗೆ । ಹರುಷದಿಂ ಖಳನವನ । ಪೊರೆಗೈದಿಯಾಲೋಚಿಸಿದನೀತನಂ । ಮಡುಹಿದರೆ ತಂನಯ ಸುತೆಗೆ । ವೈಧವ್ಯ ಬಹುದೆಂದು । ಕಾಮಜನ ಕಾಯವಂನೂ ॥ ಕರದಿಂದ ತಡವರಿಸು । ತ್ತಿರಲಿತ್ತಲುಷೆ ತಂನ । ವರನೈದಿ ತಾತನೊಳಿ । ಕ್ಕಿದಳು ಹಾಯಂದಳುತ್ತಿರೆ । ಕಾಣುತ್ತಣುಗೆ ಕೇಳ್ । ನಾ

ಕೊಲ್ಲೆನೆಂದೊಡಂಬಡಿಸಿದಂ । ಮಗಳನೂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಮಾರವಿ ಆದಿತಾಳ ॥

ಮುನಿವರ ಲಾಲಿಸೈಯ್ಯಾ । ನೀಪೇಳ್ದ ವ । ಚನವು ತಪ್ಪಲಿಲ್ಲಾ ಜೀಯಾ ॥ ತನುಜೆಯಾಲಯದಲ್ಲಿ । ದ್ದನಾ ಪಿಡಿತಂದೆ ಯೀ । ತನಿಗೇನಾಜ್ಞೆಯು ಮಾಳ್ಪೆ । ಘನಮಹಿಮನೇ ॥ 1 ॥ ಯಂಠ ಕೇಳುವದೇನಯ್ಯಾ । ದಾನವರಾಯಾ । ನಿಂನಾ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿಯಾ ॥ ಪಂನಗಾ ಭರಣಕಾ । ಯ್ದಿರ್ಪಾರ್ಥನಂನೂ । ಕೇಳಿದರೆಲ್ಲ । ನಿನ । ಗರುಹುವನೂ ॥ 2 ॥ ಎನಲೀಶನಲ್ಲಿಗೈದಿ । ಉಭಯಪಾದ । ವನಜಕೆರಗಿ ಮುದದೀ ॥ ದನುಜೇಶಾ ಕಾ । ಮನ । ತನುಜನ ತೋರಿಮ । ತ್ತನುವಿನಿಂ ಭವನಿಗೆ । ವಿನಯದಿಪೇಳ್ದಾ ॥ 3 ॥

॥ ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಆದಿತಾಳ ॥

ಬಾಳಾಕ್ಷಾ ಕೇಳೆನ್ನಾತ್ಮಜೆ । ಯಾಲಯದಲಿದ್ದಾ । ಖೂಳನಿವನ ಪಿಡಿತಂದೇ ॥ ಮುಂದೇನಾಜ್ಞೆಯು. ಜೀಯಾ ॥ 1 ॥ ಲಾಲಿಸೈಯ್ಯಾ ಬಾಣಾಖ್ಯಾ । ಬಾಲಗಾಜ್ಞೆಯಾದರೆ ಶ್ರೀ । ಲೋಲ ಕಿನಿಸಿನಿಂ ಬಪ್ಪ । ಧುರಕೆ ತಾನೇ ಧಿಟವಯ್ಯಾ ॥ 2 ॥ ಬಂದರತಿ ಲೇಸಾಯಿತವನ । ಒಂದು ನಿಮುಷಮಾತ್ರದಿ ನಾ । ಕೊಂದು ಬಲಿಯಕೊಡುವೆ ಭೂತ ವೃಂದಕ್ಕೆ ಜೀಯಾ ॥ 3 ॥ ಕೊಂದೆನೆಂಬಾ ಮಾತಂತಿರಲಿ । ಯಿಂದಿರೆಯರಸನೊಳು ಕಲಹ । ದಂದವಲ್ಲಾ ನಿನಗೆ ಕಂಡು । ದೆಂದೆ ಖಳರಾಯಾ ॥ 4 ॥ ಹರನೆ ಬಿಡುಬಿಡಿಂಥಾ ಮಾತಾ । ಅರರೆ ಗೋವಳನ ಗರ್ವವ । ಮುರಿಯಲಾರದಿದ್ದ ಬಳಿಕ । ನಿಂನ ಶರಣೇ ಜೀಯಾ ॥ 5 ॥ ಸುರವೈರಿ ಕೇಳಿಷ್ಟು ಸತ್ವ । ವಿರಲು ನಿಂನ ಮನಕೆ ಬಂದ । ಪರಿಯ ಮಾಡದಕೆ ನಾನು । ಹೊರತೆ ಖಳರಾಯಾ ॥ 6 ॥

॥ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ ॥

ಯಿಂತು ಪೇಳಲು ಖಳಪತಿಯು ತಾ । ಸಂತಸದೊಳೋಲಗಕೆ ಬಂದನು । ಕಂತು ತನಯಗೆ ವಜ್ರಸಂಕಲೆ । ಗಳನು ತೊಡಿಸೇ ॥ 1 ॥ ಮಾರಸುತಗಾದು ದನು ಕಾಣುತ । ನಾರದಾಂಕನು ನಗುತ ಪೇಳಿದ । ಜಾರತನದಿಂದಾದುದೀ ವ್ಯಥೆ । ವೀರಕೇಳೂ ॥ 2 ॥ ಯನುತಲತಿ ಹರುಷದೊಳು ಬಾಣನೊಳ್ । ಅನುವಿನಿಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪೊರಟನು । ಮನಹರುಷದಲಿ ದ್ವಾರಕಾಪುರ । ಕನುವಿನಿಂದಾ ॥ 3 ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ನರನಾಥ ಲಾಲಿಸ್ಸೈ । ಸುರಮುನೀಶ್ವರ ನತಿ । ಹರುಷದೊಳು ವೀಣೆಯು ಕರದಿಂದ ಬಾರಿಸುತ । ಅರವಿಂದನಾಭನಿಹ । ಪುರಕೆ ಬರುತಿರಲಿತ್ತ । ಉರುತರಾನಂದದಿಂದಾ ॥ ಮುರಹರಂ ಶಿಂಹವಿ । ಷ್ಟರದೊಳಂ ಕುಳಿತಿರಲು । ಸುರನರೋರಗರು ಬಂ । ದೋಲಗಿಸಲಾಯತೀಕ್ಷ್ವರನು । ಐತಂದಚ್ಯುತನ । ಪದಕೆ ಸಾಷ್ಟಾಂಗದಿಂ । ದೆರಗಿದಂ ಮುದದೊಳೂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಎರಗಿದಾ ಮುನಿಪನ । ಶಿರವನ್ನು ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ । ಕರುಣದಿಂದಲಿ ಕೃಷ್ಣನೂ ವರಸಿಂಹಾಸನದೊಳಾ । ತನನು ಕೈಗೊಟ್ಟು ಕು । ಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತಿತೆಂದನಾಗಾ ॥ 1 ॥ ಪರಮರುಷಿಯೇ ಲಾಲಿ । ಸೀರೇಳು ಜಗವ ಸಂ । ಚರಿಸುವೆ ನೀನು ಕೇಳೂ ॥ ಸ್ಮರಜಾತನೆಲ್ಲಿರ್ಪ । ನೆಂಬೂದಾ ತಿಳಿದಿರ್ದ । ಡೊರೆಯಂದಡೆಂದನಾಗಾ ॥ 2 ॥ ಹರನನುನೋಳ್ಪ । ತಾತ್ಪರ್ಯದಿ ಶ್ರೋಣಿತ । ಪುರಕೆ ನಾನೈದಿದೆನೂ ॥ ಮುರಮರ್ಧನ ನಿಂನಾ । ಮೊಂಮನ ವಾರ್ತೆವಿ ಸ್ತರಮಾಳ್ಪದೇನೆ ಪೇಳ್ವೆ ॥ 3 ॥ ದುರುಳ ಬಾಣನ ಸಂ । ಭವೆಯೋರ್ವಳುಷೆಯಂಬ । ಳಿರುವಳಾ ಕಾಮಿನಿಯಾ ॥ ಸುರಕಲಾಪದಿ ನಿರುತ ಸಂತೋಷದೊಳ್ । ಯಿರ್ದನವಳ ಗೃಹದೀ ॥ 4 ॥ ಈ ಪರಿಯೊಳಗೆ ತಾ । ನಿಹನೆಂಬವಾರ್ತೆಯ । ನಾಪೇಳ್ದೆ ಬಾಣನಿಗೇ ॥ ಕೋಪದಿ ದೈತ್ಯನೀ । ತರಳನಪಿಡಿ ಮ । ಹಾಪರಾಕ್ರಮದಿಂದಲೀ ॥ 5 ॥ ಯರಡುಕಾಲ್ಗಳಿಗೆ । ಸಂಕೋಲೆಯ ಝಾಡಿಸಿ । ಸೆರೆಯೊಳಗಿಟ್ಟಿರ್ಪನೂ ॥ ಹರಿಯೇನಾ ಕಂಡೂದ । ಪೇಳ್ದೆನೆನಲುಬಲು । ಮರುಗಿ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಪೇಳ್ದಳೂ ॥ 6 ॥

॥ ರಾಗ ನೀಲಾಂಬರಿ ಆದಿತಾಳ ॥

ನಾರದಾಂಕಾ ಮುನಿರಾಯಾ ಲಾಲಿಸೆಂನಾ । ಮಾರನಾ ಕು । ಮಾರನಂನೂ ಕೊಂದೆಯಾ ನೀನೂ ॥ 1 ॥ ಈತನಲ್ಲಿರ್ಪನೆಂದೂ । ಯಾತಕೆ ನೀಪೇಳ್ದೆ । ಯಾತರಾಜ್ಞೆ ಮಾಡುವನೋ । ದೈತ್ಯೇಶಾ ತಾನಿಂದೂ ॥ 2 ॥ ಅಣುಗ ಪೋದಾ ಮರುದಿವಸ । ಯಿನಯಾನೊಳಾನುಪೇಳ್ದಾ । ವನಜಾಕ್ಷಾತಾ ನೋಡಲಿಲ್ಲಾ । ಯಿನಿತಾಯಿತಲ್ಲಾ ॥ 3 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಯಿಂತು ರುಕ್ಮಿಣಿಯಂ ಬಲು । ಸಂತಾಪಂವೆತ್ತು ಮರುಗಲು ಸ್ಮರ । ಕಾಂತೆಯತಿ

ದುಃಖಿಸಲು । ತಾಂತವಕದೊಳೊಡಂಬಡಿಸಿ । ಹರಿಯಿಂತೆಂದಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ ॥

ಮರುಳು ಸತಿಯರಿರ್ರ್ಯಾತಕಳುವಿರಿ । ತರಳ ಸಿಕ್ಕಿದರೇನು ಫಣೆಯಲಿ । ಬರೆದ ಬರಹವ ಮೀರಿನಡೆವರೆ । ಹರನಿಗರಿದೂ ॥ 1 ॥ ರಕ್ಕಸನ ತೋಳ್ಗಳನು ಖಂಡಿಸಿ । ಸಿಕ್ಕಿದನಿರುದ್ಧನನು ತರುವೇ । ಯಿದಕೆ ತಪ್ಪಿದರಯ್ಯನಾಣೆಯು । ದುಃಖಬೇಡಾ ॥ 2 ॥ ಯಂದವರನೊಲಿದಾಗ ಸೈಪಿ । ಟ್ಟಿಂದಿರಾಧವ ನೋಲಗಕ್ಕೈ । ತಂದು ಕರಿಸಿದನಾಗ ಯಾದವ । ವೃಂದವಂನೂ ॥ 3 ॥ ಶಿರಿಯರಸ ಯಾದವರನೆಲ್ಲರ । ಕರಿಸಿ ಭೇರಿಯ ಹೊಡೆದನಾದಕೆ । ಸರಸಿರುಹಭವಜಾಂಡವಡೆಯಿ । ತ್ತೆಂಬ ತೆರನಾಗೇ ॥ 4 ॥ ಕರುಣದಿಂ ಮಾಧವನು ಗರುಡನ । ಸ್ಮರಿಸೇತಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಂದನು । ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಂಗೆರಗಿ ಕೇಳಿದ ಗರುಡನಂದೂ ॥ 5 ॥

॥ ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ ॥

ಕರುಣಾಕರನೇನ್ । ಕಾರಣ ಬರಿಸಿದೇ । ಕರುಣದಿ । ಬೆಸಗೆಯನೂ ॥ ವರೆಯಂದೆನುತಹಿ । ವೈರಿಯು ಪುನರಪಿ । ಯರಗಿದಾ ಭಕ್ತಿಯೊಳೂ ॥ 1 ॥ ಗರುಡನೆ ಲಾಲಿಸು । ಕಂದರ್ಪಾತ್ಮಜ । ದುರುಳ ಬಾಣನ ಸುತೆಯಾ ॥ ಸುರತಕಲಾಪದೊ । ಳಿರೆ ಖಳಕೇಳಿಯೇ । ಸೆರೆಯೊಳಗಿಟ್ಟನಂತೇ ॥ 2 ॥ ಮದನಜನಿರ್ಪಲ್ಲಿಗೆ । ಪೋಪೆವೆಂದೆನು । ತೈದುಬಲ ಸಹಿತೀಗಾ ॥ ಆದರಿಂದ ನಿಂನನೂ ಸ್ಮರಿಸಿದೆಯಂದೆನೆ । ಕೇಳಿಗರುಡಪೇಳ್ದಾ ॥ 3 ॥ ಕಿರುಖೂಳಾ ದೈತ್ಯಾನ । ಸಮರದೇನಿ. । ಸಡಗರವೇಕಿದಕೇ ॥ ಭರದಿಂದ ಪಾರಿಯೇ । ಯಸುರನ ದುರ್ಗವಕಿತ್ತು । ತರದಿರೆ ಸೇವಕನೇ ॥ 4 ॥ ಉರಗವ್ವೈರಿಯೇಕೇಳೂ । ದಾನವಗಿಹಪುರ । ವಿದನೀತಹೆನೆಂಬುದಕೇ ॥ ಹರ ತಂನ ಗಣಸಹಿ । ತಾತನ । ಬಾಗಿಲ । ನಿರುತದಿ ಕಾಯ್ದಿಹನೂ ॥ 5 ॥ ಮೃಡನೊಳಗಿಂನಾ ಪ । ರಾಕ್ರಮಕೊಳ್ಳದು । ಬಿಡುಬಿಡು ಪಂಥವನೂ ॥ ಪಡೆಸಹ ನಂಮನು । ಪೊತ್ತುನೀ ನೀಕ್ಷಣ । ನಡೆಯನೆ ನಮಿಸಿದನೂ ॥ 6 ॥

॥ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ ॥

ಯಂದು ಪೇಳ್ದತಿ ಬೇಗದಿಂದರ । ವಿಂದನಾಭನುರಾಮ ಮುಖ್ಯರ । ವೃಂದವಡಗಿರ್ದಾ ಖಗೇಂದ್ರನ । ನಡರಿಬೇಗಾ ॥ 1 ॥ ಇಂದಿರಾಧವನೊಡನೆ ನಾರದ ।

ನಂದು ಹಂಸೆಯನಡರಿ ಬರೆಸಾ । ನಂದದಿಂದಂಬರಕೆ ನೆಗೆದಗ । ರುತ್ಮ ನೊಲವಿನಲೀ ॥ 2 ॥

॥ ರಾಗ ಭೈರವಿ ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ ॥

ಗರುಡನೀಪರಿಯಿಂದ ಸತ್ವದಿ । ಹರಿಯು ಯದುಬಲಹಿತ ಪೊತ್ತಂ । ಬರಕೆ ಚಿಗಿದತಿ ಬೇಗದಿಂದಲೇ । ಬರುತಿರಲು ಪವಮಾನನಂದದಿ । ಗರಿಯಗಾಳಿಗಜಾಂಢ ಕಂಪಿಸೆ । ಶರಧಿಗಳು ತುಳುಕಿದವು ಕುಲಭೂ । ಧರೆಗಳಲ್ಲಾಡಿದವು ನೃಪಕೇ । ಟೊರೆಯಲಳವಲ್ಲೀವನ ಸಾಹಸ । ವೇನನೆಂಬೇ ॥ 1 ॥ ಛಲದೊಳೀಪರಿಯಿಂದ ಗರುಡನು । ನಿಲದೆಬಂದಾ ಬಾಣದೈತ್ಯನ । ಪೊಳಲಕಾಣುತ ಗಗನಡಂತಿರೆ । ಇಳಿದು ಬರುತಿಹ ರಭಸದೊಳಗಾ । ಖಳನ ರಥದಮಯೂರಕೇತುನು । ಯಿಳೆಗೆ ಮುರಿದೊರಗಿದುದು ದಾನವ । ಕುಲವು ಭಯಪಡುತಲಿತ್ತಲು । ಗೆಲಿವಿನಿಂದಲಿ ಇಳಿದ ಗರುಡನು ಏನನೆಂಬೇ ॥ 2 ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ವಿನುತೆಯಾತ್ಮಜ ನವನಿಗಿಳಿದು ಸಂತೋಷದಿಂ । ವನರುಹಾಕ್ಷಂ ಧರಣಿಗಿಳಿದು ಮಾನದಿಂ । ಮುನಿಪ ಬಲಭದ್ರನೊಳ್ಮಾತಾಡುತ್ತೈದೆ । ಗೋಮತಿಯೆಂಬ । ವರನದಿಯೊಳೂ ॥ ವಿನಯದಿಂ ಕಾಲ್ಮೊಗಂ ತೊಳೆದು ತೀರದೊಳು । ಘನವೃಕ್ಷ ಮೂಲದೊಳ್ ಕುಳಿತಿರಲ್ಕೆಲ್ಲರಂ । ಮನದಣಿಯಲಾಹಿ ಮೋದಕವನೀಂಟಿ । ತರುವ ನೆರಳೊಳು ಮಂಡಿಸಿದರೂ ॥ 1 ॥ ಹರಿಪದೋದ್ಭವೆಯಾದುದದರಿಂದ ಜಾಂನ್ಹವಿಯು । ನುರುಗಭೂಷಂಶಿರದಿ ಧರಿಸಿದಂ ಸಜ್ಜನರ್ । ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯೋಳ್ ಸ್ನಾನಂಗಳಂ ಮಾಡಿ । ತಂಮ್ ತಂಮ ಭವನಂಕಳೆವರೂ ॥ ಮುರಹರನ ಮೃದುಪದ ಸ್ಪರ್ಶವಾಯ್ತೆನಗಿಂನೂ । ಸರಿಯಂದೇ ಗಂಗೆಗಾನೆಂದು ಗೋಮತೀ । ವರನದಿಯು ತಾನು ತಾನೆಂಬಂತೆ ಮೆರೆದುಕ್ಕಿ । ಪರಿವುತಿರ್ದೂದೂ ॥ 2 ॥ ಹರನಂತೆ ಶಿವೆಯುಕ್ತೆಯಾಗಿ ಕಾಂತಾರದಿಂ । ದುರೆ ಪುಂಡರೀಕ ರಂಜಿತೆಯಾಗಿ ಭೂದಿವಿಜ । ವರನಂತೆ ಘೋಷಶೋಭಿತೆಯಾಗಿ । ಶಿರಿಯಂತೆ ಹರಿತಾಂ ಪ್ರೀತಿಯಾಗೀ । ಅರಳಿಪ್ಪ ಸುಮದಂತೆ ಸುರಚಿತಮಾಗಿ ಅಂ । ಬರದಂತೆ ಹಂಸರಾಜಿತೆಯಾಗಿ ಜನಕಜಾ । ವರನಮನೆಯಂತೆ ಕುಶಸಂಯುಕ್ತಮಾಗಿತಾ । ನಿರುತಿರ್ದಳಾ ಗೋಮದೀ ॥ 3 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಆನದೀಯಂದವನೀಕ್ಷಿಸು । ತಾನಂದವ ಪಡೆದೆಲ್ಲರು ಕುಳಿತಿರಲಾಗ ।
ಮೀನಾಂಕಾದ್ಯದುವೀರರ । ರ್ಗಾನತಜನ ಸಂರಕ್ಷನೆಂದನತಿಮುದದೊಳೂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಸಾರಂಗ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಕೇಳಿಯಾದವರೆಲ್ಲ । ನಿಂಮೊಡನೆನಾ । ಪೇಳೂವದೊಂದು ಸೊಲ್ಲಾ ॥

॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಯಿಂದೆಲ್ಲ ನಂಮಯ ಪಾಳ್ಯವು ಸಹಿತೆಲ್ಲ । ರೈತಂದೆವಲ್ಲಾ ॥ ಖೂಳ ಬಾಣಗತೋಳ ನವನಿಗೆ । ಪೊಳುಗಳೆವೆನೆನುತ್ತಾ ಮಾನುನೀ । ಮೌಳಿಯಲಿ ನುಡಿದನುಡಿಗನುಕೂಲವ್ಯಾವುದು । ಪೇಳಿರೆಂನೊಳೂ ॥ 1 ॥ ಖಳನತಿ ಗರ್ವದೊಳೂ । ಇರುತಿರ್ಪುದ ನೋಡಿ । ಕುಳಿತಿರಿ ಕ್ಷಿತಿಯೊಳೂ । ಯೀ ವೇಳೆಯೊಳೂ ॥ ನಂಮಾಳು ಕಲಹಕೆ ಶಿವಧೈರ್ಯದಿ ಬಂದರೆ । ಅಳುಕದಾಶರ । ಕುಲವನಿನಜನ ಬಳಿಗೆ ಶೇರಿಸಿ । ಘಳಿಗೆಗಾತನ ತೋಳೆನೆಲ್ಲವ । ತಳಪಟವ ಗೈದೆಳೆದು ತರುವೆವೆಂಬ । ಬಲಮುಖ್ಯರ ಧುರ । ಕಳೆಯಲವದಿರ । ನಿಲಿಸಿ ಮುನಿಕುಲ । ತಿಲಕಗೆಂದನೂ ॥ 2 ॥ ಕೇಳು ಸಂಯಮಿ ಮುನಿವರ್ಯ । ಪೇಳೂವೆ ನಿನ । ಗೊಂದು ಕಾರ್ಯಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಅತಿಬೇಗ ಪೋಗಿ ಋಷಿರನುಸುರು । ಪಾರ್ವತಿಯ ಪ್ರಾಣೇಶನೋಳಿಂದೂ । ಸೋತಂಗಜಸುತನ । ಮದದಿಂದ ಬಲಿ । ಸುತನೂ ಶೆರೆಯೊಳಿಟ್ಟಹನೂ ॥ ನಿಂನ ಸಹಾಯದೊಳ ಸುರಾಧೀಶ್ವರ । ನಂನ ಮಾಂಮನ ಬಂಧಿಸಿಹನೂ ॥ 3 ॥ ಮುಂನಹಿರಣ್ಯಕ ಮುಂತಾದ ದನಜರೂ । ಬಂನಬಟ್ಟರು ಬಲಿತಾನೂ ॥ ಶರಣನ ಕೊಂದೆನೆಂಬಪಕೀರ್ತಿಯು ಯಂನಾ । ಶಿರದಲಿಡುವನು ಗೌರೀಶಾ । ದುರುಳನೊಳುಷೆಯಂನು ಸ್ಮರಜಾತಗೀಯೆಂ । ದೊರೆಯ್ಯೆ ಬಲುಬಗೆಯಲೀ ॥ 4 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಯಿಂತೆನೆ ಕೇಳ್ದಾ ಮುನಿಪಂ । ಕಂತುಪಿತಗೆ ವಂದಿಸುತತಿ ವೇಗದೊಳಂ ।
ಅಂತಕ ವೈರಿಯ ಬಳಿಗಂ । ತಾಂ ತ್ವರಿತದಿಂ ಬಂದೆರಗಿದ ಪದಪದ್ಮಕಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ ॥

ಘನಹರುಷದಲೀ । ನಾರದನಂನೂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ । ಮನದೊಳೂ ಭವ ನ । ಸುನಗುತಾ ॥ ಮುನಿಪ ನಿಂನನ್ಯಾರು ಕೊಂ । ಡಾಡಿಸಲು ಬಂದೆ । ಎನುತ ಕೇಳಲು ಪೇಳ್ದನಾಗಾ ॥ 1 ॥ ಹರನೇ ಲಾಲಿಸು ತಂನ । ಮೊಂಮಗೋಸ್ಕರ ಮುರ । ಹರನು

ದಂಡೆತ್ತಿ ಬಂದಿಹನೂ ॥ ದುರುಳನೊಳುಷೆಯಂನು । ಸ್ಮರಜಾತಗೀಯೆಂ । ದೊರೆದೆಂನಾನಿಂನಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿದನೂ ॥ 2 ॥ ಅದರಿಂದ ನಾನಿಂನ । ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆನು ದೇವಾ । ಮದನ ಸಂಭವಗೆ ಬಾಣ ಜೀಯಾ ॥ ಮುದದಿಂದ ಕೊಟ್ಟು ಮಂನಿಸದೆ । ಮಾಧವನೊಳೂ । ಕದನಲೇಸಾಗದಾ ಶರಗೇ ॥ 3 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಸುರಮುನಿಯಂದುದನಂ । ಪುರಹರನಾಲಿಸುತ್ತ್ಯೆದೆ ಸಂತಸವೆತ್ತಾಗಳು । ಚರರೊಳು ಬಲ್ಲಿದನೋರ್ವನ । ಕರದತಿ ಮೃದುವಾಕ್ಯದಿಂದ । ಪೇಳ್ವನವನೊಡನಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಪಂಚಾಗತಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ ॥

ಚರನೆ ಕೇಳು ಬಾಣಖಳನ । ಬಳಿಗೆ ಕ್ಷಣದಲೀ । ಭರದಿಪೋಗಿ ಆತನೊಡನೆ । ಪೇಳು ಮುದದಲೀ ॥ ಸ್ಮರನ ತನುಜಗಾಗಿ ಸೇನೆ । ಸಹಿತ ಕೃಷ್ಣನೂ । ಧುರಕೆ ಬಂದನಂತೆ ಕಲಹ । ಬೇಡ ಸುತೆಯನೂ ॥ 1 ॥ ಹರಿಯ ಮೊಂಮಗಿತ್ತು ಪ್ರೇಮ । ದಿಂದಲವರನೂ । ಪುರಕೆ ಕಳುಹೆ ದಂದವಹುದು । ಎಂಬಮಾತನೂ ॥ ಹರನು ಪೇಳ್ದನೆಂದು ದೈತ್ಯ । ಗರುಹು ಬೆದರದೇ । ಮರಳಿಬಹುದು ಕೋಪಿಸಿದರೆ । ಮಾರ್ಗತಪ್ಪದೇ ॥ 2 ॥

॥ ಷಟ್ಪದಿ ॥

ಯಿಂದುಧರ ಪೇಳ್ದಂದವಂ ಕೇಳ್ದದಂ । ಚರನತಿ ಬೇಗದೊಳಂ । ಬಂದನು ಬಾಣನ ಬಳಿಗಂ । ಮುಂದೆ ತಾನಿಂದಿಂತೆಂದಂ । ಧೈರ್ಯದೊಳಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಕಾಪಿ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಲಾಲಿಸೀ ಕೇಳೆಂನಮಾತಾ । ಕಾಲ । ಕಾಲಭಕ್ತ ಮೂರ್ಲೋಕ ಪ್ರಖ್ಯಾತಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಗಿರಿಜಾಧವ ನಿಂನಬಳಿಗೆ । ಬಲು । ಭರದಿಂದ ನಡಿಯಿಂದ ನಿಂಮೊಡನೇ । ವರೆಯಂದೀಗೆಂನಾ ನಟ್ಟಿದನೂ । ದೈತ್ಯ । ವರನೀ ಕೋಪಿಸದಿರು ಉಸುರುವೆ ನಾನೂ ॥ 1 ॥ ಕಾಮಾತ್ಮಜನ ನೀತಂದೂ । ಬಲು । ಸಾಮ್ಯಾರ್ಥದಿಂ ಶೆರೆಯಿಟ್ಟಹೆಯಂದೂ । ಆ ಮಾತ ಹರಿಕೇಳ್ದನಂತೆ । ಬಲ । ರಾಮಾ ಯಾದವರ್ಸಹಬಂದಿಹರಂತೇ ॥ 2 ॥ ಯಿಂನಾದರೂ ಸ್ಮರಸುತಗೇ । ಉಷೆ । ಯನ್ನಿತ್ತು ನರಕಾಂತಕ । ನಂನೂ ನೀ ಮನೆಗೆ । ಮಂನಿಸಿ ಕರತಂದು ನೀನೂ । ಆತ । ನನ್ನೂ ಸಂತೋಷಿಸಿದರೆ ಕಾವನವನೂ ॥ 3 ॥

ಕದನವೆಂಬುವದು ಲೇಸಲ್ಲಾ । ಯೆಂದು । ಮದನಾರಿ ನಿನಗುಸುರೆಂದನೀ ಸೊಲ್ಲಾ । ಇದಸಾರಿಪೇಳ್ದೆ ನಾನಯ್ಯಾ । ಯಿಂನು । ಪದುಮನಾಭನ ಹರುಷಿಸಿ ಕಳುಹಯ್ಯಾ ॥ 4 ॥

॥ ಷಟ್ಪದಿ ॥

ಯನೆ ಕೇಳ್ದಸುರಂ । ಘನಕೋಪದೊಳಾತನು ಘರ್ಜಿಸಿ । ಮಂತ್ರಿಯೊಡನಂ ಅನುವರ ಮನೆಗಿಂದು । ದೊರಕಿದುದೆ । ನುತಾ ವಂದದೊಳಿಂತೆಂದಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಸುರಟಿ ಏಕತಾಳ ॥

ಕೇಳ್ಮಂತ್ರಿಯೆ ನೀನೂ । ಸಂತೋಷದಿ । ಮನ್ಮಥಹರನೂ ॥ ಮೇಲ್ಕಾಡಿದ ತುರುಗಾಯಿಯ । ಯಂನನು । ಕೀಳಾಮಾಡಿದನಿದು ಸಮವೇನಯ್ಯಾ ॥ 1 ॥ ಸೆರೆಯೊಳಗಾನಂದೂ । ಯಿಟ್ಟಿಹ । ತರಳಗೋಸುಗಯಿಂದೂ । ಧುರಕೆಂನೊಳು ಗೋಪರಬಲ । ಸಹಿತಾ । ಕರಿಮಯ್ಯವನಂಮ । ಪುರಕೆಬಂದಿಹನಂತೇ ॥ 2 ॥ ಅನಿರುದ್ಧಗೆ ಬೇಗಾ । ತಂನಯ । ತನುಜೆಯ ನಿತ್ತೀಗಾ ॥ ವಿನೆಯದಿ ಗೋವಳ ॥ ನನು ಮಂನಿಸಿ ಕಳು । ಹೆನುತಾ ಗಿರೀಷದೂ ॥ ತನಕಳುಹಿಸಿದಾ ॥ 3 ॥ ಉರಗಭೂಷನು ಹೀಗೆ । ಪೇಳ್ವುದ ॥ ಸರಿಬಂದುದೆ ನಿನಗೇ ॥ ವರೆಯಂದೆನುತಲೆ । ದಾನವಪೇಳಲು । ಹರುಷಪಡುತಲಾ ಸಚಿವನಿಂತೆಂದಾ ॥ 4 ॥

॥ ರಾಗ ಮಧುಮಾಧವಿ ಆದಿತಾಳ ॥

ಕೇಳು ದಾನವರಾಯಾ । ನಾನೆಂಬ ನುಡಿಯಾ । ಜಾಲಮಾತಲ್ಲಾ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಯಂನೊಡೆಯಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ತನುಜೆಯ ಸ್ಮರಜಾತಾಗಿತ್ತಡೆದಂದವಯ್ಯಾ । ದನುಜಾರಿ ಬಂಧುತ್ವವಾಗೆ । ಸುಖವಯ್ಯಾ ॥ 1 ॥ ಮಾಧವನೊಳುಕಾದಿ ಬದುಕಿದ್ದವರಿಲ್ಲಾ । ವೇದಚೋರನ ಬಳಿಕ ಕೊಂದವನೀತಾ ॥ ಮೇಧಿನಿಯನು ಬೆಂನಿ । ನಲಿ ಪೊತ್ತನಿವನೂ । ಮೇಧಿನಿ ತಸ್ಕರ । ರನು ಕೊಂದನವನೂ ॥ 2 ॥ ಹೇಮಾಕ್ಷನೊಳು ಕಾದಿ ಸೀಳ್ದತಾನೀತಾ । ವಾಮನನಾಗಿ ಧರೆಯೆಳೆದಾತಾನೀತಾ ॥ ಭೂಮಿಪ ಕಾರ್ತಿವೀರ್ಯ । ನನುಗೆದ್ದನೀತಾ । ಭೂಮಿಜೆ ಚೋರನಾ ಮಡುಹಿದನೀತಾ ॥ 3 ॥ ಮಾತುಳ ಮೊದಲಾದ ದೈತ್ಯರನೆಲ್ಲಾ । ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆಮನೂರಿ । ಗಟ್ಟಿದನಲ್ಲಾ ॥ ಪಾತಕಿಗಳನೆಲ್ಲಾ । ನುಳಿಸ ಲೋಕದಲೀ । ವೋತು ನಂಬಿದವರ । ಕಾಯ್ದ ತೋಷದಲೀ ॥ 4 ॥ ಬಲಿಯು ಪ್ರಲ್ಹಾದರು ॥ ವರ

ವಿಭೀಷಣರೂ । ಜಲಜನಾಭನಹೊಂದಿ । ಸುಖಿಯಾದರವರೂ । ನಳಿನಾಕ್ಷ ಹರನೊಳು । ಭೇದವನೆಣಿಸದೇ । ಫಳಿಲನಾತಗೆ ನಂಬು । ಮನದಿ ಯೋಚಿಸದೇ ॥ 4 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಯೀ ತೆರದಿಂ ಮಂತ್ರಿಯತಿ । ನೀತಿವಾಕ್ಯವ ಪೇಳ್ದುದ ಕೇಳಿಯಾರ್ಭಟಿಸುತ್ತ । ಘನಖಾತಿಯಂತಳೆದೆಂದ ನವನೊಡನಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ಏಕತಾಳ ॥

ಯಲವೋ ಮಂತ್ರಿ ಕೇಳೋ ನಿನಗೆ । ಸಲುಗೆಗೊಟ್ಟುದರೀಂದೆನಗೆ । ಬಲುಹಿತವನು ನುಡಿದೇನೀನೂ । ಭಳಿರೆ ಮೆಚ್ಚಿದೇ ॥ 1 ॥ ಕದನಕಟ್ಟಲೆಂದುನಿಂನ । ಕರದುಪೇಳ್ದರೆ ನೀಯಂನಾ । ಬೆದರಿಸಿ ನುಡಿದುದು ಬಲು । ಚದುರತೆಯೇನೋ ॥ 2 ॥ ದನುಜಾಧೀಶಾ ಕೇಳಿಷ್ಟು ನಿಂನಾ ॥ ಮನಕೆಕೋಪವಾದರೆಂನಾ । ಅನುವರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಯ್ಯಾ ॥ ಕಿನಿಸ್ಯಾಕೋ ಜೀಯಾ ॥ 3 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಯನುತಲಾ ಸಚಿವಂ ಪೇಳ್ದು । ದನಂ ಲಾಲಿಸುತಂ । ದಾನವೇಂದ್ರಂ ಭರದಿಂದಾ । ತನ ಮಂನಿಸಿ ಸ್ಮರನಾಶನ ಚರನಂ । ಕರೆದು ಪೇಳ್ದೊಂದುತ್ತರಮಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ ॥

ಚರನೆ ಕೇಳೆಲೊ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯ । ವಿರಚಿಸಿಯೇ ನಾಬಹೆನ ನಿತರೊಳು । ಉರಗಭೂಷನು ಕದನಕೈದಲು । ಭರದಿಪೇಳೂ ॥ 1 ॥ ಯನುಲು ಕೇಳ್ದಾ ದೂತ ಬೇಗದಿ । ದನುಜನನು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪೊರಟನು । ಅನುಮಿಷಾರ್ಚಿತಗೆರಗಿ ಪೇಳ್ದನು । ವಿನಯದಿಂದಾ ॥ 2 ॥ ಗಿರಿಜೆಯರಸನೇ ಲಾಲಿಸಾಶರ । ಬಂಗೆ ದೇವರು ಪೇಳ್ದುದನಾ । ನೊರೆಯಲತಿ ಕೋಪಿಸಲು ಮಂತ್ರಿಯು । ಭರದಿಬಂದೂ ॥ 3 ॥ ನೀತಿವಾಕ್ಯವ ನುಸುರುತಿರುತಿರೆ । ಆತಕೋಪದೊಳವನ ಬೆದರಿಸಿ । ಖಾತಿಯನು ತಳೆದೆಂನೊಳೆಂದನು । ತಾತವಕದೀ ॥ 4 ॥ ಲಿಂಗಪೂಜೆಯಮುಗಿಸಿ ಬರುವೆನು । ತಂಗಜಾಂತಕನ ನಿತರೊಳು ಸಮ । ರಾಂಗಣಕೆ ಮುಂದೈದಲೆಂದನು । ಭಂಗಬಾಣಾ ॥ 5 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಚರನೆಂದುದ ಲಾಲಿಸುತಂ । ಹರನಗುತಸುರಗಾಗಿ ಹರಿಯೋಡನೆನಗಿಂದು ಧುರಮಾದುದೆನುತಂ । ಸುರಮುನಿಯಂ ಕರದು ನಮ್ರತೆಯೊಳಿಂತೆಂದಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಮಾರವಿ ರೂಪಕತಾಳ ॥

ಮುನಿನಾಥ ಕೇಳ್ದಿಯಾ । ದನುಜೇಶಾ ಪೇಳ್ದುದ । ವನಜಾಕ್ಷನೆಡೆಗೆ ನೀನೈದೀ ॥ ಅನುವರಕಾ ಭವನ್ಯೆ । ತಪ್ಪನೆಂದೆನುತಾ ಪೇ । ಳೆನುತಾ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟನಾ । ರುಷಿಯಾ ॥ 1 ॥ ಯಿಂದುಧರನ ಬಳಿ । ಯಿಂದ ನಾರದನು ಆ । ನಂದದೊಳೈತಂದು । ಹರಿಯಾ ॥ ಮುಂದೆ ನಿಂದರ್ತಿಯೊಳ್ । ಅಂದು ನಗುತ ಭಕ್ತಿ । ಯಿಂದ ಕೈಮುಗಿದೆಂದ । ನಾಗಾ ॥ 2 ॥ ಪೀತಾಂಬರ ಕೇಳು ಬಾ । ಣನ ಸಂಧಾನಕ್ಕೈದು । ಮಾತಾಗದೆಂದನಾ । ಹವಕೇ ॥ ಭೂತೇಷನಿಗೆ ನೇಮಿ । ಸಲ್ಕಾಗ ಕಾಳಗ । ಕಾಬಪ್ಪನು ಪುಸಿಯಲ್ಲಾ ॥ 3 ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ಯಿತ್ತಲಂ ನಾರದಂ ಹರಿಯೊಳಿಂ ತುಸುರುತ್ತಲಿರ । ಲತ್ತ ಗಂಗಾಧರನು ಸಂಗರಕೆ ಪಯಣಮಂ । ಚಿತ್ರದೊಳು ನಿಶ್ಚೈಸಿ ಪೊರೆಯೊಳಿಹ ವಾಸವಾದ್ಯರಲಿ ಪೋಪುದೆಂದೂ ॥ ಪತ್ತಿದಂಗೋಪತಿಂಯೆನಂ ಪಂಯುಣದೋಳ್ಗಣರ ವೊತ್ತ । ಮತಿಯಾರ್ಭಟಿಸುತ್ತೊಡನೇಳಲಾಕ್ಷಣ । ಹಸ್ತಿಮುಖ ಷಡ್ವದನ ಭೈ । ರವರ್ಸಹ । ತ್ರಿಲೋಚನಂ ನಡೆತಂದನೂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಪಂತುರಾವಳಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ ॥

ಬಂದನೀಶನಂದೂ ಸಮರಕೇ । ತೋಷದಿಂದ । ಬಂದನೀಶನಂದು ಸಮರಕೇ ॥ ಯಿಂದಿರೇಶನೊಡನೆ ಸಮರ । ಬಂದಿತೆನಗೆ ಬಾಣಗಾಗಿ । ಯೆಂದು ನಂದಿಯೇರಿ ಬೇಗ । ದಿಂದ ಬಂದನೀಶನಂದು ಸಮರಕೇ ॥ 1 ॥ ದೇವ ದುಂದುಭಿಯು ಮೊಳಗುತಭ್ರದೀ । ಬೆಚ್ಚನಡುಗುತಿಂದು ಧರಣಿ । ವಾದ್ಯಘೋಷದೀ । ಸುರರು ಪ್ರಮಥರಿಂದ ಸಹಿತ । ಜಯತುಯೆನುತ ಲಂದದಿಂದ । ಬಂದನೀಶನಂದೂ ॥ 2 ॥ ತಾರಕೇಶವರನು ದಿವಿಜ । ವಾರಸಹಿತಬಂದುನಿಂದು । ರಣವ ಸಾರ ಲಾಗಸ್ಕಂದ । ತಾ ಮಯೂರವೇರಿ ನಡೆದು । ವೀರಯದುಗಳಿದಿರ್ಗೆ । ಬಂದುನಿಂದನೂ ॥ 3 ॥ ಸಮರಕೆಂನೊಳಾರು ಬಿಹಿರಿ ಬಂನಿರೆಂದನೂ । ಮತ್ತೆ ಸರಳಸಾರವಂನು । ಸುರಿದು ತಾನಧಿಕತನದಿ । ಬೆದರಿಸಿದನೂ ॥ 4 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಭರ್ಗಜ ನೀಪರಿಯಿಂ । ಯದುವರ್ಗವ ನೋಯಿಸಲಿಕ್ಕೆಮ್ಮ । ನಂಗಂ ಕಾರ್ಗಾಲದ ಮಳೆಯಂದದಿಂ । ಕೂರ್ಗಣೆಯಂ ಕರವೃತ್ತ್ರೈದೆ ॥ ಬಂದಿಂತೆಂದಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಭೈರವಿ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಎಲವೋ ಷಣ್ಮುಖನೇ ನೀನೂ । ನಂಮಯ ಯದು । ಬಲವ ನೋಯಿಸಿದರೇನೂ ॥ ಭಲರೆಂನೊಳಿದಿರಾಗಿ । ಕಾದಿ ಜಯಸಿದರೆ । ಕಲಿಯಹು ದೆಂದನಾಗಾ ॥ 1 ॥ ಕೇಳು ಮನ್ಮಥನೇ ಹಿಂದೆ । ಮಜ್ಜನಕನ । ಫಾಲನೇತ್ರಾಗ್ನಿಯಿಂದೆ । ಕಾಲಗಂಡಿಗೆ ಯೀಗಲಳಿವೆನೀಕಾಲದಿ ಬಾಲನೊಳಗೆ ಕಾಮನೂ ॥ 2 ॥ ಯಂನಾ ಬಾಣದಲೀ ನಿನ್ನಾ । ಪೆತ್ತವ ತಪ । ವಂನು ತಾ ಬಿಸುಟನು ತಾ ಮುನಾ ॥ ಚಂನಾಗಿ ಸತಿಯೊಳು । ರಮಿಸೆನೀ ಜನಿಸಿದೆ ॥ ಯಂನ ಲಾರ್ಮೋಗನೆಂದನೂ ॥ 3 ॥ ಮೀನನಾರಿಯಗರ್ಭದಿ ॥ ಪುಟ್ಟಿದಾತಾ । ನೀನೆಂಬುವರು ಜಗದೀ ॥ ಯಂನ ತಾತನವರ । ದಿಂದಿದ ತಿಳಿಯೆನೆ । ಮನುಮಥನಿಂತೆಂದನೂ ॥ 4 ॥ ಹರನಾತ್ಮಭವನೆ ನೀನೂ । ನಿಂನಯ ಮೂಲವರಿಯೆ ನೀಕೇಳು ನೀನೂ । ಗಿರಿಜೆಯುದರದಲಿ । ಜನಿಸದೆ ಗಿರೀಶಗೆ ತರುಣವೆಂತಾದೆಯಯ್ಯಾ ॥ 5 ॥

॥ ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಪಂಚಾಗತಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ ॥

ಯಂದಮಾತ ಕೇಳುತಾಗ । ಸ್ಕಂದರೋಷದೀ । ನಿಂದು ಸರಳಸುರಿಯೆ ಕಾಮ । ನಂದು ಬೇಗದೀ ॥ ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ಶರವ । ಮದನ ತರಿವುತಾ । ಯಿಂದುಧರನ ಕುವರ ಭಳಿರೆ । ಯಂದು ಪೊಗಳುತಾ ॥ 1 ॥ ಭೂರಿಬಾಣ ತತಿಯಮದನ । ನಂದು ಸುರಿಯಲೂ । ಘೋರನದನು ಹರನತನುಜ । ನಡುವೆ ತರಿದನೂ ॥ ಧೀರತನದಿ ನಗುತ ಮತ್ತೆ । ಮನಸಿಜಾತನೂ ಕ್ರೂರ ಶಂದಿ ಗೌರಿಸುತನ । ಧನುವ ಕಡಿದನೂ ॥ 2 ॥ ಬಿಲ್ಲುಮುರಿಯೆ · ಕೋಪ ದಿಂದ । ಕಾರ್ತಿಕೇಯನೂ । ಪಲ್ಮೊರೆವುತ್ತ ಘರ್ಜಿಸುತ್ತ । ಶೂಲವಿಟ್ಟನೂ ॥ ಮೇಲ್ಮೊಗದೊಳು ನೋಡಲಾಗ । ಬೆದರೆ ಕಾಮನೂ । ಬಲ್ಮೆಯಿಂ ಮುರಾರಿ ಚಕ್ರದಿಂದಲದರನೂ ॥ 3 ॥ ಕಡಿಯೆಕಂಡು ಖಾತಿಯಿಂದ । ಗಿರಿಜೆಯಣುಗನೂ । ಫಡಫಡೆನುತ ಕೃಷ್ಣನೊಡನೆ ॥ ಧುರಕೆನಿಂದನೂ ॥ ಮೃಡನು ಕಂಡು ಹರಿಯ ಕಲಹ । ಬೇಡವೆನುತಲೀ । ಒಡಂಬಡಿಸಿ ಷಣ್ಮುಖನ । ಕರೆದ ಮುದದಲೀ ॥ 4 ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ಹರನಿಂತೆಸಗಲು ಹಾಳ್ಮೆಯಿಂ ಸುಂಮನಿರೆ ನವಿಲಾ । ಸ್ಮರನಹಿತನ ಕದಡೆ ಗರುಡನಾಟವ ಕುಪ್ಪರಿಸೆ । ಭರದಿಂದ ವೃಷಭನೇಳ್ತಂದುಮಾಪಕ್ಷಿಯೊಳ್ ಕಾದಲೀಶಂ ನಿಲಿಸಲೂ । ಹರಿಯುಗ್ರಜನೊಳ್ಪೈದ ವಿಘ್ನರಾಜಂನಿರದೆ । ಭರದೆ ಪೋಗಲು ಭೈರವಂ ಯುದ್ಧಂಗೈಯಲಾ । ಪುರುಹರಂ ಬೇಡವೆನುತಾತನು ನಿಲಿಸಿ ಹರಿಗೆತಾ ನಿದಿರಾದನೂ ॥ 1 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಹರನು ತಾ ಸಂಗರಕ್ಕೇಳ್ತರೆ ಕಾಣುತ । ಮಂಬುಜಾಕ್ಷ ನತಿವೇಗದಿ । ಹರುಷದೊಳಂ ಧುರಕನುವಾಗಿರಲಾ । ಪುರಮಥನನಾಗಳಿಂತೆಂದಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಪಂಚಾಗತಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ ॥

ಹರಿಯೆ ನಿಂನೊಳೆನಗೆ ಸಮರ । ದೊರಕಿತಿಂದು ದುರುಳಖಳರ । ಕೊಂದತೆರನಲ್ಲ ಕಳುಹು । ಸರಳವೇಗದೀ ॥ 1 ॥ ಹರನೆ ನೀನು ಧೀರನೆಂಬ । ಪರಿಯು ಕೇಳಿ ಬಲ್ಲೆನಾದ । ರೆರಡು ಘಳಿಗೆ ಪರಿಕಿಸೆಂನ । ಧುರದ ಪರಿಯನೂ ॥ 2 ॥ ಧುರದಿ ಶೌರ್ಯವಂತನಾದು । ದುರುಳಕಾಲಯವನು ನಿಂನಾ । ಬೆರಸಲೋಡ ಲ್ಬಟ್ಟದನೆಂದು । ಗಿರೀಶ ನಗುತಲೀ ॥ 3 ॥ ಪುರವಿನಾಶ ಕೇಳು ಭಸ್ಮಾ । ಸುರಗೆ ಬೆದರಿ ಬದಕಿಬಂದ । ಪರಿಯನೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲೆನಂದ । ಸಿರಿಯ ರಮಣನೂ ॥ 4 ॥ ವೀರರಿಂಗೆ ಕರಿವರೂಥ । ವಾರುವಂಗಳಿಷುದು ಪಕ್ಷಿ । ಹೇರ್ದವಾಹನಂಗಳ್ ಕಾಣೇ । ವಾರಿಜಾಕ್ಷನೇ ॥ 5 ॥ ಗೌರಿಯರಸ ನೀನು ಪೇಳ್ದ । ಮೂರರೊಳಗದಾವುದೀಗ । ಯೇರಿಕೊಂಡು ನಡೆವೆಯೆಂದ । ಮಾರಜನಕನೂ ॥ 6 ॥ ಯಂದಮಾತ ಕೇಳಿ ಕಿನಿಸಿ । ನಿಂದಭವನು ಧನುವ ಪಿಡಿದು । ನಿಂದು ಸರಳಸುರಿದ ಸಮರ । ವೃಂದ ಬೆದರಲೂ ॥ 7 ॥ ಸಿಂಧುಜಾತೆ ಯರಸನದರ ॥ ನೊಂದು ಬಾಣದಿಂದ ತರಿದು । ಮಂದಹಾಸದಿಂದ ಲಿರಲು । ಕಂದು ಗೊರಳನೂ ॥ 8 ॥ ಖಗವರೂಥ ನಂನು ನೋಡಿ ॥ ನಗೆಯ ಮಾಣಿಸುವನೆನುತ್ತ । ಧಗಧಗಿಪ ತ್ರಿಶೂಲವಿಡಿಯೆ । ಜಗತ್ತು ನಡುಗಲೂ ॥ 9 ॥ ಮಿಗೆ ವಿನೋದದಿಂದಲಾಗ । ನಗಧರನು ಸುದರ್ಶನವ । ತೆಗೆಯೆ ಕಾಣು ತೊದರಿತಾಗ । ಗಗನ ವಾಕ್ಯವೂ ॥ 10 ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಖೀಶ ಶೂಲವ ಬಿಡಲು ಭೂಮ್ಯಾ । ಕಾಶದಲಿ ಬದುಕಿದರ ಕಾಣೆನು । ಕೇಶವನ ಚಕ್ರದಲಿ ಬದುಕಿದರಿಲ್ಲ । ಪೂರ್ವದಲೀ ॥ ಈಸು ಕಾಳಗವೇತಕೆನಲು ಮ । ಹೇಶ ಕೇಳಯೇ ನಂಮ ಕದನದಿ । ಘಾಸಿಯಾದುದು ಲೋಕವೆನುತಿಂ । ತೆಂದ ನಚ್ಯುತಗೇ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಭೈರವಿ ಝಂಪೆತಾಳ ॥

ಸಿರಿವರನೇ ಕೇಳು ಸಂ । ಗರ ಕೇಳಿಯೊಳಗೆ ನಾ । ವಿರಲು ಮೂಜಗವೆಲ್ಲವು । ಉರಿದು ಪೋಪುದಲ್ಲೈ ॥ 1 ॥ ಯಂದಭವನಾಸೋತೆ ॥ ನಿಂದಿನಾಹವದೊಳಗೆ । ತಂದ ಕೌಳಿಕದಿಮನ । ನೊಂದು ಮರಳಿದನೂ ॥ 2 ॥ ಶಿವನ್ಯೆದಲಿತ್ತ್ರಯಾ । ದವರೆಲ್ಲ ಬಲಿಯ ಸಂ । ಭವನೂರ ಮುತ್ತಿದರು । ಕಡು ತವಕದಿಂದ ॥ 3 ॥

॥ ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ ॥

ಭೋರ್ಗರೆವುತ ಯದು । ವರ್ಗವು ದನುಜನ । ದುರ್ಗವು ಪೋಗಲು ಭ । ಟಗರ್ಳು ಬಲ್ಬೋರ್ಗುಡಿಸುತ ದೈ । ತ್ಯರ್ಗಳ ಮುಸುಕುತ । ರೂರ್ಗುಡಿಸಿದರುರು । ಮಾರ್ಗಣದಿಂದಾ ॥ ಕೇಳೋ ಭೂಪಾ ॥ 1 ॥ ಬಿಡದೊಳದೈತಂ । ದೊಡನತಿ ಕೋಪದಿ । ಘುಡು ಘುಡಿಸುತಲಾ । ದಡಿಗ ಖಳರ ತಲೆ । ಗೆಡಹುತ ಭರದಿಂ । ತಡೆಯದೋಡುವರನು । ಪಿಡಿದೆಲ್ಲರ ಸದೆ । ಬಡಿದರೆ ನಿಮುಷಕೇ ॥ 2 ॥ ಹರಿಯವರಂದೀ । ಪರಿಯಿಂಧ ಶರ । ಚರರೂ ಕಾಣುತ । ಉರು ವಿಕ್ರಮದೀ ॥ ಬರೆದು ಸುಂಣವನವ । ದಿರಮೂಗಿಗೆನಿಂ । ಮರಸಗು ಸುರಿರೆಂ । ದೊರೆದಟ್ಟಿದರೂ ॥ 3 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಕೇಳ್ದವರೆಂದುದ ನಾಶರ । ರಾಳ್ದುಃಖಂ ಬಡದೇಳ್ತಂದಾಗಳು । ತಾಳ್ದತಿ ಭಯಮಂ ಮೆಲ್ಲನೆ । ಪೇಳ್ದ ಬಾಣಾಖ್ಯನೊಡನೆ ಕುಟ್ಮಳಕರದಿಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಮುಖಾರಿ ಆದಿತಾಳ ॥

ಕೇಳಯ್ಯಾ ದಾನವೇಂದ್ರಾ । ಫಾಲಾಂಬಕನ ಭಕ್ತಾ । ಮುಲೋಕದೊಳು ಪ್ರಖ್ಯಾತಾ

। ಕೇಳಯ್ಯಾ ದಾನವೇಂದ್ರಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ಗಿರೀಶ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಪೋದನಯ್ಯಾ । ಸೋತು ಹಿಂಮೆಟ್ಟಿ । ಮರಳಿ ವಂಚಿಸಿ ಪೋದಜೀಯಾ ॥ 1 ॥ ಬಂದು ಸುಂಣವನಿಂ । ಮರಸಗುಸುರೆಂ । ದೊರೆದಟ್ಟದರೂ ॥ 2 ॥

॥ ರಾಗ ಭೈರವಿ ಝಂಪೆತಾಳ ॥

ಚಾರರೆಂದುದ ಕೇಳ್ದು ॥ ಮಾರಮಣನಂತೆದ್ದು । ದಾರಬಲಖಳ ತಂನ । ವೀರರೊಳು ಸುದರ್ಾ ॥ 1 ॥ ದಡಿಗರಾಲಿಸಿರವನ । ಪಡೆಯ ನುಗ್ಗರಿದು ಶೆರೆವಿಡಿಯಿರೋ ಗೋವಳನ । ಕಡು ತವಕದಿಂದಾ ॥ 2 ॥ ಯನುತ ಮಂತ್ರೀಶ ಸಹಿ । ತನುವರಕೆನಿಶ್ಚೈಸಿ । ಘನರೌದ್ರದಿಂದೆದ್ದ । ದನುಜೇಶನಂದೂ ॥ 3 ॥ ರಥವೇರಿ ಬಲಸಹಿ । ತತುಳ ಘರ್ಜನೆಯೊಳ್ಗಲಿ । ಸುತನು ನಡೆತಂದ ಸುರ । ತತಿಯು ಬಾಯ್ಬಿಡಲೂ ॥ 4 ॥ ಭಾರಕಹಿಪತಿಕೂರ್ಮ । ತಾಳಲಾರದೆ ಬಳಲಿ । ಚೀರಿದರನೇನೆಂಬೆ ॥ ಭೂರಿಬಲನಧಟಾ ॥ 5 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಪರ್ವತ ಮಂಜರಿವಂದ್ದದಿ ॥ ನಾರ್ಭಟಿಸುತ್ತೆ ಮಂತ್ರಿಸಹಿತಲಾ ಶರಾಧಿಪಂ । ಪೇರ್ಬಲವಂ ನೂಕಿದರಸಿ । ಗರ್ಭದೊಳಿಂನಾರು ನಿಲ್ವರವರ ನಿದಿರೊಳಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಪಂಚಾಗತಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ ॥

ಬಂದು ದನುಜರೂ । ಕಣೆಯ । ನಿಂದು ಸುರಿದರೂ । ಯಿಂದಿರಾ ಧರನನೇಮ । ದಿಂದ ಲವದಿರೂ ॥ 1 ॥ ಹೊಕ್ಕು ಹೊಯಿದರೂ । ಗಜದ । ಯೊಕ್ಕ ಮುಂದರೂ । ಸಾಕ್ಕಿದವರ ಸೀಳ್ದು ರಣವ ॥ ಮಿಕ್ಕು ನಡೆದರೂ ॥ 2 ॥ ಕಂಸಮಾಹವಾ । ಕೆಡಹಿ । ವರರಥಾಶ್ವವಾ । ಮುರಿದು ಮುಂದೆ । ಕಡಿದು ಕೊಂದ । ರಂಬಲೌಘವಾ ॥ 3 ॥

॥ ವಾರ್ಧಿಕ್ಯ ॥

ಧರಣಿಪತಿ ಲಾಲಿಸ್ಯೆ ಆನೆಯಿಂ ಸೇನೆಯಿಂ । ಧುರಧೀರರಡರ್ದ ರಥಚಯವನಂ ಹಯವನಂ । ಹರಿಯವರ್ಮುಳಿಸ್ಸಿನಿಂ । ಸವ್ಮರಿದರ್ ನಿಮುಷದೊಳದನೇಂ ಪೇಳ್ವೆನೊ ॥ ಕೆರಳಿ ಬಲಿಜಂ ಸುಪ್ರತಾಪದಿಂ ಕೋಪದಿಂ । ವರುಷ ಕಾಲದ ಮಳೆಯ । ತೆರದೊಳಂಬರದೊಳಂ । ಸರಳ ಸುರಿವುತ್ತೇಳ್ತಂದನವಂ ಕೃಷ್ಣನಿದಿರೊಳು ಘರ್ಜಿಸುತ್ತಾ ॥ 1 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಛಿದ್ರಿಸಿ ಯದುಬಲವಂ ಘನ । ರೌದ್ರಾನ್ವಿತನಾಗಿ ಯಾಸುರೇಂದ್ರಂ ಭರದಿಂ । ಚಿದ್ರೂಪ ನಿವನೆಂಬೂದ ತಿಳಿಯದಚ್ಚುತ ನೊಡನಿಂತೆಂದಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ ॥

ಯಲವೋ ಗೋವಳ ಕೇಳುನೀನು । ಕಲಹದೊಳು ಮಾಗಧನೊಳ್ ಕಾದಿಯೇ । ಗೆಲಲರಿಯದೇ ವೋಡಿದಂಥಾ । ಕಲಿಯು ನೀವೇ ॥ 1 ॥ ಖಳರ ಯುದ್ಧವ ಗೈವಡೇ ಬಾ । ದಲ ವಿನಾಶಕದೊಂದು ಬಾಣವ ॥ ಕಳುಹು ಮತ್ತೆಂನ ಕೈಚಳಕದ । ಪರಿಯನೀಗಾ ॥ 2 ॥ ನರಕದೈತ್ಯನ ಕೊಂದೆನೆಂಬಾ ॥ ಗರುವಬಿಡು ನಿಂನಧಟನು । ಮುರಿವೆನೊಂದೇ ನಿಮುಷ ಮಾತ್ರಕೆ । ಪರಿಕಿಸಿಂನೂ ॥ 3 ॥ ಮುರಿವ ಧೀರನೀನೆಂದು ನಾ । ನರಿತು ಬಂದೆನಾದರಿಂನೂ । ಬರಿಯ ಮಾತದ್ಯಾತಕಿಂನೂ । ಧುರವನೆಸಗೂ ॥ 4 ॥

॥ ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಪಂಚಾಗತಿ ಮಟ್ಟೆತಾಳ ॥

ಯನಲು ಹರಿಯ ಮಾತಕೇಳ್ದು । ದನುಜರಾಯನೂ । ಕನಲಿ ಸರಳ ಮಳೆಯ ಕರಯೇ ವನಜನೇತ್ರನೂ ॥ 1 ॥ ಗರುಡ ಬಾಣದಿಂದಲವರ । ತೀರ್ಚೆ ಕಾಣುತ । ಕೆರಳಿ ಬಳಿಕ ತಿಮಿರಶರವನೆಚ್ಚ ಬಲಿಸುತಾ ॥ 2 ॥ ರಣ ದೊಳಂಧಕಾರಮಾಗೆ । ಕಂಡು ಕೃಷ್ಣನೂ ॥ ದಿನಮಣಿಯ ಶರದೊಳದನು । ನಿಲಿಸೆ ಬಾಣನೂ ॥ 3 ॥ ಕನಲಿ ಪರ್ವತಾಸ್ತ್ರವೆಸೆಯೆ । ಕಂಡು ಕೃಷ್ಣನೂ ವಿನಯದಿಂದ ಕುಲಿಶಶರದೊ । ಳವನ ರಥವನೂ ॥ 4 ॥ ಎಸೆವ ಮಂತ್ರಾಸ್ತ್ರವೈದೆ । ಬಳಿಕ ಖಂಡಿಸಿ ॥ ಪೂಶರನ ಪಿತನು ಮನದಿ । ಮತ್ತೆ ಕೋಪಿಸೀ ॥ 5 ॥ ಆಸುರೇಂದ್ರ ನಡರ್ದ ರಥವು । ತುರಗನಿಕರವಾ ॥ ಘಾಸಿಮಾಡೆ ಖತಿಸಿದೈತ್ಯನೂ ॥ ಜಲಜ ಸಂಭವಾಸ್ತ್ರವಂನು । ಭರದೊಳಿಚ್ಚನೂ ॥ 7 ॥ ವಡನೆ ಶಾಂತತ್ವದಿಂದ । ಬಂದುದೇವರಾ ॥ ಅಡಿಗೆ ನಮಿಸಿ ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ । ಕುಳಿತುದಾಶರಾ ॥ 8 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ದನುಜಾಧಿಪ ನೀಪರಿಯಿಂ । ವನಜಾಂಬಕ ಶರವಂ ನೆಸೆಯಲ್ಕೇಳ್ತಂದಂ । ಚಿನುಮಯನೊಳವಗೆ ಬಲಿ । ತನುಜ ಬೆರಗಾಗೆ ಕಂತುಪಿತನಿಂತೆಂದಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ ॥

ಯಲವೋ ದಾನವಕೇಳು ನಂಮಯ । ಬಳಿಗೆ ಬ್ರಂಹ್ಮಾದ್ಯಮರ ಶರವನು । ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಗೆಲವಹುದೋ ನಿಂನೊಳು । ತಿಳಿದುನೋಡೂ ॥ 1 ॥ ಯನಲು ಕೇಳುತ ಭಳಿರೆಮೆಚ್ಚಿದೆ । ನೆನುತ ದೈತ್ಯಾಧಿಪನು ಭರ್ಗನು । ತನಗೆ ಕೊಟ್ಟವಸ್ತ್ರವನು ತೆಗೆದನು । ಹರಿಯ ಮೇಲೇ ॥ 2 ॥ ಕಪ್ಪುವರ್ಣನೆ ಕೇಳುನಿಂನಯ । ದರ್ಪವನು ನಿಮಿಷದಲಿ ಮುರಿದಿ । ಲ್ಲಿಪ್ಪ ಭೂತಕೆ ಬಲಿಯ ಕೊಡುವೆನು । ತಪ್ಪೆನಿದಕೇ ॥ 3 ॥

॥ ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಪಂಚಾಗತಿ ಮಟ್ಟೆತಳ ॥

ಯಂದು ಪೇಳುತಾ । ಕೋಪ । ದಿಂದ ಬಲಿಸುತಾ ॥ ನಂದು ಮಾಯೆದಸ್ತ್ರ । ವೆಚ್ಚ । ನಿಂದು ಗಜರುತಾ ॥ 1 ॥ ಯಸೆಯಲಾಕ್ಷಣಾ । ಸಾ । ಹಸವನೇನನಾ । ನುಸುರ್ವ ರಣದೊಳಂಧಕಾರ । ಮಸುಕಿತಾಕ್ಷಣಾ ॥ 2 ॥ ಸಿಡಿಲುಹೊಡೆದವು । ಮರುಳು । ಗಡಣವೆದ್ದವೂ ॥ ಕಡುಗಿ ಕೂಗುತ ಸುರಹರನ । ಪಡೆಯ ತುಳಿದವೂ ॥ 3 ॥ ಬಾಣವಭ್ರದೀ । ಹರಿಗೆ । ಕಾಣದಂತಿರೇ । ತ್ರಾಣದಿಂದ ಸರಲಸುರಿದ । ತೂಣಿಯುಗದಲೀ ॥ 4 ॥ ಬರುವ ಬಾಣವಾ । ಕಂಡು ಸರಸಿಜಾಧವಾ ॥ ಧರೆಯೊಳಿರ್ದು ತರಿವು ತಿರ್ದ । ಧರಿಸಿರೋಷವಾ ॥ 4 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಅಂಬರದೊಳಾ ಬಾಣಂ ಪೀ । ತಾಂಬರ ನವನಿಯೊಳೂ ಕಾದು ತಿರಲಾ ಕ್ಷಣದಿ । ಕುಂಭಾಂಡಂ ಕೋಪದೊಳಂ । ಕುಂಭಿನಿವೊಡೆವಂತೆ ಪೊಕ್ಕನಾ ಯದುಬಲವಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಘಂಟಾರವ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಬಂದು ಮಂತ್ರೀಶನು ನಿಂದು ಘರ್ಜಿಸುತಲೇ । ಅಂದುಯಾದವ ವೃಂದವನುತಾ ಬಂಡುಗೈದನು ಬೇಗದೀ ॥ 1 ॥ ಜಲಜಬಾಣನ ಸೋಲಿಸಿಯೇ ಸಾ । ತ್ಯಕಿಯ ಮಲಗಿಸಿ, ಉದ್ಧವನ ಗೆಲ್ದುಹಲಧರಗಿದಿರಾದನೂ ॥ 2 ॥ ಖಳನ ಗರ್ವವ । ಬಲಭದ್ರ ನೋಡುತ । ಭಳಿರೆಯನುತಾ । ಮಲೆತು ನಿಂ ದಲಘುಭುಜಬಲನೆಂದನೂ ॥ 3 ॥ ಮನದಿ ರಾಮನು ಕನಲುತೊಂದುಮಾ । ರ್ಗಂಣದೊಳಾತನ । ಕಣೆಯನೆಲ್ಲವ । ಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ತರಿದಟ್ಟಿದಾ ॥ 4 ॥ ಮತ್ತೆ ಕೋಪದಿ ಮಂತ್ರಿಯು ಗದೆ । ಯೆತ್ತಿ ಆರ್ಭಟಸುತ್ತಹೊಯ್ವೆನೆನ್ನುತ

ಬರುತಲಿರುತಿರೆ ಕಾಣುತಾ ॥ 5 ॥ ಚಿತ್ತದೊಳು ಖತಿ । ವೆತ್ತು ಕೃಷ್ಣಾಗ್ರಜ ನೆತ್ತಿ ಮುಸಲವ । ಸತ್ವದಿಂದಲೆ । ಯತ್ತಿ ಹೊಡೆಯಲು ಹೊಯ್ದನೂ ॥

॥ ವಾದಿಕ್ಯ ॥

ವನಜಾಕ್ಷ ನಗ್ರಜನ ಗಾಯದಿಂ ಕಾಯದಿಂ ದನುಜನಿಂಗೆರಗಲಾ ಶೂಲದಿಂ ಮುಸಲದಿಂ ॥ ತನಿರಕುತ ನೆರೆದುನೆರೆದಾನವಂ ॥ ಮಾನವಂ ಕೈಗೈದು ಭೀತಿಯಿಂದಾ ॥ ಅನುವರಕೆ ನಿಲಲರಿಯದೋಡಿದಂ ನೋಡಿದಂ । ದನುಜಪತಿಯದ ಗಗನಪಥದೊಳಂ ರಥದೊಳಂ ॥ ಪಿಯದಿಂದಾ ತಾನದಕೇರಿ ದಂ ಸಾರಿದಂ । ಬಾಣನಂ ಮಂತ್ರೀಶನೂ ॥ 1 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಖಳರೀರ್ವರು ಮಾಯದೊಳಂ । ಜಲಜಾಕ್ಷನಮೇಲೆ । ಕಲ್ಲುಮರ ಬೆಟ್ಟಂಗಳಂ । ದಲಿಸದೆ ತೆಗೆದೊಟ್ಟಲು । ಬಳಲ್ದುರಗವೈರಿಯೊಡನಿಂತೆಂದಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಭೈರವಿ ಏಕತಾಳ ॥

ಗರುಡಬಾರಯ್ಯ ನೀನಾಗಾ । ಲಂ । ಬರ ಕದರಿಯೇ ಬಲುಬೇಗಾ ॥ ದುರುಳನೆಗಳ್ದಾಟವನೂ । ಪರಿ । ಹಂಸೆನೆ ಕೇಳಿದನವನೂ ॥ 1 ॥ ಭರದಿಂದಾ ವಭಕೈತಂದೂ । ದುರು । ಳರ ಕಡುಹನು ಕಂಡೂ ॥ ಚರಣದೊಳೊದೆದನು ಗರುಡಾ । ದೈ । ತ್ಯರು ಧರೆಗೀಳಿದರುಗಾಡಾ ॥ 2 ॥ ಅಸುರಾಧಿಪ ಕಡುನೊಂದು । ಸಾ । ರಸ ಲೋಚನನು ಕಂಡೂ ॥ ವಿಶಿಖದ ವೃಷ್ಟಿಯ ಸುರಿದಾ । ನಿಮಿಷದಿ ಹರಿಯದ ತರಿದಾ ॥ 3 ॥ ಸುರರಿಪು ಶೂಲವನಿಡಲೂ ॥ ಕಡಿ । ದುರಗಶಯನ ರೋಷದೊಳೂ ॥ ಭರದಿಂ ಚಕ್ರವ ಪಿಡಿದಾ । ಖಳರೊಡೆಯನೊಳಾಕ್ಷಣ ನುಡಿದಾ ॥ 4 ॥ ಖೂಳ ಕೇಳೆಲೊವಿದಕೇ । ನಿಂನತೋಳಿನ ಮೇಲ್ಬಯಕೇ ॥ ತಾಳಿಕೊಳ್ಳಲವೂ ಯಂದೆನುತಾ । ವನ । ಮಾಲಿಚಕ್ರವನ್ನಿಟ್ಟು ನಗುತಾ ॥ 5 ॥ ದುರುಳನ ತೋಳ್ಗಳಬೇಗಾ । ಕ । ತ್ತರಿಸಿ ಸುದರ್ಶನವಾಗಾ ॥ ಕರವಿಂಡಳಿಯಲು ಬಂದೂ । ಪದ । ಕೆಂಗಲುಯಿಂನೇನೆಂದೂ ॥ 6 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಚಕ್ರಮದೊಲವಂ ಮಿಗೆ । ಚಕ್ರಿಯದನ್ನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತವನ ಕೊರಳಿಗೆ ಮತ್ತಾ ।

ಚಕ್ರವನೆಗೆಯಲ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನ । ವಿಕ್ರಮವಂ ಕಂಡುಮಭವನೇಳ್ತಂದಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಶಂಕರಾಭರಣ ಮಟ್ಟೆತಾಳ ॥

ಸಾಕುಸಾಕು ಯುದ್ಧವ್ಯಾಕೆ । ಯೀತನ್ಯಾವ ದೊಡ್ಡಿತಯ್ಯಾ । ದೇಕುದೇಹಂಬವಿದ್ಯಾ । ರು ನೀಕೊಲ್ಲುತಿರೇ ॥ 1 ॥ ಕಾಕುಮನದೊಳಿಂನ್ಯಾಕೆ । ಭಕ್ತನೊಡನೆ ಮುನಿಸು । ಸಾಕೆನುತ್ತತಡೆದ ಪಿ । ನಾಕಿ ಮುದದಲೀ ॥ 2 ॥ ನಿಂನಮಾತು ದಂದವಾಯ್ತು । ಪಂನ್ನಗಾ ಭರಣಕೇಳೂ । ನಿಂನ ಹೊಂದಿದವರೆ ಭಕ್ತರೆಂನ ಭಕ್ತರು ॥ 3 ॥ ಧಂನದೇವವ್ರಂಟೆ ನಿಂನೊ । ಳೆಂನೊಳಿಂದು ತನಕವಾದ ರೆಂನಭಾಷೆ ಸಫಲವಾಯಿ । ತಿಂಬ ಕೊಳ್ಳೆನೂ । 4 ॥ ಯೆಂದುಪೇಳಲ ಭವತೋಷ । ದಿಂದ ತಿರುಗಲಿತ್ತ ಬಾಣ । ನಂದವನೇನೆಂದುರುಧಿರ । ಒಂದು ಭುಜದಲೀ ॥ 5 ॥ ಮಂದವಾಗಿ ಸುರಿವು ತಿರಲು । ಕಂದುಗೊರಳನೋಡಿ ಕರುಣ । ದಿಂದ ತಡವರಿಸಲು ದಾನ । ವೇಂದ್ರನಂಗವಾ ॥ 6 ॥

॥ ರಾಗ ವಧುಮಾಧವಿ ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ ॥

ಹರನು ಅವನಂಗವನು ತಂನಯ । ಕರದಿ ತಡವರಿಸಲ್ಕೆ ಮತ್ತಾ । ಸುರುಚಿರಾಂಗವ ಮಾದನಾತನ । ಕರಸಹಸ್ರವನೂ ॥ 1 ॥ ತೋರಿದನು ಹರಿಧುರದೊಳಲ್ಲಿ ಮು । ಗ್ಗಿದುವ ಹಸ್ತವೆದ್ದವೆಂಬಂ । ತಿರಲು ಕಾಣುತ್ತ ಭವನೆಂದನು । ಕೃಷ್ಣನೊಳು ನಗುತಾ ॥ 2 ॥ ಯಿಂದಿರಾವರ ಲಾಲಿಸ್ಯೆ ನಾ । ನಿಂದುಬಾಣನ ಸಹಿತಮೋಪೆನು । ದಂದದಿಂದವನೂರ ಸಲಹಿಕೊ । ಮುಂದೆ ನೀ ಸಂತೋಷದೀ ॥ 3 ॥ ಯೆಂದಮಾತನು ಕೇಳ್ದು ಹರಿಮುದ । ದಿಂದ ನುಡಿದನು ಹರನೆ ಕೇಳ್ದೆ । ಯಿಂದು ನೀ ಪೇಳ್ದೊಚನ ಮನಸಿಗೆ । ಬಂದೀತ ಬಾಣಾಖ್ಯಗೇ ॥ 4 ॥ ಯನಲು ಬಕ್ತಿಯೊಳಚ್ಯುತನ ಪದ । ವನಜಕೆರಗಿಯೇ ನುಡಿದ ದೈತ್ಯನು । ಯನಗೆ ತಿಳಿಯದು ತವಮಹಿಮೆ ಮ । ಜ್ಜನಕ ಬಲ್ಲನು ಪೂರ್ವದೀ ॥ 5 ॥ ಅರಿಯದೇ ನಾನಿಂನ ಪಾದಕೆ । ದುರುಳತನಗಳ ಮಾಡಿದೆನು ನೀ । ಮರೆವುದೆಂನಯ ತಪ್ಪನೆನುತಲೆ । ಮರಳಿ ಚರಣಕೆ ಬಿದ್ದನೂ ॥ 6 ॥ ಯಿಂತು ಅಡಿಗೆಡವಿರ್ಪ ಬಾಣನ । ಸಂತಸದಿ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಲಕ್ಷುಮೀ । ಕಾಂತನೆಂದನು ಮಗನೆ ನೋವಿ । ಲ್ಲೆಂನ ಚಿತ್ತದಲೀ ॥ 7 ॥ ಮುಂದೆ ಸುಖಿಯಾಗೆನಲು ಕೇಳುತ । ಕಂತುಹರನತಿ ಕರುಣವೆತ್ತು ಮು । ರಾಂತಕಗೆ ಕೈಮುಗಿದು ತೆರಳಿದ । ನಂದು ಖಿಳಸಹಿತಾ ॥ 8 ॥

॥ ರಾಗ ಸಾಂಗತ್ಯ ರೂಪಕತಾಳ ॥

ಹರನು ಬಾಣನ ಸಹಿತಲೆ । ತೆರಳಿದ ಕೈಲಾಸ । ಗಿರಿಗಾಗಿಯಿತ್ತ । ನಾರದನೂ ॥ ಹರಿಯ ಪಾದಾಂಬುಜ । ಕೆರಗಿ ಕೈಮುಗಿದೆದ್ದು । ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ಕೀರ್ತಿಸಿದಾ ॥ 1 ॥ ಅಂದು ಮಂತ್ರೀಶನು । ಬಂದು ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು । ತಂದು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಗರ್ಪಿಸಿದಾ ॥ ತಂದೆ ರಕ್ಷಿಸು ರಕ್ಷಿ । ಸೆಂದು ಚರಣದ್ವಯಕೆ । ವಂದಿಸಿ ಬಲುಸ್ತುತಿಗೈದಾ ॥ 2 ॥ ಯರಗಿದ ಮಂತ್ರಿಯ । ಪರಿಕಿಸಿ ಪ್ರೇಮದಿ । ಕಿರುನಗೆಯಿಂದ ಮಾಧವನೂ ॥ ಶಿರವಂನು ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ನೀನೇನಮಾಳ್ಪೆ । ದೊರೆಯಿದ್ದಂತಿರುವದು ಸಹಜ ಸೇವಕಗೇ ॥ 3 ॥ ಚಂನಾಯಿತು ಕೊರತೆಯೇನು । ಯಿಂನು ನೀನುಪೋಗಿ । ಯಂನನ್ಯಜನ ಭರದೀ । ಕಂನೆಸಹಿತ ಕರತಹುದೆನೆ ಕೇಳಿ ಸಂ । ಪನ್ನ ಮಂತ್ರೀಶನ್ಯೆತಂದಾ ॥ 4 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಇಂತೈತಂದಾ ಮಂತ್ರಿಯು । ಅಂತರಿಸದೆ ವಜ್ರಸಂಕಲೆಯಂ ಕಡಿದು । ಕಾಂತಾಮಣಿ ಯುಷೆಸಹಿತಂ । ಕಂತುಜನೆ ಕರತಂದನಸುರ ಹರನಲ್ಲಿಗಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ ॥

ಜನಪಕೇಳ್ಯೆ ಮಂತ್ರಿಮದನನ । ತನುಜನನು ದೈತ್ಯಜೆಯ ಸಹಿತಲೆ । ವಿನಯದಿಂದ ದಣವನೇರಿಸು । ತತಿವಿಲಾಸದಲೀ ॥ 1 ॥ ಘನತರದಿ ಮೊಳಗುವ ಸುವಾದ್ಯ । ಧ್ವನಿಗೆ ಕಂಪಿಸೆ ಧರಣಿತಂನಯ । ತನುಜೆಸಹ ನಡೆತಂದು ಕಾಣಿಸೆ । ಮುರಾಂತಕಗೇ ॥ 2 ॥

॥ ರಾಗ ಕೇತಾರಗೌಳ ಅಷ್ಟತಾಳ ॥

ಬಂದು ಪಿತಾಮಹನಡಿಗೆಯು ಕಾಮನ । ನಂದನ ಲಜ್ಜಿಸಲೂ ಯಿಂದುವದನೆಸಹ ವಂದಿಸೆ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ । ಯಿಂದಿರಾಧವ ತೋಷದೀ ॥ 1 ॥ ಯೀಪಾಟಿ ಯೀರೂಪ । ಯೀಕಮನಿಯ ಕಂನೆ । ರೂಪ ನಿನಗೆ ಹೊರತೂ ॥ ಕಾಪುರುಷರ್ಗೆ ಕೈಸೇರುವದೇ ಯಂದು ಶ್ರೀಪತಿ ನಗುತೆಂದನೂ ॥ 2 ॥ ಉಷೆಯನಿರುದ್ಧರೀರ್ವರನು ಜೋಡಾಗಿ ನಿ । ಲಿಸಿ ಹರಿ ಸಂತಸದೀ ॥ ಬಿಸಜ ಬಾಣಾದಿಗಳಿಗೆ ತೋರಲೆಲ್ಲಾ ಹ । ರುಷಬಟ್ಟು ನಲಿದರಾಗಾ ॥ 3 ॥ ಕುಂಭಾಂಡ ಕೇಳಯ್ಯಾ ಯೀವೂರ ಧೊರೆತನ । ಶಂಬರಾರಿಯಸುತಗಿತ್ತೂ ॥ ಹಂಬಲಿಸದೆ ಯಾತನೊಡನೆ ನಿನೋಡೆಂದು । ಅಂಬುಜಾಕ್ಷನು ಪೇಳಿದಾ ॥ 4 ॥ ಜೀಯಹಸಾದವೆನುತ ಮಂತ್ರಿ । ನಾಯಕ ಪುರ । ಕೈದಲಾಕ್ಷಣದೀ ॥ ಕಾಯಜಾದ್ಯರುಸಹ ಜನಸಿರ್ದರಾ ಖಗ । ರಾಯನು ಯುದ್ದನಂದೂ ॥ 5 ॥

॥ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ ॥

ದೇವದುಂದುಭಿವೊಳಗೆ ದೇವರ । ದೇವರೆಲ್ಲರು ಸಹಿತಲಾ ದ್ವಾ । ರಾವತಿಗೆ ನಡೆತಂದನತ್ಯಾ । ನಂದದಿಂ ಬಳಿಕಾ ॥ 1 ॥ ಶ್ರೀವರನು ಐತಂದ ನೆನೆ ವಸು । ದೇವ ಕೇಳುತ ತೋಷ ಬಡುತಲೆ । ದೇವಕಿಯ ನೊಡಗೊಂಡಿದಿರ್ಗೊಳ । ಲೆಂದು ಪೊರವಂಟಾ ॥ 2 ॥

॥ ರಾಗ ನವರೋಜ ಆದಿತಾಳ ॥

ಕಳಹಂಸ ಗಮನೆಯರೂ । ಜಲಜ ಸುಗಂಧಿಯರೂ । ಕಲಶಕುಚದ ಭಾರಕೆ ನಡುಬಳಕಲು । ಕಲಶಕಂನಡಿಯಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿತಂದರೂ ॥ 1 ॥ ವಸುದೇವ ಬರುವದನೂ । ಬಿಸಜನೇತ್ರನು ತಾನೂ । ಕುಶಲದಿ ಕಾಣುತ್ತ ಖಗವರನುನಿಳಿದು । ನಸುನಗೆಯಿಂದಲಿ । ತಂದೆಗೆ ನಮಿಸಿದನೂ ॥ 2 ॥ ಯರಗಿಪ್ಪ ತರುಣನನೂ । ಶಿರಪಿಡಿದೆತ್ತಿದನೂ । ಮುರಹರಪುನರಪಿಮಾತೆಗೆ ವಂದಿಸೆ । ಹರಸುತ್ತಲಣುಗನ ನಲವಿಂದ ॥ 3 ॥ ಅನಿರುದ್ಧ ಉಷೆಯರನ್ನೂ । ವನಜಾತಾಲೋಚನನೂ । ಜನಕಜನನಿಯರ । ಅನುಮತಿಯಿಂ । ಸನುಮತ ದಿಂದೆತ್ತುತ । ಪರಸಿದನೂ ॥ 4 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಸ್ಮರಸುತಗಂ ಬಾಣಜೆಯಂ । ಪರಿಕಿಸಿ ವಸುದೇವ ಮುಖ್ಯರೆಲ್ಲರು ಮನದೊಳು । ಹರುಷಂಪಟ್ಟು ಮನದೊಳು ಕೃಷ್ಣಾದ್ಯ । ರೆಲ್ಲರೇಳ್ತಂದರತಿ ವೇಗದೊಳಂ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಮಾರವಿ ಏಕತಾಳ ॥

ವಾರಿಜಾಕ್ಷನಿರುದ್ಧ ಬಾಣಜೆಯರ । ನೇರಿಸಿ ಯಂದಣದೀ । ಭೂರಿಸುವಾದ್ಯ ಘೋಷದೊಳಂದು ಯಾದವ ವಾರಸಹಿತ ಭರದೀ ॥ 1 ॥ ನಡೆತರುತಿರಲಂದಂಗಜ ತನುಜನ । ಮಡದಿಯ ನೀಕ್ಷಿಸಲೂ ॥ ವಡನೈತಂದರು ಪುರಜನರೆಲ್ಲರು । ಕಡುಸಂತೋಷದೊಳೂ ॥ 2 ॥ ಬಂದು ಬಂದಡಿಗೆರಗುವರನು ಮಂನಿಸಿ । ತಂದು ಮುರಾಂತಕನೂ ॥ ಅಂದಣವೇರಿಯೇ ಬರುತಿರ್ದರು ಯೇ । ನೆಂದು ಪೊಗಳ್ವೆ ನಾನೂ ॥ 3 ॥ ಉಷೆಯಂದವ ಬಂಣಿಪಡರಿದು ಶೋ । ಭಿಸುತಿರುವಂದಣದೀ ॥ ಮಿಸುನಿಬೊಂಬೆಯು ಮಂಡಿಸಿದುದೊಯಂಬಂ । ತೆಸೆದಳು ನೋಳ್ಪರಿಗೇ ॥ 4 ॥

॥ ಕಂದಪದ್ಯ ॥

ಹರಿಯಿಂತೆಲ್ಲರು ಸಹಿತಂ । ಹರುಷದೊಳರಮನೆಗೈತಂದು ಅ । ನಿರುದ್ಧನಿಗಂ ವರಶುಭ ಲಗ್ನದೊಳುಷೆಯಂ । ಪರಿಣಯವಂ ಮಾಡಿಸಿದನತಿ ವೈಭವದಿಂ ॥ 1 ॥

॥ ದ್ವಿಪದೆ ॥

ಅಂದು ರುಕ್ಮಿಣಿಸಹಿತ ಭಾಮೆಯರು ಮುದದೀ । ಕಂದರ್ಪ ನರಸಿಯಂ ನೊಡಗೊಂಡು ಭರದೀ ॥ 1 ॥ ಚಾರು ಮೌಕ್ತಿಕದಿಂದ ಹಸೆಮಣೆಯ ಮಾಡಿ । ಮಾರತನುಜಾತನನು ಬಾಣಜೆಯು ಕೂಡೀ ॥ 2 ॥ ನಲವಿನಿಂಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಅರಶಿನೆಂಣೆಯನು । ಚಲುವಿನಿಂದೆಸಗಿದರು ಪೊಗಳಲೇ ನಿಂನೂ ॥ 3 ॥ ಯಿಂತು ಭವನದೊಳು ದಿನನಾಲ್ಕಾಗಲಾಗಾ । ಕಾಂತೆಯರು ಮಜ್ಜನವ ಮಾಡಿಸಲು ಬೇಗಾ ॥ 4 ॥ ಹರಿಬಳಿಕ ಅನಿರುದ್ಧವುಷೆಯರಿಗೆ ಬೇಗಾ । ಸುರಚಿರಾಭರಣಗಳ್ ತೊಡಿಸಿ ಸಂತಸದೀ ॥ 5 ॥ ನವದೂಕುಲವನುಡಿಸಿ ನೋಡ ಲವದಿರುಗಳೂ । ದಿವಸಧಿಪನಂತೆಸವುತ್ತಿರ್ದರಾಗಾ ॥ 6 ॥ ಮದು ಮಕ್ಕಳನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಸತಿಯರಂದೂ । ಮುದದಿಂದ ಆರತಿಯ ಬೆಳಗಿದರುನಿಂದೂ ॥ 7 ॥

॥ ರಾಗ ಢವಳಾರತಿ ॥

ಕಾಮನ ಪುತ್ರಗೆ ಬಾಣಜೆಗೆ । ರಾಮಾನುಜ ಪೌತ್ರಗೆ ಉಷೆಗೆ ॥ ಕಾಮಿನಿಯರೆಲ್ಲ ನಲವಿಂದ ಪಾಡುತ । ಹೇಮಾದಾರತೀಯಾ ಬೆಳಗೀರೆ ॥ 1 ॥ ಚಂದಿರವದನೆಗೆ ಶುಕವಾಣಿಗೆ । ಕುಂದರರದನೆಗೆ ಸುಪ್ರಕಾಶಗೇ ॥ ಕಂದರ್ಪನ ತನುಜನಿಗೇ । ಮಂದಗಮನೆಯರೆಲ್ಲರು । ಕುಂದಣದಾರತಿಯಾ ಬೆಳಗೀರೇ ॥ 2 ॥ ಕರಿವಾರವ ತರಿದೋಡಿದಗೆ । ದುರಳರ ಶಿರಗಳ ಮುರಿದವಗೆ ॥ ಶರಬಾಣಸುತೆಯಾ ರಮಣಗೇ । ಸೀಮಂತಿನಿಯರು । ಕುರುಜಿನಾರತಿಯಾ ಬೆಳಗೀರೇ ॥ 3 ॥

॥ ಭಾಮಿನಿ ॥

ಅರಸ ಕೇಳಿಂತಚ್ಯುತನು ವಿ । ಸ್ತರದಿ ವೈವಾಹವನು ಮಾಡಿಸಿ । ಪರಿಪರಿಯ ದಕ್ಷಿಣೆಯನಿತ್ತನು । ವಿಪ್ರಸಂತತಿಗೇ ॥ ಪುರಜನವ ಪರಿಜನವ ಪೋಷಿಸು । ತ್ತಿರಲು ಸ್ಮರಜನು ಸತಿಯನೊಡಗೊಂ । ಡಿರದೆ ಚರಣಕೆ ನಮಿಸಲೆತ್ತಿದನ । ಸುರರಿಪು ನಗುತಾ ॥ 1 ॥

॥ ರಾಗ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರ ತ್ರಿವಿಡೆತಾಳ ॥

ನಿರುತವೀ ಪರಿವಿಭವದಲಿ ಸಿರಿ । ಯರಸನಿರ್ದನೆನುತ್ತ ಭೂಮಿಪ । ವರಪರೀಕ್ಷಿತಗೆಂದ ಶುಕಮುನಿ । ಕರುಣದಿಂದಾ ॥ 1 ॥ ಧರೆಯೊಳೀ ಕಥೆಯಂನುಪೇಳ್ದರ । ದುರಿತವನು ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಾಮ್ಯವ । ನಿಂದೆ ಪಾಲಿ ಪನಜಸುರಾಧೀಶ್ವರನು ಸತತಾ ॥ 2 ॥

॥ ರಾಗ ಢವಳಾರತಿ ॥

ನಾರಿಯರೆತ್ತಿದರಾರತಿಯಾ । ವೀರಕಿರೀಟಿಯ ಸಾರಥಿಗೇ । ನಾರಿಯರೆತ್ತಿದರಾರತಿಯಾ ॥ ಪಲ್ಲ ॥ ದಶರಥಸುತ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ । ಪಶುಪತಿಸನ್ನೂತ ಪ್ರೇಮನಿಗೇ । ಯಸವಯೋಧ್ಯಾ ಪಾಲನಿಗೇ । ಶಶಿಮುಖಿ ಸೀತೆಯ ಲೋಲನಿಗೇ । ಮಂಗಲಂ ಜಯ । ಮಂಗಲಂ ಶುಭ ॥ 1 ॥ ನಂದನ ಮೋಹನ ತನಯನಿಗೆ । ಚಂದಿರಸಖಸುತ ವಿನಯನಿಗೆ । ಮಂಧರಾಧರ ಗೋವಿಂದನಿಗೆ । ಸಿಂಧುಶಯನ ಮುನಿವಂದ್ಯನಿಗೆ ॥ ಮಂಗಲಂ ॥ 2 ॥ ಶ್ರೀದಾಮೋದರ ದೇವನಿಗೆ । ವೇದರಾಧಿತ ಮಹಿಮನಿಗೆ । ಆದರ ನೀಲ ಪ್ರಾಣನಿಗೆ । ಶ್ರೀಧರ ವೆಂಕಟರಮಣನಿಗೆ ॥ ಮಂಗಲಂ ॥

ಅಂತು ಸಂಧಿ 1 ಕ್ಕೆ ಪದ 415 ಕ್ಕೆ

॥ ಮಂಗಲಮಸ್ತು ॥

ಯಕ್ಷಗಾನ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಗೆ ಆಧಾರಭೂತವಾಗಿರುವವು ಪ್ರಸಂಗಕೃತಿಗಳು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಂದನದಲ್ಲಿ ವಿಕಸನಗೊಂಡ ವಿವಿಧ ಛಂದೋಕುಸುಮಗಳ ಗ್ರಥನದಿಂದ ಸಿದ್ಧಗೊಂಡ ಅನುಪಮ ಕಾವ್ಯಗಳು ಇವು. ಅಲ್ಲಿನ ಪದ್ಯಗಗಳ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಆಶುಸಂಭಾಷಣೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಆಶುಸಂಭಾಷಣೆಗೆ ಸೀಮಾರೇಖೆಯನ್ನೆಳೆದು ಕಥಾಪ್ರವಾಹದ ಗತಿಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಅವುಗಳದು. ಉತ್ತಮವಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಯು ಕವಿಯ ಪ್ರತಿಭೆ ಪಾಂಡಿತ್ಯಗಳಿಗೆ ನಿಕಷವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೇ ಉತ್ತಮವಾದ ಪ್ರಸಂಗವು ಸಾವಿರಾರು ವರ್ಷಗಳುರುಳಿದರೂ ನಿತ್ಯನೂತನವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಕೃತಿಗಳ ಶೋಧನೆ, ಪ್ರಕಟಣೆಗಳು ಕರ್ನಾಟಕ ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸಂಪಾದಕರ ಮಾತು

ಮಂಜಯ್ಯ ಗಣಪತಿ ಶೇಣ್ವಿಯವರು ಮೂಲತಃ ಅಂಕೋಲೆಯವರು. ಅಂಕೋಲೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನತನದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಚಹದಂಗಡಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಭೂಮಿ ಇತ್ತು ಅದು ಅವರ ತಾತನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಡೆದು ಬಂದದ್ದು, ಇವರ ತಾಯಿ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಮಂಜಯ್ಯನವರು 1908ರಲ್ಲಿ ಅಂಕೋಲೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದರು. ಮುಲ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಪಾಸಾಗಿ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿಯವರೆಗೆ ಅಂಕೋಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಓದಿದರು ಅವರ ಮನೆ ಮಾತು ಕೊಂಕಣಿಯಾದರೂ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಭುತ್ವವಿತ್ತು. ಅವರ ಕನ್ನಡ ಅಕ್ಷರಗಳಂತೂ ತುಂಬಾ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದವು.

ಬಹುಶಃ ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ಕಟ್ಟುವ ಯಕ್ಷಗಾನ ಬರೆಯುವ ಹವ್ಯಾಸ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರಬೇಕು. ಅವರು ಕಾವ್ಯದ ಒಂದೊಂದು ಪದ್ಯ ಓದಿ ಅರ್ಥವಿವರಣೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಅವರನ್ನು ತಾಳಮದ್ದಳೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೂ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ.

ಅವರು ಬರೆದ ಯಕ್ಷಗಾನಗಳಲ್ಲಿ ರತ್ನಾವತಿ ಕಲ್ಯಾಣ, ಉಷಾ ಪರಿಣಯ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ಬಳಿ ಇವೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಅವರು ಅದಕ್ಕೂ ಮೊದಲು ಚಂದ್ರಹಾಸ ಚರಿತ್ರೆ, ಧೃವಚರಿತ್ರೆ, ಜಯಪ್ರದೆ ಕಲ್ಯಾಣ, ದೇವಯಾನೆ ಕಲ್ಯಾಣ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ಸಂಗ್ರಹ ಸ್ತೋತ್ರ ಸಂಗ್ರಹ ಭಾಗ-1 ನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ದಾಖಲೆಗಳಿವೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ರತ್ನಾವತಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಮತ್ತು ಉಷಾಪರಿಣಯ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಕ್ರಿ.ಶ 1932ರಲ್ಲಿ ಕಾರವಾರದ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣಗೊಂಡಿವೆ. ಇದೀಗ ಪುನಃ ಮುದ್ರಣವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಶಾ. ಮಂ. ಕೃಷ್ಣರಾಯ
ನಂ.500, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸದನ, 11ನೇ ಕ್ರಾಸ್,
ನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು 85, ಮೊ: 94817-88832

ಬೆಲೆ : ೮೦.೦೦

ಕರ್ನಾಟಕ ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿ
೨ನೇ ಮಹಡಿ ಚಾಲುಕ್ಯ ವಿಭಾಗ, ಕನ್ನಡ ಭವನ,
ಜೆ.ಸಿ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ೫೬೦ ೦೦೨